

Liahona

OMSLAGARTIKEL:

Onze herrezen Heiland, p. 2

Je prettig voelen, p. 22

**Boekrol met
familiegeschiedenis, p. K9**

Liahona

OP DE OMSLAG

Voor: Simon Dewey, *Christus in het land Overvloed*, met dank aan de kerkelijke onderwijsinstellingen. Achter: Arnold Friberg, *Christus verschijnt op het westelijk balfrond*.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND

Lapjesdeken van Shauna Mooney Kawasaki.

ZIE 'DIEPE WORTELS IN KLEINE GEMEENTES', p. 44

VOOR DE VOLWASSENEN

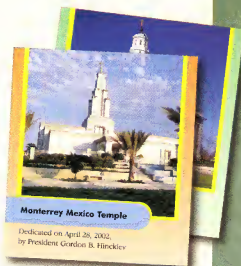
- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: het symbool van onze godsdienst *president Gordon B. Hinckley*
- 8 Het licht van Christus *president Boyd K. Packner*
- 25 Huiszoekboodschap: verheug u in de herstelling van het priesterschap en de priesterschapsleutels
- 30 Het effectieve ouderlingenquorum *ouderling Dale E. Miller*
- 34 Het gezin versterken: wordt talrijk, vervult de aarde
- 36 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Thuiskomen *Judith A. Deeney*
Ik luisterde niet *Thierry Hotz*
Het huis gebouwd op geloof *José Luis da Silva*
- 40 Evenwichtig leven *Brent L. Top*
- 48 Post

VOOR JONGEREN

- 7 Poster: nu is er hoop
- 15 Een voorbeeld nemen aan Joseph Smith
- 18 De herstelling: de waarheid is terug *Shanna Butler*
- 22 Vraag en antwoord: Wat kan ik doen om meer zelfvertrouwen te krijgen en me prettiger te voelen?
- 26 Jongeren aan het werk op Fiji *Adam C. Olson*
- 44 Diepe wortels in kleine gemeentes *Jeniann Jensen*
- 47 Wist je?

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet: de Trooster *President James E. Faust*
- K4 Participatieperiode: ons gezin kan eeuwig zijn *Margaret Liffertb*
- K6 Uit het leven van president David O. McKay: een jonge apostel
- K8 Bijzondere getuige: ouderling Richard G. Scott beter leren kennen
- K9 Boekrol met familiegeschiedenis *Margaret Shauers*
- K10 Vriendschap sluiten: Lonah Fisher en Asenaca Lesuma uit Taveuni (Fiji) *Margaret Snider*
- K13 Lied: De Heiland die zijn leven gaf *Thehma McKinnon Anderson en Charlene Anderson Newell*
- K14 De rozentuin *Pat Wayne*
- K16 Tempelkaarten

ZIE
'TEMPELKAARTEN',
p. K16

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James F. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hallas, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen

Adviseurs: Monte J. Brough, W. Ralle Kerr

Hoofdireur: David Frischnecht

Direur redactie en planning: Victor D. Cave

Direur grafische vormgeving: Alison R. Laybong

Direur tijdschriftenredactie: Richard M. Romney

Hoofdreur: Marvin K. Gardner

Redactiewerkers: Collette Nebeker Aune, Susan Boremi, Shanna Butler, Ryan Cary, Linda Strohle Cooper, Lorena Porter Goulet, Jennifer L. Greenberg, Val Johnson, Karen Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekar, Adam C. Olson, Judith M. Peller, Vivian Paulsen, Don L. Searle, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerge, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica Weeks

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanagers: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Howard G. Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Dennis Kirk, Todd K. Peterson, Randall J. Petton, Karl A. Todd, Christine L. Warner

Marketing manager: Larry Hiller

Opkledingredacteur: Craig K. Sedgwick

Distributieredacteur: Kris T. Christensen

Vereniging:

CPB Vertaalsbureau

Haschepad 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredactie: Frans Heijdemann

Groevestijn 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0516-665984

Kopi! leest op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:

Conservatieve distributiecentrum Frankfurt

Tel. 08000 32324357

Fax 049 6172 492860

Abonnementenprijs:

EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment

ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw vms. Bij rechtstreekse

bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liachona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

cor-liahona-imag@ldschurch.org.

De Liachona (een woord uit het Boek van Mormon dat

'koning' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in

het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano,

Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans,

Grieks, Hebreeus, Hindi, Hongaars, Indoneesisch, Italiaans,

Japans, Kirilic, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws,

Molossisch, Marshalliaans, Mongools, Nederlands,

Normans, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch,

Spaans, Smeets, Singalees, Slowaans, Spaans,

Taagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans,

Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, Ilands en Zweeds.

(Frequentie verschillt per taal.)

Uitgever:

© 2005 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liachona mag gereproduceerd

worden voor incidentieel, niet-commercieel gebruik in de kerk

of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als

de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteurs-

recht kunt u zich richten tot het Intellectual Reserve Office,

50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;

e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liachona in vele talen terugvinden op het internet

op www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder

'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wisselknaop.

For Readers in the United States and Canada:

April 2005 Vol. 105 No. 4. LIACHONA (USPS 311-480)

magazine (ISSN 1522-9173) is published monthly by The

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is

\$16.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at

additional mailing offices. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label from a recent

issue; old and new address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center

at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone. (Canada Post Information

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideeën voor de gezinsavond

'Het licht van Christus',

p. 8: lees en bespreek dit

artikel; vraag of ieder voor

zich de verschillen tussen de Heilige

Geest en het licht van Christus wil

noemen.

'Jongeren aan het werk op Fiji',

p. 26: wat deed de kerk waardoor de

leden zelfredzamer konden werden?

Hoe was dat de leden in het alge-

meen en de jongeren in het bijzon-

der tot zegen? Hoe is samen aan

iets werken een zegen in uw gezin

doen? Wat zou een gezin kunnen

geen om net zo goed samen te wer-

ken als de jongeren in dit artikel?

'Evenwichtig leven', p. 40: laat

gezinsleden een ongevaarlijke even-

wichtsoefening doen, zoals lopen

met een boek op het hoofd of een

bal op de wijsvinger laten ronddra-

aien. Praat over de betekenis van

het woord *evenwicht* en wat

er gebeurt als het boek of de bal uit

balans raakt. Wat gebeurt er als ons

leven uit balans raakt? Bespreek aan

de hand van het artikel hoe we ons

leven weer in balans krijgen.

'Diepe wortels in kleine gemeen-

tes', p. 44: laat zien hoe gemakkelijk

het is om een dun stokje doormidden

te breken en hoe moeilijk dat is met

een stel samengebonden stokjes.

Bespreek hoe deze handeling slaat op

de jongeren in dit artikel. Neem een

paar verhalen uit dit artikel door

om aan te geven hoe uw gezin

sterker kan worden.

'De Trooster', p. K2: rol iemand in

een deken. Vraag hoe de deken lijkt op

de gave van de Heilige Geest. Leg aan

de hand van dit artikel uit wat presi-

dent James E. Faust bedoelt met de

Heilige Geest die in ons blijft. Vraag

naar keren dat iemand door de Heilige

Geest getroost is.

'De rozentuin', p. K14: lees dit ver-

haal voor en vraag waarom Mike ver-

drietig was en waardoor hij zich beter

grug voelen. Getuig dat gezinsrelaties

ook na de dood kunnen voortduren.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K = De Kindervriend	Joseph Smith 15, 18, 44
Abortus 34	Kinderen 34
Apostelen K6, K8	Kuisheid 34
Bekering 36, 44	Leiderschap 30, 47
Dienen 26, 30, 36, 47, K6	Licht van Christus 8
Eigenwaarde 22	Opstanding 2, K13, K14
Evenwicht 40	Ouderlingenconferentie 30
Familiegeschiedenis K9	Pasen 2, 7
Gehoorzaamheid 47, K4	Priesterschap 25, 30
Geloof 2, 36, K10	Prioriteiten 40
Getuigenis 2	Tegenspoed 36, 44
Gezin 34, K4, K10	Tempels 18, 36, K16
Gezinsavond 1	Vertrouwen 22
Heilige Geest 8, 36, K2	Verzoening 2, 7, 40, K13
Heractivering 30, 36	Voorbeeld, 36, 47
Herstelling 15, 18, 25	Vriendschap 30, 44, K10
Huisbezoek 25, 36	Welzijn 26
Huissonderwijs 6, 36	Werken 26, 36, K14
Huwelijk 34	Zendingswerk 36, 44
Jeugdwerk K4	
Zeg Christus 2, 7, 8, 40,	
K13	

Het symbool van onze godsdienst

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Na de renovatie van de Mesatempel (Arizona, VS) enkele jaren geleden, hadden we de geestelijken van andere kerken uitgenodigd voor een rondleiding op de eerste dag van het open huis. Honderden gingen op die uitnodiging in. Ik sprak ze toe en zei dat ik graag hun vragen wilde beantwoorden. Onder hen was een dominee.

Hij zei: 'Ik ben dit hele gebouw doorgeveest, een tempel die aan de voorkant de naam van Jezus Christus draagt, maar nergens heb ik een afbeelding gezien van het kruis, het symbool van het christendom. Ook op jullie kerken is geen kruis te bekennen. Hoe rijmt u dat met uw bewering dat u in Jezus Christus gelooft?'

Ik antwoordde: 'Ik wil niet kwetsend overkomen bij mijn christelijke broeders die het kruis gebruiken op de torenspitsen van hun kathedraal en op het altaar in hun kerk, die het op hun gewaden dragen en het op hun boeken en andere literatuur laten afdrukken. Maar voor ons is het kruis het symbool van de stervende Jezus, terwijl wij de levende Christus verkondigen.'

Daarop vroeg hij: 'Wat is dan wel het symbool van uw godsdienst?'

Ik antwoordde dat de levenswijze van onze leden de enige betekenisvolle expressie van onze godsdienst moet worden, en in feite het symbool van onze godsverering.

Ik hoop dat hij mijn antwoord niet zelfvoldaan of intolerant vond. Op het eerste gezicht lijkt ons standpunt in tegenspraak te zijn met onze bewering dat Jezus Christus de sleutelfiguur in onze godsdienst is. De officiële naam van de kerk is De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Wij aanbidden Hem als onze Heer en Heiland. De Bijbel is onze Schriftuur. We geloven dat de profeten van het Oude Testament die de komst van de Messias voezegden, onder inspiratie van God hebben gesproken. Wij verheugen ons in de evangeliën van Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes, die de geboorte, bediening, dood en opstanding beschrijven van de Zoon van God, de Eniggeborene van de Vader in het vlees. Net als de apostel Paulus schamen wij ons 'het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud' (Romeinen 1:16). En met Petrus bevestigden wij dat Jezus Christus de enige naam is die 'aan de mensen gegeven [is], waardoor wij moeten behouden worden.' (Handelingen 4:12.)

De levenswijze van onze leden moet de enige betekenisvolle expressie van ons geloof worden en het symbool van onze godsverering.

Het Boek van Mormon, dat wij als het testament van de Nieuwe Wereld beschouwen met daarin de leringen van de profeten die op het westelijk halfrond hebben geleefd, getuigt van Hem die te Betlehem in Juda is geboren en die op Golgota is gestorven. Voor een wereld die wankelt in geloof is het een krachtig getuigenis van de goddelijkheid van de Heer. In het voorwoord van het boek, geschreven door een profet die vijftien eeuwen geleden in Amerika leefde, wordt categorisch gesteld dat het geschreven is 'ter overtuiging van Joden en andere volken dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die Zich aan alle natïen openbaart.'

En in ons boek met hedendaagse openbaringen, de Leer en Verbonden, maakt Hij Zich met deze duidelijk woorden bekend: 'Ik ben de Alfa en de Omega, Christus de Heer; ja, Ik ben het, het begin en het einde, de Verlosser der wereld' (LV 19:1).

In het licht van zulke uitspraken en getuigenissen zullen velen zich met mijn vriend de dominee in Arizona afvragen: als u zegt in Jezus Christus te geloven, waarom gebruikt u dan niet het symbool van zijn dood, het kruis van Golgota?

Laat ik eerst zeggen dat geen enkel lid van deze kerk ooit de hoge prijs mag vergeten die onze Verlosser met zijn lijden betaald heeft om alle mensen te laten leven — de kwelling van Getsemane, de bittere bespotting bij zijn verhoor, de gemene doornenkroon die zijn huid openreet, de menigte die bij Pilatus om zijn bloed riep, de eenzame last van zijn loodzware gang naar Golgota, de gruwelijke pijn toen grote spijkers zijn handen en voeten doorboorden, de ondraaglijke foltering van zijn lichaam toen de Zoon van God die tragische dag aan het kruis hing en uitriep: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' (Lucas 23:34).

Dat kruis was het afschuwelijke marteltuig waarop de Mens der Vrede gedood moest worden, de kwade beloning voor zijn wonderbaarlijke werken waarmee hij de zieken genas, blinden deed zien en doden tot leven bracht. Aan dat kruis op de top van eenzaam Golgota hing en stierf Hij.

Dat moeten we nooit vergeten. We mogen het nooit vergeten, want daar gaf onze Heiland, onze Verlosser, de

Zoon van God, Zich als plaatsvervangend offer voor eenieder. Maar de somberheid van die donkere avond voor de joodse sabbat, toen zijn levenloze lichaam aan het kruis werd gehaald en snel in een geleend graf werd gelegd, benam zelfs zijn meest toegewijde en ingewijde discipelen alle hoop. Ze waren ontredderd en begrepen niet wat Hij hun eerder had gezegd. De Messias in wie zij geloofden was dood. Hun Meester, in wie zij al hun verlangen, geloof en hoop hadden geplaatst, was verdwenen. Hij die over het eeuwige leven had gesproken, die Lazarus uit de dood

had opgewekt, was overleden, zoals alle mensen vóór Hem overleden waren. Dat met verdriet gevulde, korte leven was nu ten einde gekomen. Dat leven was geweest zoals Jesaja had geprofeteerd: 'Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte. (...) Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem' (Jesaja 53:3, 5). Nu was Hij er niet meer.

We kunnen slechts gissen naar de gevoelens van hen die van Hem hielden toen zij in de lange uren van de joodse sabbat, onze zaterdag, zijn dood bepeinsden.

Toen brak de eerste dag van de week aan, de sabbat van de Heer zoals wij die nu kennen. Tot hen die verdrietig en terneergeslagen bij het graf kwamen, sprak de engel die daar stond: 'Wat zoekt gij de levende bij de doden?' (Lucas 24:5.)

'Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft' (Matteüs 28:6).

Het grootste wonder in de geschiedenis van de mensheid had plaatsgevonden. Eerder had Hij hun al gezegd: 'Ik ben de opstanding en het leven' (Johannes 11:25). Maar dat hadden ze niet begrepen. Nu begrepen ze het. Hij was een ellendige, pijnlijke en eenzame dood gestorven. Nu, op de derde dag, stond Hij in kracht en schoonheid op, de eersteling van hen die ontslapen zijn, de zekerheid voor mensen in alle eeuwen dat 'evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden' (1 Korintiërs 15:22).

Op Golgota was Hij de stervende Jezus. Als de levende Christus stond Hij op uit het graf. Het kruis was de bittere

Geen enkel lid van deze kerk mag ooit de hoge prijs vergeten die onze Verlosser met zijn lijden betaald heeft om alle mensen te laten leven.

vrucht van Judas' verraad geweest, de anticlimax na Petrus' verloochening. Het lege graf werd nu het getuigenis van zijn godschap, de zekerheid van het eeuwige leven, het antwoord op de onbeantwoorde vraag van Job: 'Als een mens sterft, zou hij herleven?' (Job 14:14.)

Met zijn dood alleen zou Hij zijn vergeten, of in het gunstigste geval in de herinnering voortleven als een van de vele grote leermeesters aan wie een paar regels gewijd worden in geschiedenisboekjes.

Maar nu Hij uit het graf was herrezen, werd Hij de Meester van het leven. Nu konden zijn discipelen, gelijk Jesaja, in vast geloof zingen: 'Men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst' (Jesaja 9:5).

De verwachtingsvolle woorden van Job waren in vervulling gegaan: 'Maar ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden.

'Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik [van]uit mijn vlees God aanschouwen, die ik zelf mij ten goede

aanschouwen zal, die mijn eigen ogen zullen zien en niet een vreemde; mijn nieren in mijn binnenste versmachten van verlangen' (Job 19:25–27).

Terecht riep Maria 'Rabboeni, dat wil zeggen: Meester,' (Johannes 20:16) toen zij de herrezen Heer voor het eerst zag, want Hij was nu met recht Meester, niet alleen van het leven, maar ook over de dood. Weg was de prikkel des doods, gebroken de overwinning van het graf.

De bange Petrus onderging een diepgaande verandering. Zelfs de twijfelende Tomas zei beheerst en eerbiedig naar waarheid: 'Mijn Here en mijn God!' (Johannes 20:28.) 'Wees niet ongelovig, maar gelovig' (Johannes 20:27) waren de onvergetelijke woorden van de Heer bij die wonderbaarlijke gebeurtenis.

Er volgden verschijningen aan velen, onder wie, zoals Paulus het opschreef, 'meer dan vijfhonderd broeders tegelijk' (1 Korintiërs 15:6).

En op het westelijk halfmond waren andere schapen waar Hij eerder over had gesproken. De mensen daar hoorden 'een stem (...), die als het ware uit de hemel kwam; (...) en die zeide tot hen:

'Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt; luistert naar Hem.

'(...) en zie, zij zagen een Man uit de hemel neerdalen; en Hij was gekleed in een wit gewaad; en Hij daalde neer en stond in hun midden (...).

'En het geschiedde dat Hij zijn hand uitstreckte en tot het volk sprak, zeggende:

'Zie, Ik ben Jezus Christus, die volgens het getuigenis der profeten in de wereld zou komen. (...)

'Staat op en nadert tot Mij' (3 Nephi 11:3, 6–10, 14).

Daarna volgen in die prachtige kroniek vele woorden over de bediening van de herrezen Heer onder het volk van het oude Amerika.

En nu zijn er getuigen in onze tijd, want Hij is wederom gekomen om deze bedeling in te luiden, de bedeling van de geprofeteerde volheid der tijden. In een heerlijk visioen verscheen Hij — de herrezen, levende Heer — en zijn Vader, de God van de hemel, aan een jonge profet om de herstelling van oude waarheden in gang te zetten. Er volgde een onbetwistbare 'grote wolk van getuigen' (Hebreeën 12:1), en hij die het eerste visioen had gekregen —

Joseph Smith, de nieuwe profeet — verklaarde plechtig:

‘En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!

‘Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem getuigen dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

‘dat door Hem en in Hem en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners daarvan voor God gewonnen zonen en dochters zijn’ (LV 76:22–24).

Waaraan we het getuigenis van miljoenen kunnen toevoegen, die door de macht van de Heilige Geest plechtig getuigenis hebben gegeven en nog geven dat Hij waarlijk leeft. Dat getuigenis is hun troost en kracht geweest.

Ik denk bijvoorbeeld aan een vriend die ik in Vietnam in een tijd van grote moeilijkheden in zijn land heb leren kennen. Hij was een man met groot geloof in God, onze eeuwige Vader, en in zijn Zoon, de levende Christus. Ik herinner me nog goed hoe ik hem met diepe overtuiging hoorde zingen:

*Als voor diepe waat'ren gij eens komt te staan,
weet dat ik een weg door de kolken u baan.*

*Ik blijf uw Beschermder, uw eeuwige Borg,
en wijd tot uw welzijn uw smart'lijke zorg.
(‘O, vast als een rotssteen’, lofzang 53.)*

En dus, omdat onze Heiland leeft, gebruiken we niet het symbool van zijn dood als symbool van onze godsdienst. Maar wat zullen we dan gebruiken? Geen teken, geen kunstwerk, geen voorstelling of vorm is voldoende om de heerlijkheid en het wonder van de levende Christus weer te geven. Hij heeft ons geleerd wat dat symbool moet zijn: ‘Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren’ (Johannes 14:15).

Als zijn volgeling kunnen we niet gemeen, onbetamelijk of onaangenaam zijn zonder zijn reputatie aan te tasten. Ook kunnen we niets goeds, vriendelijks en grootmoedigs doen zonder het symbool te polijsten van Hem wiens naam wij op ons hebben genomen. Ons leven moet een symbool van zinvolle uitdrukkingen worden, het symbool van ons getuigenis van de levende Christus, de eeuwige Zoon van de levende God.

Zo eenvoudig is het, broeders en zusters, en zo diepzinnig, en dat kunnen we maar beter niet vergeten.

*Ik weet dat mijn Verlosser leeft,
berrezen Heiland, Zone Gods,
verwinnaar; boven pijn en dood,
mijn Koning, Leider en mijn Rots.*

*Hij leeft, de Bron van mijn geloof,
de Hoop van ieder mens op aard',
bet Baken naar een beter oord,
bet Licht waardoor de doodsnacht klaart.*

*O, schenk mij toch uw goede Geest,
uw vrede, die van angst bevrijdt,
de kracht op 't smalle pad te gaan
dat voert naar eeuw'ge zaligheid.*

(Gordon B. Hinckley, ‘Mijn Verlosser leeft’, lofzang 91.) ■

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Neem dit artikel eerst gebedvol door. Breng het vervolgens zo dat iedereen mee wil doen met de bespreking. Hieronder staan enkele voorbeelden:

1. Vraag het gezin hoe ze de volgende vragen zouden beantwoorden: Waarom zijn er geen kruisen in onze kerken? Wat is het symbool van onze godsdienst? Lees voor hoe president Hinckley deze vragen beantwoordt. (Zie de eerste vijf alinea's.) Welke tekst geeft aan wat het symbool van onze godsdienst is? (Zie de laatste vier alinea's.) Wat kunnen we doen om het symbool van onze godsdienst helder voor anderen te laten schijnen?

2. Vraag het gezin aan te geven welke rol een 'sleutelfiguur' in hun leven zou spelen. Lees en bespreek stukjes uit dit artikel waarin over Jezus Christus gesproken wordt als de sleutelfiguur in onze godsdienst.

3. Geef het gezin de gelegenheid om lievelingsverhalen over Jezus te vertellen. Lees een verhaaltje of twee uit dit artikel over Hem voor. Geef uw getuigenis van de opstanding en het zoenoffer van Jezus Christus.

NU IS ER HOOP

JE KUNT NU HOOP PUTTEN UIT WAT HIJ TOEN HEEFT GEDAAN.
(ZIE MORONI 7:41.)

Het licht van Christus

Wat iedereen die geroepen is om het evangelie te prediken, in het evangelie te onderwijzen of het evangelie na te leven, moet weten.

De Heilige Geest en het licht van Christus verschillen van elkaar. Het is belangrijk dat u beide uit elkaar kunt houden.

PRESIDENT BOYD K. PACKER

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

De meeste leden van de kerk hebben enig begrip van de Heilige Geest. De meesten hebben zijn invloed gevoeld en begrijpen waarom de Heilige Geest de Trooster wordt genoemd.

Zij weten dat 'de Heilige Geest (...) een Persoon van Geest' is (LV 130:22) en deel uitmaakt van de Godheid. (Zie Geloofsartikelen 1:1.)

Maar velen weten niet dat er nog een andere Geest is — 'het licht van Christus' (LV 88:7) — een andere bron van inspiratie, die ieder van ons bezit, alle mensen op aarde. Als we weten dat het licht van Christus er is, begrijpen we dat iedereen iets in zijn binnenste heeft, waaraan we kunnen appelleren als we verlangen de waarheid te verbreden.

De Heilige Geest en het licht van Christus verschillen van elkaar. Hoewel ze in de Schriften soms met dezelfde woorden aangeduid worden, zijn ze twee verschillende en afzonderlijke wezenlijkheden. Het is belangrijk dat u beide uit elkaar kunt houden.

Hoe meer we van het licht van Christus weten, des te beter we het leven zullen

begrijpen en des te meer we alle mensen lief zullen hebben. We zullen een betere leerkracht, zendeling en ouder worden, en een betere man, vrouw of kind. We zullen meer respect hebben voor onze broeders en zusters in de kerk, en voor wie niet geloven en op wie nog niet de gave van de Heilige Geest is bevestigd.

Het licht van Christus wordt in de Schriften omschreven als 'de Geest [die] licht geeft aan *ieder* mens die in de wereld komt' (LV 84:46; cursivering toegevoegd); 'het licht dat in alle dingen is, dat leven geeft aan alle dingen, dat de wet is waardoor alle dingen worden bestuurd' (LV 88:13; zie ook Johannes 1:4-9; LV 84:45-47; 88:6; 93:9).

Ook wordt het licht van Christus in de Schriften omschreven als 'de Geest van Jezus Christus' (LV 84:45), 'de Geest des Heren' (2 Korintiërs 3:18; zie ook Mosiah 25:24), 'de Geest der waarheid' (LV 93:26), 'het licht der waarheid' (LV 88:6), 'de Geest van God' (LV 46:17), en 'de Heilige Geest' (LV 45:57). Sommige termen kunnen ook op de Heilige Geest slaan.

Het Eerste Presidium heeft geschreven: 'Er is een universeel uitgezonden wezenlijkheid — het licht en het leven van de wereld — die

"licht geeft aan ieder mens die in de wereld komt" en die uitgaat van de tegenwoordigheid Gods om de uitgestrektheid der ruimte te vervullen, het licht en de macht die God in verschillende mate schenkt aan "hen die Hem daarom vragen" naar hun geloof en gehoorzaamheid.¹

En of dat innerlijke licht, deze kennis van goed en fout, nu het licht van Christus, moreel besef of geweten wordt genoemd, het kan ons ingeven onze daden te veranderen — tenzij we het onderdrukken of tot zwijgen brengen.

Ieder geestkind van onze hemelse Vader doet zijn intrede in dit sterfelijk leven om een lichaam te krijgen en getoetst te worden.

'De Heer zeide (...) zij zijn het maaksel van mijn eigen handen, en Ik heb hun kennis aan hen gegeven ten dage dat Ik hen schiep; en in de hof van Eden heb Ik de mens zijn keuzevrijheid gegeven' (Mozes 7:32).

'Daarom zijn de mensen vrij

naar het vlees; en worden hun alle dingen gegeven die voor de mens noodzakelijk zijn. En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel' (2 Nephi 2:27).

Daarom weten we dat 'eenieder in leer en beginsel met betrekking tot de toekomst zal kunnen handelen volgens de *morele keuzevrijheid* die Ik hem heb gegeven, opdat eenieder op de dag des oordeels rekenschap verschuldigd zal zijn van zijn eigen zonden.' (LV 101:78; cursivering toegevoegd).

Ons wordt geadviseerd de Geest niet uit te doven. (Zie 1 Tessalonicenzen 5:19.) Zo zien wij dat iedereen 'voldoende [is] onderricht om goed van kwaad te onderscheiden' (2 Nephi 2:5; zie ook 2 Nephi 2:27). Iedereen heeft keuzevrijheid en iedereen is verantwoording verschuldigd.

De Geest van Christus cultiveert alles wat goed is, elke deugd. (Zie Moroni 7:16.) Hij distantieert zich op markante, ongenaakbare wijze van alles wat platvloers, lelijk, werelds of slecht is. (Zie Moroni 7:17.)

Het geweten is het bewijs dat de mens de Geest van Christus in zich heeft. Ook bewijst het dat goed en kwaad bestaan, alsmede gerechtigheid, barmhartigheid, integriteit, moed, geloof, liefde en deugd, maar ook de noodzakelijke tegenstellingen — haat, hebzucht, wreedheid, jaloezie. (Zie 2 Nephi 2:11, 16.) Dergelijke waarden, hoewel onstoffelijk, beantwoorden ook aan wetten en daarbij is er net zo zeer sprake van een oorzakelijk verband als bij natuurwetten. (Zie Galaten 6:7-9.) De Geest van Christus vervult voor ieder mens in feite de rol van 'beschermengel'.²

De Geest van Christus kan inspiratiebron zijn voor uitvinders, geleerden, schilders, beeldhouwers, componisten, acteurs, architecten, schrijvers en hen brengen tot goede, zelfs geïnspireerde, creaties tot welzijn van de mens.

Deze Geest kan de boer op het land inspireren en de visser op zijn boot. En ook de leraar voor de klas, of de zending die een les geeft. Hij kan de student die luistert, verlichten. En voor man en vrouw, als echtgenoten en ouders, kan die inspiratie van enorm belang zijn.

Dat innerlijke licht kan waarschuwen, beschermen en leiden. Maar het kan worden gesmoord door alles wat

lelijk, onbetamelijk, slecht, immoreel of zelfzuchtig is.

Het licht van Christus bestond in u voordat u werd geboren (zie LV 93:23, 29-30), en het zal altijd in u zijn, elke moment van uw leven, en zal niet verdwijnen als het sterfelijke deel van u tot stof is vergaan. Het zal er altijd zijn.

Iedere man, vrouw en kind in elke natie, van elke gezindte, elk ras — iedereen, waar ze ook leven, wat ze ook geloven en wat ze ook doen — heeft het onvergankelijke licht van Christus in zich. In dit opzicht zijn alle mensen gelijkelij geschapen. Het feit dat iedereen het licht van Christus in zich heeft is het bewijs dat God geen aannemer des persoons is. (Zie LV 1:35.) Hij behandelt iedereen gelijk bij die begiftiging met het licht van Christus.

Het is belangrijk voor een leerkracht, een zending of een ouder om te weten dat de Heilige Geest door het licht van Christus kan werken. Iemand die in de waarheden van het evangelie onderwijst, plant niet iets vreemds of nieuws in een volwassene of een kind. Maar de zending of leerkracht zoekt contact met de Geest van Christus die al aanwezig is. Het evangelie zal iemand bekend in de oren klinken. Dan zal het onderwijs zijn 'ter overtuiging van [wie eraan gehoor geeft] dat Jezus de Christus is, de eeuwige God, die Zich aan alle natieën openbaart' (Titelblad van het Boek van Mormon).

Toen Jezus op aarde was predikte Hij zijn evangelie en legde daarmee het fundament waarop de kerk gebouwd zou worden. Het fundament was opgetrokken uit leerstellige stenen, die niet door het blote oog kunnen worden gezien of met de hand kunnen worden aangeraakt; ze zijn onzichtbaar en ongraspbaar. Ze zullen niet afbrokkelen of vergaan. Ze kunnen niet worden gebroken of verpulverd. Die leerstellige stenen zijn onverslijtbaar en onverwoestbaar.

Die leerstellige stenen bestonden 'vóór de wereld was' (LV 124:38), 'vóór de grondlegging der wereld' (LV 124:41). Christus heeft zijn kerk erop gebouwd.

Jezus sprak over 'de steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden' (Matteüs 21:42). Toen viel de lange nacht van de afval over de aarde. De gezagslijn van het priesterschap was verbroken. Maar het mensdom bleef niet in volledige duisternis of volstrekt zonder openbaring of inspiratie achter. De idee dat de hemelen na de kruisiging

van Christus zijn gesloten en dat ze met het eerste visioen weer zijn opengegaan, is niet waar. Het licht van Christus bleef overal van kracht tot steun van de kinderen Gods; de Heilige Geest bleef vorsende zielen bezoeken. De gebeden van de rechtschapenen bleven niet onbeantwoord.

Voordat de *gave* van de Heilige Geest kon worden verleend, moest eerst de herstelling van het priesterschap en de bedeling van de volheid der tijden, waarin alles werd geopenbaard, komen. Dan kon pas het tempelwerk — verordeningswerk — geopenbaard worden. Dan konden de mensen die generaties lang verstoken waren gebleven van de noodzakelijke verordeningen, omdat zulke verordeningen als de doop niet beschikbaar waren, verlost worden. God laat zijn kinderen nooit in de steek. Hij heeft deze aarde nooit opgegeven.

Toen de volheid van zijn evangelie was hersteld, werd De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gebouwd op hetzelfde fundament van leerstellige stenen.

Daar we bijna alles leren door onze zintuigen is het erg moeilijk om in onstoffelijke, onzichtbare, ongrijpbare leerstellingen te onderwijzen. Jezus, de Meester-Leraar, onderwees in die leerstellingen, en wij kunnen die nu veelal op dezelfde manier brengen. Ik wil u laten zien hoe Hij, de Meester-Leraar, ze heeft gebracht.

Geestelijke waarheden kunnen u net zo duidelijk worden als ware het of die leerstellige stenen van graniet of marmer waren. Marmer voegt zich naar de hand van de beeldhouwer, zodat anderen kunnen zien wat hij verborgen ziet in de vormloze massa. Op dezelfde manier kunt u anderen die ongrijpbare, onzichtbare leerstellige stenen laten zien — dat wil zeggen, laten begrijpen.

De manier waarop de Heiland onderwees, en de manier waarop u kunt onderwijzen,

De Geest van Christus kan inspiratiebron zijn voor uitvindders, geleerden, schilders, beeldbouwers. Hij kan man en vrouw, echtgenoten en ouders, inspireren.

is zowel eenvoudig als diepzinnig. Als u een voorwerp kiest als symbool van een leerstelling, kunt u onderwijzen zoals Hij dat heeft gedaan. Een leerkracht kan de leerstelling in verband brengen met een bekend voorwerp, dat met het blote oog *kan* worden gezien.

Jezus vergeleek geloof met een zaadje, het kleine mosterdsaadje, dat je kunt zien en aanraken. Hij zei dat het zaad kan uitspruiten en uitgroeien tot een boom als het wordt verzorgd. (Zie Lucas 13:19.)

Hij vergeleek het Koninkrijk der hemelen met een alledaags voorwerp dat te zien is. 'Het Koninkrijk der hemelen', zei Hij, is 'gelijk aan een sleepnet, neergelaten in de zee, dat allerlei bijeenbrengt' (Matteüs 13:47); ook zei Hij: 'Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker, die een mens ontdekte en verborg, en in zijn blijdschap erover gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker' (Matteüs 13:44).

Christus gebruikte als voorbeeld, als symbool, gewone zaken zoals zout (zie

Matteüs 5:13; Marcus 9:49–50; Lucas 14:34), een lamp (zie Matteüs 5:15; Marcus 4:21; Lucas 4:21; Lucas 8:16; 11:33–36; Openbaring 18:23), regen (zie Matteüs 7:25–27) en een regenboog (zie Openbaring 4:3; 10:1). De vier evangeliiën staan vol met dergelijke voorbeelden. En ook het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde bevatten tientallen vergelijkbare verwijzingen. Ze staan overal. Dat is wat een verhaal of een gelijkenis behelst — een uit het leven gegrepen voorbeeld dat gebruikt wordt om in een onzichtbaar of ongreepbaar beginsel of leerstelling te onderwijzen.

Eén keer in Matteüs, één keer in Lucas, drie keer in het Boek van Mormon en drie keer in de Leer en Verbonden spreekt de Heiland over een hen die haar kuikens vergadert. (Zie Matteüs 23:37; Lucas 13:34; 3 Nephi 10:4–6; IV 10:65; 29:2; 43:24.) Iedereen is bekend met hennen en kippen, zelfs kleine kinderen.

Nu is geloof niet exact gelijk aan een zaadje, noch is het koninkrijk der hemelen exact gelijk aan een net of een zuurdesem (zie Lucas 13:21) of 'een koopman, die schone parelen

zocht' (Matteüs 13:45). Maar met dergelijke illustraties wist Jezus de ogen van zijn discipelen te openen — niet hun natuurlijke ogen, maar de ogen van hun begrip. (Zie Matteüs 13:15; Johannes 12:40; Handelingen 28:27; Efeziërs 1:18; 2 Nephi 16:10; IV 76:12, 19; 88:11; 110:1.)

Met de ogen van ons begrip zien we zaken die geestelijk zijn. En als onze geest zich verheft, kunnen we geestelijke zaken aanraken en ze *voelen*. Dan zien en *voelen* we zaken die onzichtbaar zijn voor de zintuigen. Weet u nog dat

Nephi tegen zijn opstandige broers, die bezoek van een engel hadden gehad, zei: 'Gij waart gevoelloos geworden, zodat gij zijn woorden niet hebt kunnen *voelen*' (1 Nephi 17:45; cursivering toegevoegd).

Paulus heeft aan de Korintiërs geschreven: 'Want ons heeft God het geopenbaard door de Geest. Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods. (...)

'Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken.

'Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is' (1 Korintiërs 2:10, 13–14).

In hedendaagse openbaring sprak Christus over 'het licht dat schijnt, dat u licht geeft [en] uw ogen verlicht, hetgeen hetzelfde licht is dat uw verstand verlevendigt' (IV 88:11).

Marmer voegt zich naar de band van de beeldhouwer, zodat anderen kunnen zien wat hij ziet. Op dezelfde manier kunt u anderen deze ongreepbare, onzichtbare leerstellende stenen laten zien.

Ik weet niet hoe ik u de Geest van Christus moet duidelijk maken dan alleen te doen wat de Heer deed als Hij zijn discipelen in onzichtbare, ongrijpbare waarheden onderwees.

Ik zal het licht van Christus vergelijken met het licht van de zon. Iedereen is bekend met het zonlicht; het is overal en kan gezien en gevoeld worden. Het leven zelf hangt af van zonlicht.

Het licht van Christus is als het zonlicht. Dat is ook overal en iedereen kan er gebruik van maken.

Net zoals het duister moet wijken voor de opkomende zon, moet slechtheid plaatsmaken voor het licht van Christus.

Er is geen duister in het zonlicht. Duisternis is ondergeschikt aan het zonlicht. De zon kan verdwijnen achter wolken of door de omwenteling van de aarde, maar de wolken zullen verdwijnen en de aarde voltooit zijn omwenteling.

Uit het plan leren we dat er 'wel een tegenstelling in alle dingen [moest] zijn' (2 Nephi 2:11).

Moroni heeft gewaarschuwd: 'De duivel [...] overreedt geen enkel mens om goed te doen, neen, niet één; en zijn engelen evenmin; en evenmin zij die zich aan hem onderwerpen.

Aangezien gij het licht kent waarmee gij kunt oordelen, welk licht het licht van Christus is, ziet toe dat gij niet verkeerd oordeelt' (Moroni 7:17–18).

Het licht van Christus, dat leven geeft, is in u. De boze zal proberen het uit te doven. Er kunnen zich zoveel verwarrende wolken samenpakken dat u er bijna van overtuigd raakt dat het licht niet bestaat.

Net zoals het zonlicht van nature het duister verdrift, kan de Geest van Christus de geest reinigen.

Iedere ziel — ongeacht wie, waar of wanneer — is een kind van God. Het is onze taak om mensen te leren: 'Voorwaar, het is de geest in de stervelingen en de adem des Almachtigen, die hun inzicht geeft' (Job 32:8).

President Joseph Fielding Smith heeft over de Heilige Geest en de Geest van Christus gesproken: 'Iedereen kan een manifestatie van de Heilige Geest krijgen, zelfs als hij niet tot de kerk behoort, als hij maar oprecht op zoek is naar licht en waarheid. De Heilige Geest zal komen en die mens het getuigenis geven dat hij verlangt, en hem dan

verlaten; maar die mens kan geen aanspraak maken op nog een bezoek of veelvuldige bezoeken en manifestaties van Hem. Hij kan wel de voortdurende leiding van die andere Geest, de Geest van Christus, hebben.'³

De Geest van Christus is altijd aanwezig. Hij gaat nooit weg. Dat kan hij niet.

Iedereen, niemand uitgezonderd, heeft dus al de Geest van Christus, en hoewel de Heilige Geest iemand een bezoek kan brengen, wordt de gave van de Heilige Geest verkregen 'door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie' (Geloofsartikelen 1:3), en door de 'doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; [en de] handoplegging voor de gave van de Heilige Geest' te ondergaan (Geloofsartikelen 1:4).

De Heilige Geest is niet automatisch aanwezig zoals de Geest van Christus dat is. Deze gave moet bevestigd worden door iemand die daartoe het gezag draagt. (Zie Geloofsartikelen 1:5.)

Dat is onze opdracht: het licht van Christus te cultiveren, dat in iedere ziel is die we ontmoeten, en die zielen tot het punt te brengen waarop de Heilige Geest ze kan bezoeken. En daarna, als de tijd rijp is, kunnen ze, door middel van de verordening, de gave van de Heilige Geest ontvangen, die aan ieder lid van de kerk wordt verleend.

Als iemand eenmaal de gave van de Heilige Geest heeft ontvangen en die samen met het licht van Christus, dat hij al in zich heeft, cultiveert, dan heeft hij begrip van de volheid van het evangelie. De Heilige Geest kan zelfs door het licht van Christus werken.⁴

Het licht van Christus is zo universeel als het zonlicht zelf. Waar een mens is, daar is de Geest van Christus. Ieder levende ziel bezit die Geest. Hij is de bevorderaar van alles wat goed is. Hij inspireert tot alles wat de mens ten goede komt en tot zegen is. Hij koestert het goede.

Mormon spoort ons aan 'zorgvuldig onderzoek te doen in het licht van Christus, opdat gij goed van kwaad kunt onderscheiden; en wanneer het al het goede aangrijpt en het niet veroordeelt, zult gij zeker een kind van Christus zijn' (Moroni 7:19).

Iedereen is bekend met zonlicht. Als u de Geest van Christus met het zonlicht vergelijkt, herinnert u zich misschien alledaagse voorbeelden uit uw eigen leven. Die

voorbeelden zijn er te over. Die voorbeelden kunnen door kleine kinderen en volwassenen begrepen worden, zoals de gelijkenissen van Christus door hen begrepen worden. Het zal niet moeilijk zijn om anderen te leren hoe openbaring licht als medium heeft, hoewel we niet precies weten hoe inspiratie werkt.

Het lukt de mens, met al zijn beperkingen, om boodschappen door glasvezelkabels over te brengen. Een enkele kleine glasvezel, dunner dan een mensenhaar, kan 40 duizend boodschappen tegelijk overbrengen. Die kunnen dan gedecodeerd worden en worden omgezet in beeld, geluid en kleur, en zelfs beweging. Dat brengt de mens tot stand.

Een laserstraal, zonder dus een enkele glasvezel, kan honderd miljard bits informatie per seconde overbrengen.

Als dat de mens al lukt, waarom zouden we dan moeite hebben met de belofte dat ieder het licht van Christus in zich heeft en dat de Heilige Geest ieder een bezoek kan brengen?

Daarom moet het niet moeilijk zijn om te begrijpen hoe openbaring van God aan zijn kinderen op aarde tot alle mensen kan komen door zowel de Geest van Christus als de Heilige Geest.

Er staat veel over het licht van Christus in de Schriften. De Leer en Verbonden is een rijke bron aan informatie over het licht van Christus. Zo wordt er bijvoorbeeld gesproken over 'het licht der waarheid; welke waarheid schijnt. Dat licht is het licht van Christus. (...) Hij [is] in de zon en het licht der zon en de macht daarvan, waardoor zij is gemaakt' (1V 88:6-7).

Een leerkracht, van wie wordt verwacht dat hij in de leer onderwijst en getuigt van geestelijke zaken, komt dagelijks dingen tegen die met het geestelijke vergeleken kunnen worden.

Dan kan het licht van Christus geactiveerd worden door de Heilige Geest, de Trooster. Ons is geleerd dat dan 'de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat ik u gezegd heb' (Johannes 14:26).

President Harold B. Lee heeft uitgelegd: 'Dat licht zal

nooit helemaal uitdoven (...) [sprekend over het licht van Christus] tenzij we de onvergeeflijke zonde begaan. Zijn gloed kan zo zwak zijn dat we hem nauwelijks ontwaren, maar het is er en we kunnen het aanblazen, zodat het feller gaat branden met begrip en met kennis. Zonder dat licht zouden we niets tot stand kunnen brengen. Ons zendingswerk zou tot stilstand komen.'⁵

Als we inzien dat het licht van Christus aanwezig is in iedereen die we ontmoeten, in elke bijeenkomst die we bijwonen en in onszelf, en de grote uitdaging begrijpen die voor ons ligt — de omstandigheden waarin we leven, het gevaar waarmee we te maken hebben — zullen we meer moed en inspiratie hebben dan we tot nu toe hebben gehad. En zo *hoort* het ook! En zo *zal* het ook zijn! Dat alles is een dimensie van evangeliewaarheid die door te weinig mensen wordt begrepen.

Moge u met een gebed in uw hart ijverig de betekenis van deze beginselen tot u nemen, om ze daarna toe te passen. Als u dat doet, volgt het getuigenis dat het evangelie van Jezus Christus waar is, de herstelling van het evangelie een feit is en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen 'de enige ware en levende kerk op het oppervlak der gehele aarde' is (1V 1:30). Jezus is de Christus, de Zoon van God, de Eniggeborene van de Vader. En van Hem gaat het licht van Christus uit naar alle mensen.

Moge u die geroepen bent als zendingel of leerkracht en u die ouder bent, zich vergasten 'aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:3). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Uit een toespraak die president Packer op 22 juni 2004 gehouden heeft in een bijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten aan het opleidingscentrum voor zendingelingen in Provo (Utah, VS).

Waarom zouden we moeite hebben met de belofte dat ieder het licht van Christus in zich heeft?

NOTEN

1. "Receiving" the Holy Ghost, *Improvement Era*, maart 1916, p. 460.
2. Zie Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, verzameld door Bruce R. McConkie, 3 delen, (1954-1956), deel 1, p. 54.
3. *Doctrines of Salvation*, 1:42; zie Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), p. 149.
4. Zie *Doctrines of Salvation*, 1:54.
5. *The Teachings of Harold B. Lee*, Clyde J. Williams (ed., 1996), p. 101.

EEN VOORBEELD NEMEN AAN JOSEPH SMITH

Joseph Smith was nog maar veertien jaar toen zijn verlangen naar de waarheid hem naar het bos bij zijn huis dreef. In antwoord op zijn gebed verschenen God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, aan hem. Zij spraken met hem en verhoorden zijn gebed.

Sommigen hebben grote moeite met het eerste visioen en de andere prachtige gebeurtenissen rond de herstelling van de kerk. Maar er zijn ook mensen die gewoon weten dat het visioen heeft plaatsgebod in de lente van het jaar 1820 in een bos bij een kleine boerderij in de staat New York in de Verenigde Staten. Lees verder en zie waarom veertienjarigen over de hele wereld met heel hun hart geloven dat Joseph Smith een profeet van God is.

Ik bewonder Joseph Smith voor alles wat hij in zijn tienerijd heeft meegemaakt. Ondanks alles bleef hij getrouw en hield hij zijn oog alleen op de ere Gods gericht.

Hij heb heel veel van hem geleerd: hoe je naar de Heilige Geest luistert, hoe je het goede doet, en hoe je voor de waarheid opkomt.

Ik weet dat hij een profeet van God is en dat hij de ware kerk heeft hersteld. Zonder hem hadden we niet de volheid van het evangelie gehad en dan was ik niet waar ik nu ben. Dat stemt mij nederig. Ik ben dankbaar voor de herstelde kerk.

Viliame Malani, wijk Samabula 1 (Engelstalig), ring Suva-Noord (Fiji)

Voor wat Joseph Smith heeft gedaan was heel veel moed nodig. Maar hij was ook goed voorbereid, want een visioen krijg je niet zomaar. Het moest iemand zijn die zich had voorbereid.

Als jongeren de influisteringen van de Heilige Geest volgen, kunnen ze ook veel goeds tot stand brengen.

Ik weet dat Joseph Smith de Vader en de Zoon gezien heeft en dat de Heiland hem gezegd heeft om zich bij geen enkele andere kerk aan te sluiten. Ik weet ook dat Joseph Smith heel moedig was. Hij stierf ter verdediging van het evangelie. En ik weet dat we, als we de Schriften onderzoeken, uit ons hart bidden, gehoorzaam zijn en geloof hebben in de Vader en de Zoon, bij Hen kunnen terugkeren.

Camila Eugenia Bardi Aguirre, wijk Buenos Aires, ring Cartagena-Los Alpes (Colombia)

WAAROM IEMAND VAN VEERTIEN?

'Joseph ging [het bos in] toen hij nog een jongen was. Ik heb me soms afgevraagd waarom de Heer hem daarheen heeft laten gaan toen hij veertien was. Waarom heeft hij niet gewacht tot [Joseph] twintig, dertig of veertig was, de leeftijd waarop hij volwassen was en met gezag kon spreken? Maar hij ging — de Heer stond dat toe — en handelde volgens wat hij te weten was gekomen, omdat hij een volmaakt en kinderlijk vertrouwen had. Er kwam geen twijfel in hem op. Hij zei dat als er iemand wijsheid nodig had, hij dat wel was, en hij vroeg erom, in het volste vertrouwen dat er in antwoord op zijn gebed iets zou gebeuren. We weten niet letterlijk wat Joseph gebeden heeft. Maar we weten dat hij een vraag stelde en dat er een gesprek plaatsvond. En in die tijd, hoe kort of lang dat ook geduurd mag hebben, kwam Joseph meer te weten over de aard van God dan alle geleerde theologen bij elkaar te weten waren gekomen.'

President Gordon B. Hinckley, 'Inspirerende gedachten', Liahona, augustus 1997, pp. 4-5.

Ik vind het belangrijk dat Joseph Smith is gaan bidden en antwoord heeft gekregen op zijn gebed. Maar het is ook belangrijk dat ik weet dat mijn gebeden door God beantwoord worden.

Ik weet dat de profeet Joseph Smith veel moeilijkheden te verduren kreeg. Ik weet dat dankzij hem de kerk hersteld is, dat het priesterschap hersteld is en dat we nu meer

weten over onze hemelse Vader en de Heiland. Ik probeer zijn voorbeeld te volgen, maar dat is niet gemakkelijk. Soms heb ik niet genoeg geloof. Maar dan denk ik aan waar hij doorheen is gegaan en wat hij doorstaan heeft, en dat geeft me dan de kracht om sterk te zijn en door te gaan. Ik weet dat we de ware kerk zijn en dat we Joseph Smith heel veel dank verschuldigd zijn.

Randy Horita Temarohirani, gemeente Mahu,

De Heer verhoorde het gebed van Joseph Smith. Hij beantwoordt de gebeden van jongeren. En ik voel dat Hij ook mijn gebeden beantwoordt. Een keer gebeurde er iets vervelends tussen een vriend en mij. Later las ik in de *Liabona* dat je je vijanden moet liefhebben (zie Matteüs 5:44). Dat gaf me de kracht om mij erover heen te zetten en nu zijn we weer vrienden. Voor mij was dat een antwoord op mijn gebed.

Joseph Smith heeft ook het zendingswerk in gang gezet. En het is door het zendingswerk dat de kerk nu over de hele wereld is. Zelfs hier in Korea weten we nu hoe we het eeuwige leven kunnen beërven.

Ha-Nul Park, wijk Sinchon, ring Seoul-Noord (Zuid-Korea)

Toen ik klein was ben ik veel over Joseph Smith te weten gekomen door de verhalen die ik over hem las. Toen ik ouder werd ben ik meer in de Schriften gaan lezen en meer gaan nadenken over zijn leven. Wat ik las en leerde en daarbij voelde, zorgde ervoor dat mijn getuigenis nog sterker werd. Hij heeft veel doorstaan, en dat geeft me de kracht om het goede te

Ik geloof dat Joseph Smith door onze hemelse Vader en Jezus Christus is bezocht en de opdracht kreeg om de kerk te herstellen. Ik vraag me af hoe ik zou hebben gereageerd als Vader in de hemel plotseling aan mij was verschenen. Ik zou heel erg geschrokken zijn. Maar Joseph Smith ging er kalm mee om. Hij wilde echt heel graag de waarheid weten.

Als ik hoor hoeveel hij te verduren heeft gekregen om de kerk op te bouwen, dan weet ik dat ik niet zoveel moet klagen of zielig moet doen.

Zonder de profeet Joseph zou er geen kerk zijn. En de kerk is mijn fundament.

Spencer Yamada, wijk Manhattan 2, ring New York (New York, VS)

kiezen in situaties waarin je makkelijk iets anders zou kunnen kiezen.

Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God was. Voor mij staat het vast dat Joseph Smith echt in het heilige bos op zijn knieën is gegaan en onze hemelse Vader en Jezus Christus, onze Verlosser, heeft gezien.

Robin Renae Doney, wijk Essex, ring Montpelier (Vermont, VS)

Op een avond las ik in het Boek van Mormon en dat gaf me een vredig gevoel. Toen wist ik zeker dat de leringen in het Boek van Mormon waar zijn en dat Joseph Smith onze hemelse Vader en Jezus Christus heeft gezien. Ik weet ook dat Joseph Smith het Boek van Mormon heeft vertaald en het evangelie op aarde heeft hersteld.

Joseph Smith had vele zware beproevingen, maar hij liet zich er niet door van de wijs brengen. Ook had hij de moed om zijn getuigenis te geven aan de predikanten van andere kerken. Hoewel zij hem vervolgd, wist Joseph Smith dat hij een visioen had gezien en daar bleef hij bij, wat er ook gebeurde. Dankzij hem besef ik hoe belangrijk het is om voor de waarheid op te komen, en tot het einde toe te volharden.

Fam Suet Ling Roslyn, gemeente Iphoh 1, district Iphoh (Maleisië)

De herstelling: De waarheid is terug

SHANNA BUTLER
Kerkelijke tijdschriften

Het evangelie van Jezus Christus is vaak geopenbaard aan de wereld. Het is elke keer in een bedeling geopenbaard — aan Adam, Henoach, Noach, Abraham en andere profeten, met inbegrip van de profeten in het Boek van Mormon.¹ Zelfs de Heiland heeft het evangelie in zijn bedeling opnieuw gebracht. Het evangelie moest telkens weer hersteld worden, omdat het was verworpen en niet meer op aarde was vanwege de slechtheid van de mensen. Uiteindelijk is het evangelie in de bedeling van de volheid der tijden voor de laatste keer hersteld door de profeet Joseph Smith.

Onderstaand vind je belangrijke eerste gebeurtenissen die de herstelling van het evangelie en de groei van de kerk mogelijk hebben gemaakt.

Het eerste visioen

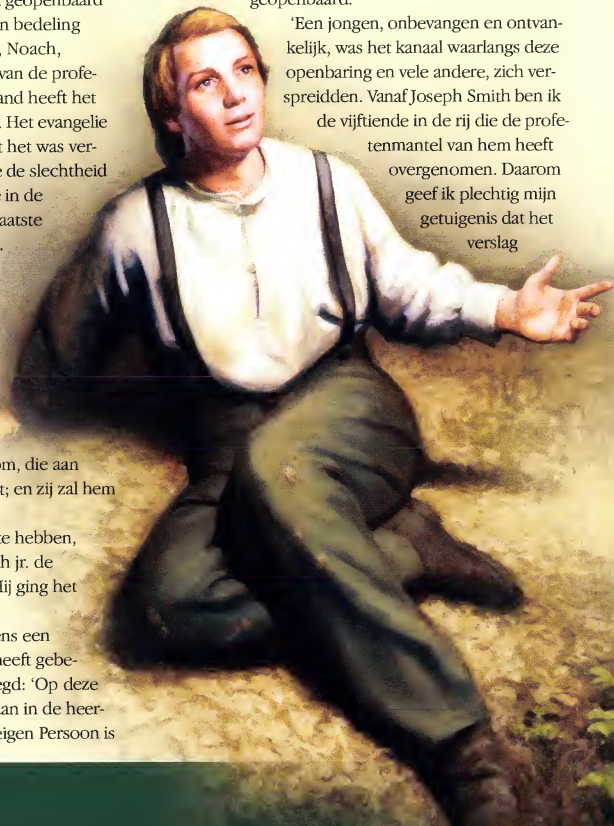
In Jakobus 1, vers 5 staat: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.'

Na dit vers in de lente van 1820 gelezen te hebben, besloot de toen veertienjarige Joseph Smith jr. de belofte van Jakobus op de proef te stellen. Hij ging het bos vlakbij zijn huis in om God te bidden.

President Gordon B. Hinckley heeft tijdens een bezoek aan het heilige bos, waarin Joseph heeft gebeden om te weten welke kerk waar was, gezegd: 'Op deze plek is de lange nacht van de afval overgegaan in de heerlijke dageraad van een nieuwe tijd. God in eigen Persoon is

hier gekomen en heeft hier gesproken. Hier, tussen deze bomen, op deze gewijde plek, is de aard van God opnieuw geopenbaard.

'Een jongen, onbevangen en ontvankelijk, was het kanaal waarlangs deze openbaring en vele andere, zich verspreidden. Vanaf Joseph Smith ben ik de vijftiende in de rij die de profetiemantel van hem heeft overgenomen. Daarom geef ik plechtig mijn getuigenis dat het verslag

Het Boek van
Mormon rolt
in maart van
de pers.

1830

De kerk is op
6 april officieel
gesticht in Fayette
(New York, VS).

1830

De Kirtland-
tempel wordt
op 27 maart
ingewijd.

1836

Op 3 april
verschijnt de Heer
aan de profeet in
Kirtlandtempel.

1836

gelie over ter wereld prediken aan mensen die het voor het eerst horen.

Ook voor jou is een rol weggelegd. Sprekend over de pioniers die de kerk in de beginperiode hebben opgebouwd, heeft president Hinckley gezegd: 'Van hen werd veel verlangd, van ons evenzo. En wat ze hebben gedaan, deden ze met wat ze hadden. Wij hebben zoveel meer, en we hebben dan ook de uitdaging om aan het werk te gaan en het Koninkrijk van God op te bouwen.'⁷

Hoe meer je met anderen over het evangelie spreekt en het getrouw naleeft, des te meer help je bij de opbouw van Gods koninkrijk, zodat steeds meer mensen in deze laatste bedeling het te horen krijgen. ■

NOTEN

1. 'Een bedeling is een tijdperk waarin de Heer minimaal één bevoegde diensknacht op aarde heeft die de sleutels van het heilige priesterschap draagt' (Gids bij de Schriften, 'Bedeling', pp. 16-17).
2. 'Bijzondere getuigen van Christus', *Liabona*, april 2001, p. 24.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young (1997)*, p. 96.
4. 'Alles wat de Vader heeft', *De Ster*, mei 1990, p. 4.
5. 'De getuige: Martin Harris', *Liabona*, juli 1999, p. 41.
6. 'Sla acht op de stem van de profeet', *De Ster*, januari 1995, p. 15.
7. 'Trouw aan het geloof', *De Ster*, mei 1997, pp. 66-67.
8. Zie John W. Welch, 'In hoeverveel tijd heeft Joseph Smith het Boek van Mormon vertaald?' *De Ster*, september 1989, pp. 14-15.
9. Zie Neal A. Maxwell, "By the Gift and Power of God," *Ensign*, januari 1997, pp. 39-40.
10. Geschiedenis van Joseph Smith 1:71, eindnoot.
11. 'Een getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus ontvangen', *Liabona*, november 2003, p. 30; zie LV 110.

DE EERSTE TEMPEL

De kerk was weer officieel op aarde. 'Maar het werk van de herstelling was nog niet voltooid', legt ouderling Robert D.

Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen uit. 'Net als vroeger kregen de leden van de kerk de opdracht om een tempel te bouwen, die op 27 maart 1836 in Kirtland (Ohio) werd ingewijd. Een week later, op 3 april, werd daar een bijeenkomst

gehouden. Na een plechtig en stil gebed zagen Joseph en Oliver de Heer Jezus Christus voor zich staan. (...) Mozes, Elias en Elia verschenen daar ook, en overhandigden de sleutels van het koninkrijk aan Joseph'.¹¹

Slechts twee jaar na de inwijding van de tempel en de herstelling van heilige sleutels aan de profeet daar, waren de heiligen gedwongen Kirtland en de eerste tempel te verlaten vanwege armoede, vervolging en afval.

Vraag & antwoord

'Enkele mensen hebben gezegd dat ik een minderwaardigheidscomplex heb, maar voor zover ik het kan zien, ben ik gewoon minderwaardig. Ik ben namelijk niet zo slim of mooi of getalenteerd als andere mensen. Wat kan ik doen om meer zelfvertrouwen te krijgen en me prettiger te voelen?'

LIAHONA

Het lijkt er op dat je afgaat op de wereld om een positief zelfbeeld te krijgen. De wereld zegt: 'Je krijgt gevoel van eigenwaarde door op een bepaald gebied beter te zijn dan anderen.' Maar die vlieger gaat niet op, omdat er altijd iemand is die slimmer, knapper of getalenteerder is dan jij.

De oplossing is de norm van de Heer voor zelfvertrouwen en een positief zelfbeeld te hanteren. Omdat je een kind van God bent, ben je inferieur noch superieur aan anderen. 'Zo zegt de Heer: Gij zult niet het ene vlees hoger achten dan het andere, ofwel de ene mens zal zichzelf niet boven een ander schatten' (Mosiah 23:7). Mensen kunnen andere talenten hebben dan jij, maar jij hebt je eigen talenten en gaven van de Geest, die je kunt gebruiken.

Onze hemelse Vader wil dat je je goed voelt over jezelf. Want een van de zegeningen van naleving van het evangelie is juist dat je vrede en vreugde voelt.

Onze hemelse Vader wil dat je blij en gelukkig bent, maar Satan wil dat je je ellendig

De Heer wil dat je gelukkig bent en zelfvertrouwen hebt.

Niemand is meer of minder dan een ander.

Vergelijk jezelf niet met anderen. Doe wat je kunt met wat God je heeft gegeven.

Je zelfwaarde en zelfvertrouwen zal groeien doordat je het evangelie naleeft, anderen hulp biedt, je talenten ontwikkelt en probeert de liefde van je hemelse Vader voor jou te voelen.

voelt. Je kunt die tegenstelling duidelijk zien in Mozes' leven. Toen de duivel kwam om hem te verleiden, putte Mozes kracht uit gebed en de gedachte dat hij een kind van God was. (Zie Mozes 1:13, 24–25).

Jij bent, net zoals Mozes, een kind van God. Satan wil dat je dat vergeet. En hij weet maar al te goed dat jij je minderwaardig voelt als het hem lukt jou zo ver te krijgen dat je denkt dat je niet voldoet. Daarom wil hij dat je jezelf afmeet aan de normen van de wereld: uiterlijk, populariteit, intelligentie enzovoort.

De Heer houdt er andere normen op na: 'De Here ziet het hart aan' (1 Samuel 16:7). Als je hart deugdzaam en liefdevol is 'dan zal [je] vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden' (LV 121:45). Dat is het beste vertrouwen dat je kunt hebben.

Probeer eens het volgende om je prettiger te voelen:

- Volg het voorbeeld van Mozes en bid dat de Heer je helpt herinneren dat je zijn kind bent en belangrijk werk te doen hebt.
- Lees je patriarchale zegen.
- Concentreer je op het goede in je zelf.
- Help anderen. Van anderen helpen ga je je blij voelen en krijg je gevoel van eigenwaarde.

FOTO WELDEN, C. ANDERSEN, GEËNSCHIED

- Doe aan sport. Van lichamelijke oefening ga je je goed voelen.

- Vergeet in je gebeden niet te danken.

- Ontplooi je talenten door mee te doen aan activiteiten die je leuk vindt.

- Het allerbelangrijkste is wel dat je de geboden onderhoudt. Dat is het pad naar geluk.

Je gaat echt niet beter over jezelf denken als je ergens beter in bent dan anderen. Dat gebeurt echter wel als je beseft dat God van je houdt en als je doet wat Hij je vraagt te doen.

LEZERS

Wij krijgen onze talenten en gaven van God.

Daarbij is het belangrijk dat we niet op onszelf vertrouwen maar op

Christus, omdat Hij ons de kracht en de moed geeft om alles te doen wat gedaan moet worden en ons laat beseffen hoe belangrijk we zijn en hoe groot onze waarde is.

Emilie Levert (20), wijk Lemoyné, ring Montréal (Québec, Canada)

Als ik hoor dat iemand een minderwaardigheidscomplex heeft, doet dat me pijn, omdat ik denk dat het onze

Schepper verdrietig maakt

dat we ons zelf niet zien zitten. We vergeten te vaak dat we kinderen van God zijn en dat Hij van ons houdt zoals we zijn. We hebben allemaal verschillende gaven. De een kan goed zingen, de ander kan goed luisteren. Vraag je vrienden en familie wat ze aan jou waarderen.

Deborah Tarke (17), wijk Neumünster, ring Neumünster (Duitsland)

Ik bid tot mijn hemelse Vader, omdat ik me dan beter voel en ik zo mijn zwaktes tot mijn sterktes kan maken. Ik houd me niet al te veel bezig met wat anderen van me zeggen. Ik

geloof dat iedereen een gave heeft. We moeten die alleen zien te vinden door er al het nodige voor te doen. Het beste dat ik kan doen is met geloof in Christus leven en mijn vertrouwen in Hem stellen. Zo kan ik vrede in mijn hart hebben.

Srinakom Supakate (18), gemeente Korat, district Khon Kaen (Thailand)

Iedereen heeft zwakke punten. Daarom moeten we ons ten doel stellen om daar aan te werken. De brochure Voor de kracht van de jeugd kan ons daarbij van pas

komen. Als we deze brochure bestuderen, kunnen we onze talenten ontdekken. We moeten altijd bidden, vasten, in de Schriften lezen, gezinsavond houden, en zeker van onszelf zijn, en dan komt de rest vanzelf.

Nikolai Losev, 17, gemeente Nizjegorod-centraal, zendingsgebied Moskou (Rusland)

Ik weet precies hoe je je voelt. Ik had altijd het gevoel dat er altijd wel iemand was die het beter kon, dus waarom zou ik er dan aan beginnen? Twee zaken hebben me van die

denkwijze afgeholpen: (1) ik begon anderen te helpen. Daardoor ging ik me goed en belangrijk voelen. En (2) ik ben mijn talenten gaan ontwikkelen. Iedereen heeft talenten. Denk er altijd aan dat we allemaal kinderen van onze hemelse Vader zijn en dat Hij van ons houdt.

Lizzie Pecora (16), wijk Grouse Creek, ring Oakley (Idaho, VS)

Ga eens na wat voor goede eigenschappen je hebt. Ik weet zeker dat je er een heleboel kunt opnoemen. Geloof in jezelf. Als ik mij minder dan anderen voel, dan komt dat

E*en positief zelfbeeld (...) krijg je door een nauwe band met God te hebben.*

'Als we God liefhebben, zijn wij doen, en zijn oordeel meer vrezen dan dat van mensen, zullen we een positief zelfbeeld hebben. (...)

'Christus wil ons verheffen tot waar Hij is.'

Zie president Ezra Taft Benson (1899-1994), 'De binnenste schotel reinigen', De Ster, mei 1989, p. 6; 'Pas op voor hoogmoed', De Ster, juli 1989, p. 6.

omdat ik mijn zwakke kanten met hun sterke punten vergelijk. Dan is het ook niet zo gek dat ik me minderwaardig voel. Als ik jou was, zou ik me niet met anderen vergelijken.

Shay Branch (14), wijk Greeley 4, ring Greeley (Colorado, VS)

Probeer zoveel mogelijk in de Schriften te lezen en om hulp te bidden. De Schriften zijn het woord van God. Als je die zorgvuldig onderzoekt, zul je het antwoord vinden. Als je geloof hebt zal God je door deze beproeving heen helpen.

Joseph Chittock (12), wijk Catford, ring London-Wandsworth (Engeland)

Ik voel me soms minder dan anderen. Maar niet voor lang, want ik denk er dan aan dat ik een kind van God ben en dat Hij van mij houdt. Daar krijg ik meer zelfvertrouwen door. Ik voel me dan altijd stukken beter.

April Flores (17), gemeente Catbalogan 1, district Catbalogan (Filipijnen)

De antwoorden van zowel de lezers als de Liahona gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

WAT VIND JIJ?

Jongeren: stuur je antwoord, met je naam, geboortedatum, foto, adres, wijk en ring (of gemeente en district) naar:

*Questions & Answers 5/05
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA*

*Of per e-mail naar:
cur-liahona-imag@ldschurch.org
Graag vóór 15 mei 2005 reageren.*

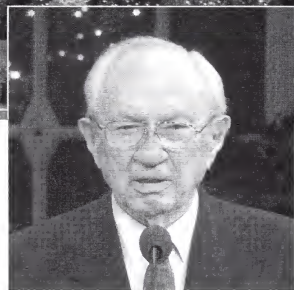
VRAAG

'Op school word ik gepest en uitgelachen omdat ze weten dat ik lid van de kerk ben. Hoe kan ik daar het beste op reageren?' ■

Kerknieuws

President Gordon B. Hinckley (rechts) en president Thomas S. Monson (boven) spreken tijdens de kerstmeditatie van het Eerste Presidium een wereldwijd publiek toe.

Het Eerste Presidium benadrukt dat wij het voorbeeld van Christus moeten volgen

Tijdens de jaarlijkse kerstmeditatie in december 2004 hebben de leden van het Eerste Presidium verteld en getuigd hoe belangrijk de Heiland is. En ze hebben de leden aangemoedigd om het voorbeeld van de Heer te volgen.

'God zij dank voor de gave van zijn verheerlijkte Zoon, de enige volmaakte Mens die ooit op aarde heeft geleefd', zei president Gordon B. Hinckley. 'Niemand overtreft Hem. Niemand is met Hem te vergelijken. Hij is het grote voorbeeld voor ons allen, de Leermeester die wij bewonderen en, wat nog belangrijker is, onze Verlosser.'

Leden van de kerk hebben de jaarlijkse uitzending gevolgd via satelliet, internet, televisie en radio om te kijken of te luisteren naar de boodschap van het Eerste Presidium, het Mormoons Tabernakelkoor en het Orchestra at Temple Square over onze Heiland.

'Ons Conferentiecentrum in Salt Lake City is helemaal vol, en dit programma is over de hele wereld te volgen – in landen waar het winter is en in landen waar het zomer is', zei president Hinckley. 'Wij zijn hier allen bijeen als één grote familie, om te zingen en te spreken van de vreugde van het kerstfeest.'

Hij leeft

President Hinckley sprak over het aardse leven van de Heiland, van zijn geboorte tot en met de verzoening. 'Laten wij bij onze kerstviering met zang en verhalen, met cadeaus en wereldse onbenulligheden, nooit de grotere boodschap vergeten dat Jezus Christus, de Eerstgeborene van de Vader, in de wereld is gekomen "opdat de wereld door Hem behouden worde" (Johannes 3:17).

'Laten wij altijd onthouden dat er door zijn oneindige verzoening behoudenis is voor allen, en dat zij die zijn geboden gehoorzamen kans op de verhoging krijgen.'

President Hinckley getuigde ook van de voortdurende bediening van de Heiland na zijn dood: 'Hij is teruggekomen om een bedeling in te luiden. En Hij zal nogmaals wederkomen in wolken van heerlijkheid om een millennium in te luiden en te regeren als Koning der koningen en Heer der heren.'

De president van de kerk sprak ook lovend over de profeet Joseph Smith, die 199 jaar eerder was geboren. Aan zijn getuigenis van de eerste profeet in deze bedeling voegde president Hinckley zijn getuigenis toe van de Heiland: 'Hij leeft, luisterrijk, verheven, de wonderbaarlijke Heer Immanuël. Hij leeft, de eeuwige Zoon van de eeuwig levende Vader. Hij leeft, de grote Schepper, de God van het Oude Testament, de Heiland van het Nieuwe Testament, het wonderbaarlijke Licht in een duistere, gekwelde wereld. Hij leeft om ons te zegenen, te onderlichten, te genezen, ons bezorgde hart aan te raken, onze grootste dromen uit te laten komen, ons de verzekering te geven dat onze ziel onsterfelijk is.'

In zijn voetsporen

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, legde uit: 'Om het ware kerstgevoel te smaken, hoeven we alleen de eerste lettergreep te vervangen door Christus en dan krijgen we het Christusgevoel.'

Hij getuigde: 'Met de geboorte

van de baby in Betlehem kwam er een grote begiftiging tevoorschijn, een macht die sterker is dan wapens, een rijkdom die duurzamer is dan de munten van Caesar. (...) Hij is geboren in een stal, in een kribbe gelegd, maar Hij kwam vanuit de hemel als sterveling op aarde om het koninkrijk van God te vestigen. Zijn heerlijke evangelie heeft het denken van de wereld omgevormd.

'In deze gezegende tijd van het jaar zullen wij die in het voetspoor van de Heiland treden, in toenemende mate anderen tot zegen kunnen zijn.'

President Monson zei ook: 'Er is voor ons geen betere tijd dan nu (...) om ons hernieuwd toe te wijden aan de beginselen waarin Jezus de Christus onderwezen heeft.'

Rentmeesters van God

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, vertelde het verhaal van een man die tijdens de grote economische depressie geen geld had om voor zijn vader een kerstgeschenk te kopen, dus gaf hij hem een dagboek waarin hij de goede daden had opgetekend die hij dat jaar iedere dag had gedaan.

'Onze Vader in de hemel verwacht van ons dat wij voor al zijn kinderen de daden doen die Christus heeft gedaan, zoals Hij in die grote voorsterfelijke raadsvergadering had aangeboden, toen Hij zei: "Zie, hier ben ik, zend mij" (Abraham 3:27). "Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig" (Mozes 4:2).' ■

President Hinckley spreekt leden en zendelingen in het zuidoosten van de Verenigde Staten toe

Bijna twaalfduizend leden van de kerk in de staten South Carolina en Georgia kwamen bijeen om tijdens de regionale conferentie op 20 en 21 november naar president Gordon B. Hinckley, ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling D. Todd Christofferson van het Presidium der Zeventig te luisteren. De conferentie werd per satelliet uitgezonden naar elf ringen.

President Hinckley sprak over de

pijlars van rechtschapenheid, en gebruikte een gelijknis van de pijlars die het dak van de Tabernakel in Salt Lake City ondersteunen, het gebouw dat momenteel wordt gerenoveerd. President Hinckley sprak tijdens de bijeenkomst voor priesterschapsleiders, de algemene bijeenkomst en een bijeenkomst voor zendelingen.

Ouderling Ballard sprak over zendingswerk en de nieuwe publicatie voor zendelingen, 'Predik mijn evangelie'. Hij moedigde de leden aan

President Gordon B. Hinckley en ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen komen aan in het ringcentrum voor een regionale conferentie in de staat South Carolina.

om het verlangen, de kracht en de moed te ontwikkelen om met anderen over de waarheid te praten.

Ouderling Christofferson sprak over de noodzaak om nieuwe leden van de kerk te begeleiden door vriendschap met hen te sluiten, ze een taak te geven en ze met de leringen van het evangelie te voeden.

Zuster Barbara Ballard; zuster Kathy Christofferson; ouderling W. Blake Sonne, gebiedszeventiger in het gebied Noord-Amerika-Zuidoost; en zijn vrouw, Kay, gaven hun getuigenis tijdens de bijeenkomsten.

De conferentie werd gehouden in de ring West Columbia (South Carolina). De conferentie werd via satelliet uitgezonden naar de ringen Charleston, Columbia, Florence, Greenville en Greenville-Oost, in South Carolina; en naar de ringen Albany, Augusta, Columbus, Douglas, Macon en Savannah, in Georgia.

Zendingen uit het zendingsgebied Columbia (South Carolina)

woonden de bijeenkomst voor zendingen bij, die ook via satelliet werd uitgezonden naar zendingen uit het zendingsgebied Macon (Georgia).

Kort nadat de deuren geopend waren, ruim drie uur voordat de algemene bijeenkomst zou beginnen, liep het ringcentrum van de ring West Columbia al vol.

'Het was de beste ervaring van mijn leven', zei de 17-jarige Amanda Geddings uit de gemeente Newberry, in de ring West Columbia, na de

bijeenkomst. 'Ik heb de Geest nog nooit zo sterk gevoeld, en ik ben zo dankbaar dat ik lid van deze kerk kan zijn.'

De regionale conferentie was het derde bezoek van president Hinckley aan South Carolina. Hij was er in 1999 om de Columbiatempel in te wijden en een keer eerder tijdens een conferentie als raadgever van president Spencer W. Kimball (1895-1985). ■

Aangepast overgenomen uit Church News, 27 november 2004.

Ouderling Nelson bezoekt zes landen tijdens een 15-daagse reis door Afrika

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Merrill J. Bateman van het Presidium der Zeventig, vergezeld door leden van twee gebieds-presidiums, presideerden ring- en

districtsconferenties, onderwezen zendingspresidenten tijdens twee instructiebijeenkomsten, en spraken tot de leden en zendingen in Ethiopië, Nigeria, Ghana, Zuid-Afrika, Mozambique en Zimbabwe tijdens

Na de ringconferentie waar ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen presideerde, staan leden van de kerk buiten het Harare International Center nog na te praten.

een 15-daagse reis van 8 tot en met 23 november.

'De mensen in Afrika hebben iets bijzonders dat je niet kunt vergeten als je het land weer verlaat', zei ouderling Nelson. 'Het is een bijzonder voorrecht om hen te dienen.'

In Lagos (Nigeria), de hoofdstad van Ethiopië, wijdde ouderling Nelson het land toe aan de verkondiging van het evangelie. Die middag sprak hij zo'n tweehonderd leden en bezoekers toe.

In Lagos (Nigeria) presideerde ouderling Nelson de conferentie van de ring Port Harcourt, een van de 22 ringen in Nigeria, terwijl ouderling Bateman naar Ghana reisde om de conferentie van het district Swedru te presideren.

Op 16 november, nadat ouderling Nelson zich in Ghana bij ouderling Bateman had gevoegd, sprak hij tot 1.600 leden in het ringcentrum van de ring Accra-Christiansborg, naast de Accratempel.

In Johannesburg (Zuid-Afrika) namen ouderling Nelson en ouderling Bateman deel aan een instructiebijeenkomst voor zendingspresidenten. Later reisde ouderling Bateman naar Maputo (Mozambique) waar hij een districtsconferentie presideerde.

Ouderling Nelson reisde naar Harare (Zimbabwe) waar hij de conferentie van de ring Harare presideerde. Hij nam ook een kijkje bij het welzijnsprogramma van de kerk ter plaats. In plaats van de kenmerkende tuinaanleg zijn de gebouwen

van de kerk in Zimbabwe omgeven door tuintjes waar de leden hun eigen voedsel verbouwen.

'Het is geweldig om het welzijnsprogramma in actie te zien', zei ouderling Nelson. 'Niemand heeft honger en niemand hoeft een aalmoes aan te nemen. Iedereen werkt voor wat hij nodig heeft.'

Ouderling Nelson sprak over zijn liefde voor de Afrikaanse bevolking. 'De kerk heeft veel invloed op de mensen', zei hij. 'De kerk geeft hoop en licht in een wereld die dat hard nodig heeft.' Hij zei verder: 'Afrikaanse leden begrijpen het evangelie erg goed.' ■

Aangepast overgenomen uit Church News, 4 december 2004.

Feest!

LaRene Porter Gaunt,
kerkelijke tijdschriften

Door middel van muziek, dans en toneel vieren de beiligen der laatste dagen tempelinwijdingen, berdenkingen en de enorme vreugde van het evangelie.

Oranje! Geel! Groen! Rood! De kleuren dwarrelen op 10 januari 2004 door het stadion van Ghana waar tweeduizend jongeren de dag vóór de inwijding van de Accratempel in traditionele Afrikaanse klederdracht op inspirerende wijze dansen. Deze jonge heiligen der laatste dagen spelen op eenvoudige instrumenten die hun voorouders

FOTO SAMIE BAPTISTA

Leden treden op in het Pacaembú-stadion in Brazilië voor de inwijding van de São Paulotempel in 2004.

bespeelden, en voeren dansen uit die gebaseerd zijn op volksverhalen uit West-Afrika. Het evenement in Ghana was de eerste van vijf vieringen die gedurende 2004 over de hele wereld zijn gehouden ter gelegenheid van tempelinwijdingen of herinwijdingen.

De daaropvolgende maand in Anchorage (Alaska) straalden de heiligen der laatste dagen dezelfde vreugdevolle sfeer uit toen ze de herinwijding van hun tempel vierden. Gehuld in historische kleding gaven zeshonderd leden van de kerk een muziekvoorstelling ter ere van het culturele erfgoed van de oorspronkelijke inwoners van Alaska.

De grootste viering in 2004 vond op 21 februari plaats, vóór de herinwijding van de São Paulotempel (Brazilië). Achtduizend heiligen der laatste dagen en twaalfhonderd zendingelingen zongen en dansten in de stromende regen voor zo'n zestigduizend toeschouwers in het Pacaembú-stadion. En duizenden in São Paulo keken naar een satellietuitzending van de viering. Na een prachtige vertolking van het Braziliaanse

volkslied door de bijna zeventigduizend aanwezigen liepen de emoties en de stemming hoog op toen er een enorme Braziliaanse vlag boven het stadion zwaaide.

Op 22 mei 2004, aan de vooravond van de inwijding van de Kopenhagentempel, werd in Denemarken voor vierduizend toeschouwers de productie *A Bridge of Faith* [Een brug van geloof] geopend met het krachtige solo 'Come light, come truth' [Kom licht, kom waarheid]. Heiligen der laatste dagen uit Denemarken, Zweden en IJsland hadden zich in middeleeuwse klederdracht gestoken en zongen historische muziek, alsof het een smeekbede van de mensen in de Middeleeuwen was. De uitvoering was een vertolking van de manier waarop het herstelde evangelie en de bouw van de tempel de 'brug van geloof' werden waardoor ze naar het licht en de waarheid waren geleid.

In Radio City Music Hall in New York City voerden drie weken later duizenden jongeren middels zang, dans en toneel verschillende Broadway-nummers op, als weerspiegeling van de enorme etnische verscheidenheid in Manhattan. De viering vond op 12 juni 2004 plaats, aan de vooravond van de inwijding van de Manhattanentempel. De zaal zat vol. Zo'n 5.300 aanwezigen werden twee uur lang aangegrepen door de kleurrijke kostuums, de sprankelende dansnummers en de bekende melodieën.

In een vrolijke stemming

Deze vieringen hebben hun oorsprong in het pioniersverleden van de kerk, en wekken in onze fantasie de herinnering op aan de pioniers die aan het eind van de dag dansten, in hun handen klapten en met hun rokken zwaaiden.

Over zo'n gebeurtenis schreef een pionier: 'Het kampvuur brandde fel, en zo'n vijftig stellen, jong en oud, waren in een vrolijke stemming (...) en dansten op de muziek van een enkele viool.'¹

Het eerste voorbeeld van het verlangen naar uitvoeringen tijdens vieringen van de kerk, was toen de pro-

feet Joseph Smith de oprichting van de Nauvoo Brass Band [het fanfarekorps van Nauvoo] verwelkomde. De band was in 1842 opgericht om openbare exercities van het Nauvoo Legion te begeleiden, en werd al gauw 'Pitt's Brass Band' genoemd, naar de leider, William Pitt. De band speelde tijdens feestjes, concerten, excursies met de stoomboot, de aankomst van belangrijke mensen, en vaderlandslievende evenementen. De energieke muziek, die door fluiten, violen, trommels en hoorns werd voortgebracht, vervulde het hart met enthousiasme of emoties, afhankelijk van de gelegenheid.

Toen de musici zich later in de Salt Lake Valley gevestigd hadden, was Pitt's Brass Band meestal te vinden onder de mensen die vermoeide huifkarrenkonvoien bij aankomst in de vallei welkom heetten. Toen de grond voor de Salt Laketempel in 1853 werd gewijd en op 6 april de hoeksteen werd gelegd, werd de muziek door twee fanfarekorpsen verzorgd.

Een heilige der laatste dagen heeft in 1847 het volgende over de voor delen van deze levendige vieringen gezegd: 'Ik ben gek op dit tijdverdrif. Ik krijg de kans om alles naast me neer te leggen (...) mijn lichaam te ontspannen en mijn geest te laten rusten. Waarom? Om kracht te krijgen, en om hernieuwd, gestimuleerd, verlevendigd en opgewekt te worden, zodat ik niet uitgeput zal raken.'²

FOTO LYNN HOWIETT

Leden uit Alaska treden op voor de inwijding van de Anchoragetempel.

Kinderen in Ghana treden op voor de inwijding van de Accratempel.

Het meest 'dansrijke' kerkgenootschap

Door grote herdenkingsprogramma's, zoals het 50-, 100- en 150-jarig bestaan van de kerk, kunnen de heiligen der laatste dagen hun verleden onder de loep nemen en hun erfgoed vieren. De langste traditie in de kerk wat vieringen betreft, vindt rond pioniersdag plaats, de verjaardag dat de eerste pioniers op 24 juli 1847 in de vallei aankwamen. Die datum is sinds die tijd ieder jaar door de heiligen der laatste dagen gevierd. Tijdens het 50-jarig jubileum in 1897 duurde de viering zes dagen. Tegenwoordig wordt pioniersdag over de hele wereld gevierd, met toneel, optochten, muziek en dans.

Het hoogtepunt van de vieringen van de heiligen der laatste dagen in de twintigste eeuw moeten wel de grote dansfestivals tussen 1922 en 1975 zijn. Ze werden in juni gehouden, tegelijk met de conferentie van de Mutual Improvement Association (MIA). Op deze festivals werden de beste dans-, toneel-, en muziekproducties uit de hele kerk vertoond. In 1959, toen zo'n achtduizend mensen

aan het festival deelnamen, noemde een verslaggever de heiligen der laatste dagen 'het meest dansrijke kerkgenootschap'.³

Maar er volgden nog grotere festivals. In 1985 bijvoorbeeld, tien jaar nadat president Spencer W. Kimball (1895–1985) had aangekondigd dat festivals regionaal zouden worden gehouden, deden dertienduizend leden van de kerk mee aan een regionaal dansfestival in het zuiden van Californië. Er waren zo'n honderdduizend toeschouwers.

Een geweldige generatie

Nu heeft het Eerste Presidium, onder leiding van president Gordon B. Hinckley, ons aangemoedigd om deze grote vieringen weer tot leven

te brengen. Op 19 februari 2004 is er een brief naar de plaatselijke leiders van de kerk gestuurd waarin ze geïnformeerd werden dat zij en de leden 'uitgenodigd kunnen worden om deel te nemen aan evenementen die verbonden zijn aan bijzondere gelegenheden, zoals een tempelinwijding of een herdenking.' In de brief zijn de plaatselijke leiders ook aangemoedigd om evenementen op ringniveau en voor meerdere ringen te organiseren. Er stond in dat deze activiteiten – 'op het gebied van muziek, dans, toneel, spreekvaardigheid, sport [en] beeldende kunsten' – een 'gevoel van eenheid [behoren] te scheppen en de kans te bieden op het aanknopen van vriendschapsbanden, vooral onder jongeren.'

Jongeren uit de ringen rondom de nieuwe Manhattantempel dansen op het toneel van de Radio City Music Hall.

Ouderling F. Melvin Hammond van de Zeventig, adviseur van de onderafdeling muziek en kunst van de afdeling priesterschapszaken, herhaalt de belangrijke aspecten van deze activiteiten: 'President Gordon B. Hinckley heeft ons geadviseerd om ervoor te zorgen dat ieder lid een vriend vindt. Vooral onze jongeren hebben behoefte aan goede vrienden die actief in de kerk zijn. Naarmate jongeren meer samenwerken en optreden met anderen die dezelfde normen hebben, groeit hun besef dat ze niet alleen zijn. Dan zien ze het geluk van hun leeftijdgenoten die het evangelie naleven, en neemt hun verlangen en toewijding toe om hetzelfde te doen.'

Veel leiders van de kerk herinneren zich wat deze culturele activiteiten voor hen betekenden. Ouderling Hammond herinnert zich: 'Hoewel ik niet goed kon dansen, deed ik mee met drieduizend andere leden van de kerk om uitdrukking te geven aan mijn liefde voor het evangelie. Ik maakte deel uit van iets dat veel groter was dan ik. Dat was een belangrijk moment in mijn jonge leven.'

David Warner, directeur van de afdeling muziek en cultuur van de kerk, zegt: 'Als we verslagen van culturele activiteiten uit de hele wereld binnenkrijgen, zien we dat de deelnemers altijd door hun inspanningen gesteerd worden. De jongeren worden gesteerd omdat ze samen plezier hebben, hun tijd indelen, hun talenten ontwikkelen en offers

brengen om te dienen. Door wat ze ondertussen leren, worden ze voorbereid op hun toekomstige taken als zendeling, ouder en leider in de kerk. Maar het belangrijkste is dat jongeren de Geest overvloediger voelen als ze naar de Geest van de Heer streven om anderen op te bouwen en te inspireren.

Lofprijzing en dankzegging

Dergelijke zegeningen kunnen door jong en oud ervaren worden. 'In deze grote activiteiten zijn persoonlijke ervaringen verweven – hart worden geraakt en getuigenissen versterkt', zegt broeder Warner. 'Als ze zingen of naar dansende jongeren kijken, herkennen de leden van de kerk de hand van de Heer in hun eigen leven en in het leven van hun voorouders. Ze zijn dankbaar voor hun rijke erfgoed en verheugen zich

dat ze heiligen der laatste dagen zijn. Op die manier zijn ze een licht voor hun vrienden en naasten, en nodigen ze hen op krachtige wijze uit om de zegeningen van het herstelde evangelie te ontvangen.'

Naarmate er meer tempels gebouwd worden en er bijzondere herdenkingen en vieringen zijn, zal dat licht blijven schijnen. Net als vroeger zal het door getrouwe leden van de kerk voortgezet worden. Zij gehoorzamen het gebod in Leer en Verbonden 136:28: 'Looft de Heer met gezang, met muziek, met dans en met een gebed van lofprijzing en dankzegging.' ■

NOTEN

1. Edward W. Tullidge, *History of Salt Lake City* (1886).
2. A.M. Merrill, 'Dancing', *Improvement Era*, oktober 1908, p. 950.
3. 'Dancing Denomination', *Time*, 22 juni 1959, p. 47.

Oproep voor ervaringen van nieuwe leden

Lid van de kerk worden brengt zowel zegeningen als moeilijkheden met zich mee. Hebt u als nieuw lid een ervaring gehad waardoor anderen geholpen kunnen worden met hun overgang naar het lidmaatschap in de kerk. Wat voor moeilijkheden hebt u gehad? Hoe hebt u die moeilijkheden overwonnen? Wie heeft u geholpen en hoe? Hoe hebt u als leider in de kerk of als lid van een wijk of gemeente nieuwe leden geholpen

met het versterken van hun getuigenis, en hoe zijn ze door de wijk of gemeente in de 'familie' opgenomen?

Stuur uw artikel naar: New Member Experiences, *Liabona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of stuur uw e-mail naar cur-liabona@ldschurch.org. Vermeld instablijft u volledige naam, adres, telefoonnummer, wijk en ring (of gemeente en district). ■

Oproep voor scripts

De kerk is op zoek naar scripts van minimaal één akte voor toneel- en muziekkuitvoeringen die in wijken en gemeenten of ringen en districten gebruikt kunnen worden. Scripts in elke taal zijn welkom. Ze moeten over evangeliebeginselen gaan en opbouwend zijn, en leerstellig juist zijn. Deze scripts zullen op verschillende plaatsen in de kerk gebruikt worden, dus de kerk vraagt om een niet-exclusieve, permanente licentie voor onbeperkt gebruik.

Inzendingen worden op elk willekeurig moment geaccepteerd, maar worden jaarlijks beoordeeld. Ze moeten ieder jaar uiterlijk op 1 april binnen zijn. Wij verzoeken u het volgende in te sturen:

1. Twee afschriften van het script en eventuele muziek op papier van 22 x 28 cm.
2. Een verklaring, ondertekend door ieder die aan de totstandkoming van de inzending heeft bijgedragen, met de volgende tekst: 'Het ingediende werk, met de

titel _____, is mijn eigen originele werk, is mijn eigendom, en voldoet aan de gestelde eisen.'

3. Een begeleidende brief met de titel van het stuk; naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres van de auteur; het thema; een korte samenvatting; en de vereiste rolverdeling of bezetting.

Stuur uw inzending naar: Church Theatrical Script Submission, 50 East North Temple Street, Room 2082, Salt Lake City, Utah, 84150-6070, USA. Bel voor meer informatie: 00 1 801 240 6492. ■

PARTICIPATIEPERIODE

Extra ideeën voor de participatieperiode, april 2005

Jeugdverkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Mijn gezin kan eeuwig zijn' op pp. K4 en K5 van De Kindervriend in deze uitgave.

1. Nodig een gezin uit dat bestaat uit een vader, een moeder en een baby. Laat de vader in het kort iets

vertellen over het voorsterfelijk leven en het plan van onze hemelse Vader om ons in een gezin te laten komen. Laat de moeder uitleggen wat ouders voor een baby doen en wat de baby moet leren om bij onze hemelse Vader te kunnen terugkeren. Speel het volgende spel om te laten zien dat iedereen in het gezin de baby iets kan leren. Kopieer plaat 1-7 uit het platenpakket bij de jeugdwerklesboeken (of een andere illustratie van een gezin), en knip die in zes puzzelstukken. Schrijf achterop ieder puzzelstuk een van de volgende woorden: Opa, Oma, Vader, Moeder, Broer, Zus. Laat de kinderen de puzzelstukken doorgeven terwijl de pianiste liedjes speelt over wat een

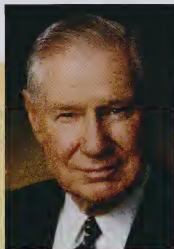
baby moet leren (speel bijvoorbeeld liedjes of lofzangen over de doop, het volgen van de profeet, gehoorzaamheid enzovoort.) Als de muziek stopt, vraagt u de kinderen welk lied werd gespeeld en welk beginsel wordt bedoeld. Laat elk kind dat een puzzelstuk in de hand heeft vertellen wat het familielid op het puzzelstuk kan doen om de baby of hun eigen gezin dat beginsel bij te brengen. Laat na elk lied een van de kinderen zijn of haar puzzelstuk op de juiste plaats leggen, te beginnen met 'Opa'. Ga daarmee door totdat de puzzel klaar is.

2. Wij kunnen thuis het evangelie naleven. Deel het lokaal op in vier gedeeltes, die vier kamers in een

De Kindervriend

De Trooster

Hoewel we nu niet bij Jezus kunnen zijn, zegt president Faust, stuurt Hij ons wel troost door de gave van de Heilige Geest.

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Eeuwen geleden ging Jezus met zijn geliefde discipelen voor de laatste keer naar de hof van Getsemane, een lievelingsplek van Jezus. Jezus wist wat Hem te wachten stond. Hij zei tegen zijn discipelen: 'Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe; blijft hier en waakt' (Marcus 14:34).

De elf apostelen hebben ongetwijfeld aangevoeld dat er een ontzagwekkende gebeurtenis ging plaatsvinden, maar ze wisten niet wat. Jezus had gezegd dat Hij bij ze weg zou gaan. Ze wisten dat de Meester die ze liefhadden en van wie ze afhankelijk waren bij ze weg zou gaan, maar waar naar toe wisten ze niet. Ze hadden Hem horen zeggen: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten. (...) Maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb' (Johannes 14:18, 26).

Ik wil de jonge mensen wijzen op deze bijzondere gave van de Heilige Geest. De troostende invloed van de Heilige Geest kan 24 uur per dag bij jullie zijn: als je aan het werk bent, als je speelt, als je uitrust. Deze versterkende invloed kan jaar in jaar uit bij je zijn, bij vreugde en in verdriet, als je blij bent of als je rouwt.

Deze Trooster kan bij je zijn wanneer je je wilt verbeteren. Hij kan fungeren als bron van openbaring en je waarschuwen voor dreigend gevaar. Ook kan hij je behoeden voor verkeerde keuzes. Hij kan je zintuigen scherpen, zodat je duidelijker ziet, beter hoort en je herinnert wat je je moet herinneren. Daarmee kun je je geluk vergroten.

Hoewel we in dit leven niet bij Jezus kunnen zijn zoals Simon Petrus, Jakobus, Johannes, Maria, Marta en de anderen, kan de Heilige Geest onze Trooster en ons kompas zijn. ●

Naar een toespraak gehouden in de algemene aprilconferentie van 1989.

Ons gezin kan eeuwig zijn

'Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.' (*'Het gezin — een proclamatie aan de wereld'*, Liahona, oktober 2004, p. 49.)

MARGARET LIFFERTH

Herinner je je het verhaal van Adam en Eva? Nadat zij de hof van Eden hadden verlaten, werden zij de ouders van het eerste gezin op aarde. Adam en Eva kregen zoons en dochters die zij onderwezen in het evangelie. (Zie Mozes 5:12.) Ze kregen te maken met de problemen maar ook met de grote blijdschap van het gezinsleven. (Zie 2 Nephi 2:23.)

Sindsdien is ieder van ons in een gezin geboren. Dat maakt deel uit van het plan van onze hemelse Vader. Elk gezin is anders — soms zijn er twee ouders, soms één, veel kinderen of één; soms wonen grootouders of andere familieleden in. Het is belangrijk dat de gezinsleden van elkaar houden en bijdragen tot een gelukkige thuis.

Door de evangeliënormen te leren en na te leven (zie de achterkant van het boekje *Geloof in God*) kun jij bijdragen tot een gelukkig en eeuwig gezin. Door het juiste te kiezen — door je te laten dopen, tiende te betalen, je te bekeren, de sabbat te heiligen, je vader en moeder te helpen, van het avondmaal te nemen, te bidden, in de Schriften te lezen, en zo te leven dat je naar de tempel kunt — maak je je rechtschappen gezinstradities eigen.

Doordat wij ons deel doen om een eeuwig gezin te worden door het evangelie van Jezus Christus te leren en na te leven, zullen we blij zijn met het plan dat onze hemelse Vader voor ons bedacht.

Stamboom

Knip een takje van een boom of struik en zet dat vast in een vaas of een beker (vraag eerst toestemming en hulp aan een volwassene). Of teken een boom op een groot vel papier. De platen op p. K4 geven aan hoe je jullie gezin sterk kunt maken. Knip de plaatjes uit en prik in elk bovenaan een gaatje. Schrijf of teken in de blanco plaatjes hoe je volgens jou liefde voor de andere gezinsleden kunt tonen. Hang de plaatjes aan een draadje in de boom.

NB: als je deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt halen, dan kun je de plaatjes ook kopiëren, overtrekken, of op het internet op www.lds.org uitprinten. Voor Engels, klik op 'Gospel Library'. Klik voor andere talen op de wereldkaart.

Ideën voor de participatieperiode

1. Voor oudere kinderen: *de profeten in het Boek van Mormon hebben het goede voorbeeld gegeven van hoe je ouders kunt eren en het gezin bechter kunt maken. Splits de kinderen op in groepjes en geef elk groepje een van de volgende verwijzingen en een in letters geknipt woord: gehoorzaamheid, 1 Nephi 3:2-8; gebed, Enos 1:4-5; werken, Mosiab 6:7; bekering, Mosiab 27:8-14, 32; geloof, Alma 53:18-22, 56:44-48; Schriften, Mormon 8:1-5. Laat elke groep het verhaal van hun verwijzing lezen en de letters van het woord in de juiste volgorde leggen om erachter te komen welk beginsel er wordt geleerd en nageleefd door ouders en kinderen. Laat ze ook aangeven hoe ze door naleving van dit beginsel hun ouders kunnen eren. Laat iedere groep in het kort het verhaal vertellen en hoe ze het gaan toepassen. Zing liedjes of lofzangen waarin die beginselen tot uiting komen.*

2. Voor jongere kinderen: *vertel de kinderen aan de band van de platen 4-5 (Lebi's gezin vlucht), 4-8 (Nephi baalt de koperen platen) en 4-16 (Nephi en de gebroken boog) over Nephi's geboorzaamheid aan zijn ouders. Vraag de kinderen uit te beelden hoe ze hun ouders geboorzaam kunnen zijn terwijl u ze liedjes en lofzangen laat zingen.* ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT DAVID O. MCKAY

Een jonge apostel

David,
er is een dringend
telefoonje voor je.

Tijdens de algemene conferentie in 1906 nam David zijn vrouw en twee zoons mee naar Salt Lake City om bij familie op bezoek te gaan. Tussen twee bijeenkomsten door gingen ze bij hen lunchen.

Ik ben in het kantoor van
het Eerste Presidium ontboden.

David ontmoette ouderling George Albert Smith, een apostel, op Temple Square. Ouderling Smith vergezelde hem naar het kantoor van de president van het Quorum der Twaalf Apostelen. Toen ze samen opliepen vroeg David zich af of hij zijn ringroeping in de zondagsschool goed vervuld had.

Misschien
word ik wel in de
onderwijsraad van de
kerk geroepen.

President Francis M. Lyman vroeg David plaats te nemen. Door wat hij toen zei was David met stomheid geslagen.

Jij bent dus David O. McKay. Nou, de Heer wil dat jij apostel wordt ... Wat is er? Heb je je tong verloren?

Die roeping ben ik niet waardig!

Niet waardig? Niet waardig?! Wat heb je dan op geweten?

Niets waarvoor ik me hoeft te schamen.

Op de weg terug naar de woning van zijn familie, zag David zijn vader.

En zoon, ben je in de onderwijrsraad van de kerk geroepen?

Men heeft mij gevraagd nog niets over mijn nieuwe roeping te zeggen.

Heb je dan het geloof dat de Heer je de kracht zal geven om deze roeping te vervullen?

David en zijn vrouw, Emma Ray, woonden samen de middagbijeenkomst van de conferentie bij. Vlak voordat de bijeenkomst was afgelopen, kwam er nog een bekendmaking. Emma Ray barstte in tranen uit van verbazing en blijdschap toen Davids naam werd voorgelezen. Pas 32 jaar oud werd David O. McKay gesteund als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen:

Aangepast overgenomen uit: David Lawrence McKay, My Father, David O. McKay (1989), pp. 38-40.

Ouderling Richard G. Scott

beter leren kennen

- A**ls je ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen beter wil leren kennen, moet je de letters bij de voorwerpen op de foto hierboven en de onderstaande hints bij elkaar passen.
1. Ouderling Scott is in deze stad opgegroeid.
 2. Als jongeman kreeg hij niet het zomerbaantje waarop hij gesolliciteerd had bij de Utah Park Service. Hij reisde toch naar Utah en bood aan dit baantje twee weken lang in de keuken te doen. Hij zei: 'Als mijn werk jullie niet aanstaat, hoef je me niets te betalen.' Aan het eind van de zomer had hij het tot tweede kok geschopt.
 3. Hij had vele andere interessante baantjes, waaronder deze toen hij voor de kust van New York voer.
 4. Hij houdt van jazzmuziek en kan dit instrument bespelen.
 5. Als jongeman werd hij door zijn vriendinnetje, Jeanene Watkins, aangemoedigd om op zending te gaan. Toen hij in Uruguay op zending was geweest en zij in het noordwesten van de

- Verenigde Staten, traden ze hier in het huwelijk.
6. Hij houdt van natuurwetenschappen en werd kernfysicus. Tijdens een sollicitatiegesprek kreeg hij de wind van voren omdat hij zijn zending noemde. Hij verdedigde zijn geloof en werd aangenomen omdat hij er blijk van had gegeven dat hij genoeg zelfvertrouwen had om het werk aan te kunnen — de ontwikkeling van dit door kern-energie aangedreven vervoersmiddel.
7. Hij woonde drie jaar in dit land als lid van de Zeventig.
8. In zijn vrije tijd is ouderling Scott graag in de natuur om die te bekijken.
9. Ook vindt hij dit een leuke hobby.
10. Hij helpt ze graag. ●

Aangepast overgenomen uit "Ouderling Richard G. Scott: "De werkelijke macht komt van de Heer", De Ster, februari 1990, pp. 16-23.

Antwoorden: 1G (Washington, D.C.), 2A (Borden vassén), 3C, 4E, 5I (Monttempel [Utah, VS]), 6B, 7D (Mexico), 8H, 9J, 10E (jongeren en kinderen).

BOEKROL

met familiegeschiedenis

MARGARET SHAUERS

Lang geleden schreven mensen op rollen gemaakt van papyrus (papier dat van een plant gemaakt was) of op leer dat op een stok gerold was. De bijbel is grotendeels op rollen geschreven. Er zijn oude rollen gevonden die wel 44 meter lang waren! Jij kunt je familiegeschiedenis schrijven op de gezinslijsten die de kerk uitgeeft. Van die lijsten kun je een rol maken (zie hierna voor uitleg). Dat kun je bijvoorbeeld doen op de gezinsavond.

Je kunt ook je eigen rol maken. Voor elke rol heb je drie bladen van ongeveer 22 x 28 cm nodig, transparant plakband, lijm, een pen of potlood, twee stokjes of pinnen van ongeveer 25 cm, en een koord of lint van ongeveer 46 cm.

1. Plak of lijm de drie vellen aan de korte kant aan elkaar, zodat je een lang stuk papier krijgt (zie illustratie).

2. Schrijf zo'n 8 cm uit de linker kantlijn op het papier het kopje 'Het ouderlijk gezin van mijn vader, (volledige naam van je vader)'. (Zie illustratie.) Schrijf het kopje 'Ouders' eronder en schrijf de volledige

namen van de ouders van je vader op. Schrijf daaronder het kopje 'Broers en zussen' en schrijf de volledige naam van je vaders broers en zussen op; begin met de oudste. Vergeet niet je vader op de juiste plek in het lijstje te zetten. Schrijf achter elke naam de geboortedatum op. Vraag je ouders om hulp.

3. Schrijf op het tweede blad van de strook papier het kopje 'Het ouderlijk gezin van mijn moeder, (volledige naam van je moeder)'. Schrijf daaronder de kopjes en de volledige namen en geboortedatum van het gezin waaruit je moeder komt, zoals je voor je vader ook gedaan hebt. (Zie punt 2 hierboven en de illustratie.)

4. Schrijf op het laatste blad van de strook papier het kopje 'Het ouderlijk gezin van mij, (jouw volledige naam)' en schrijf de informatie van jullie gezin op. Schrijf de volledige namen van je ouders en je broers en zussen en hun geboortedatum op. (Zie illustratie.)

5. Lijm de stokjes of pinnen aan de uiteinden van het papier vast (zie illustratie) en laat de lijm drogen. Rol de stokjes naar het midden toe en bind het koord of lint om de rol heen. ●

Stok	Plakband of lijm	Plakband of lijm	Stok
	↓	↓	
<p>Het ouderlijk gezin van mijn vader, _____ Volledige naam van je vader</p> <p>Ouders</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>Broers en zussen</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	<p>Het ouderlijk gezin van mijn moeder, _____ Volledige naam van je moeder</p> <p>Ouders</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>Broers en zussen</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	<p>Het ouderlijk gezin van mij, _____ Jouw volledige naam</p> <p>Ouders</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>Broers en zussen</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	

Lonah Fisher & Asenaca Lesuma

UIT TAVEUNI (FIJI)

MARGARET SNIDER

Lonah Fisher (9) en Asenaca Lesuma (10) wonen op een eiland in het midden van de Grote Oceaan.

Hoewel Taveuni het op twee na grootste eiland is van de ruim 300 eilanden in Fiji, kun je in een halve dag van de ene naar de andere kant rijden. Hier groeien mango's, papaja's, bananen, ananassen en kokosnoten, en de jeugdwerk kinderen zingen hier 'Popcorn pofte aan de mangobomen' — Lonahs lievelingsliedje.

De tagimociabloem groeit bovenop de hoogste berg van Taveuni, bij een meer, watervallen en een regenwoud. Van deze zeldzame en prachtige bloem wordt gezegd dat hij nergens anders ter wereld groeit. Maar in tegenstelling tot de tagimocia groeien Lonah en Asenaca niet geïsoleerd op in het evangelie. Ze komen beiden uit een fijn gezin en bezoeken de gemeente Somosomo. Ze wonen niet ver van elkaar af — maar wel in verschillende dorpjes — en ze gaan naar een andere school.

Lonah gaat naar de Indische school Taveuni-Centraal, waar ze 's ochtends les krijgt in het Engels en 's middags

in het Hindi. Ze spreekt beide talen vloeiend en ook het Fiji spreekt ze behoorlijk. Op de school van Asenaca studeren en spreken de leerlingen 's morgens in het Engels. In de middag spreken ze Fiji en krijgen ze les over Fiji en zijn geschiedenis.

Na school helpt Lonah haar moeder met de afwas en past zij op haar broertjes, Alfred (7) en Joshua (3). 'En

Lonah Fisher (boven, links en rechts) en Asenaca Lesuma (onder, links en rechts) wonen in verschillende dorpjes en gaan naar verschillende scholen. Maar ze bezoeken dezelfde gemeente op het eiland Tavunui, het op twee na grootste van de driehonderd eilanden in Fiji. Zij houden beiden van hun huisgenoten en het evangelie.

dat valt niet mee!', roept ze uit. Haar broertjes zijn bezige baasjes. Alfred houdt van voetbal, dus dat spelen ze vaak. Lonah speelt ook netbal (een spel vergelijkbaar met basketbal) en speelt ook graag met haar nichtjes. Ze is gek op haar hond, Buzo. 'Hij volgt ons overal naar toe, zelfs naar de kerk', zegt ze.

Als Asenaca thuiskomt van school wast ze haar tenue en hangt die te drogen. Onlangs had het niet genoeg geregend. We mochten alleen op bepaalde tijden

Asenaca (uiterst rechts met haar vader) en Lonah (rechts) hebben veel gemeen. Ze houden beiden van dansen, spelen graag netbal, helpen hun moeder, en wonen het jeugdwerk, de avondmaalsdienst en de andere activiteiten in de gemeente Somosomo bij.

water tappen. Het water moest in een ton worden opgevangen. Iedereen in het gezin was betrokken bij de planning van het waterverbruik, zodat er voor iedereen genoeg was.

Evenals Lonah helpt Asenaca haar moeder in en om het huis en past op haar broers, Meli (9) en Joseva (3), en haar zus, Meresiana (6). Er wonen ook drie nichtjes bij hen: Irene (17), Katarina (13) en Sera (8). Asenaca speelt graag met ze als ze klaar is met haar klusjes. Ze rennen om het hardst, spelen vangbal en netbal, en een spel dat ze 'het hem' noemen en dat veel weg heeft van tikkertje.

Zowel Lonah als Asenaca houdt van dansen. In de gemeente oefenen ze volksdansen, die ze op een activiteit uitvoeren. Ze dragen kostuums die speciaal

daarvoor gemaakt zijn. Naderhand kunnen de kostuums als kerkjurk gedragen worden.

Lonah houdt van het evangelie en weet dat het over de hele wereld hetzelfde is. Haar opa is ziek en is nu in Australië om behandeld te worden. Als ze bij hem op bezoek gaat, gaat ze daar naar het jeugdwerk. Ze zegt dat het in Australië anders is, omdat er veel verschillende leslokalen en klasjes zijn in verschillende leeftijdsgroepen. In de gemeente Somosomo zitten alle klassen bij elkaar. Maar de lessen zijn hetzelfde.

Asenaca houdt ook van het evangelie en wil later graag op zending. Ze is zich al aan het voorbereiden, want ze bidt, gaat naar de kerk en leest in de Schriften. Ze kijkt ernaar uit om naar de tempel te gaan als ze ouder is, hoewel de tempel wel twintig uur varen is. Ze hoopt op een goede dag in de tempel te trouwen. Ze wil een gezin dat ze net zo goed wil opvoeden in het evangelie als zij en Lonah daarin worden opgevoed. ●

Margaret Snider is lid van de wijk Hagan Park, ring Sacramento-Cordova (Californië).

De Heiland die zijn leven gaf

Expressief ♩ = 84-92

F C7 F B^b (G)

De Hei - land die zijn le - ven gaf — en op - stond uit het kil - le

C Gm C7 (A) Dm Gm

graf; — ver - los - te door zijn lief - de groot — ons

F Gm C7 F C7 F

al - len van de eeuw' - ge dood. Heer Je - zus stierf voor jou en mij; — zo

B^b C Gm C7 (A) Dm B^b

maak - te Hij ons vrij. — Geen of - fer gro - ter dan van Hem, — dus Hem ter

F A7 Dm G7 F C7 F

eer ver - hef je stem: — wees blij, wees blij en zing voor Hem!

langzamer

Tekst: Thelma McKinnon Anderson (1913-97). © 1976 IRI
Muziek: Charlene Anderson Newell (1938-). © 1976 IRI
Kopieren voor incidenteel niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis is toegestaan.

Johannes 15:13
LV 20:23; 76:41

De rozentuin

*'Het goddelijk plan van geluk maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan'
(Het gezin: een proclamatie aan de wereld', Liahona, oktober 2004, p. 49).*

PAT WAYNE

Gebaseerd op een voorval in het leven van de auteur

'Mike', riep pa. 'Tijd om naar school te gaan.'
Mike liep langzaam de trap af, waar zijn vader op hem stond te wachten.

'Moet ik echt naar school?' vroeg Mike. 'Morgen kan toch ook nog wel.'

Vader schudde zijn hoofd. 'Dat heb ik je al zo vaak horen zeggen. Ik begrijp hoe je je voelt, maar je zult er doorheen moeten.'

'Mevrouw Peters heeft me werk gestuurd', zei Mike.

Pa zuchtte en gaf Mike een trui aan. 'Vandaag ga ik weer naar mijn werk en jij gaat weer naar school.'

Mike voelde de tranen achter zijn ogen prikken. Hij zou dit keer niet gaan huilen! 'Het is zo moeilijk zonder mama.'

Pa knielde en omhelsde Mike. 'Dat weet ik.' Mike kon de pijn in zijn vaders ogen zien.

Toen Mike de deur uitging, zag hij mama's prachtige rozentuin. Maar die was nu niet prachtig meer. Er groeide overal onkruid. Hij slaakte een diepe zucht. Zou het ooit nog hetzelfde worden?

Op school was het hetzelfde — rennende en schreeuwende scholieren. Mike begaf zich met tegenzin naar zijn klas.

Sam, zijn beste vriend, zwaaide naar hem. Mike probeerde te glimlachen, maar het wilde niet echt lukken. Hij haalde steeds weer diep adem om maar niet te hoeven huilen.

Mevrouw Peters begon met de les. Mike hoorde haar

wel praten, maar hij zat onderwijl naar buiten te staren. De zon scheen. 'Hoe kan de wereld er zo mooi uitzien terwijl mijn moeder er niet meer is', vroeg hij zich af. Er rolde een traan over zijn neus.

'Kijk, Mike huilt!' riep Bill, die vlak bij hem zat.

Zonder er bij na te denken, stond Mike op en rende de klas uit, de school uit. Hij zou nooit meer op school terugkomen! Hij duwde de zware schooldeuren open en rende vijf straten naar huis toe. Hij had het koud zonder zijn trui.

Hij liep naar zijn kamer om een jas te pakken en ging toen op de schommel in de achtertuin zitten. Hij schommelde heen en weer terwijl hij naar de grond staarde.

Hij dacht erover om

'Liefdevolle relaties blijven over het graf heen bestaan. (...) De familieband blijft bestaan vanwege de verzegeling in de tempel.'

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De deur van de dood', De Ster, juli 1992, p. 67.

naar oma's huis te gaan, maar zij was nu ook verdrietig. Ze lachte altijd veel, ging bowlen en bakte koekjes. Hij vroeg zich af of zij ook weer aan het werk was.

Mike ging nu heel hoog met de schommel. Misschien, zo dacht hij, viel hij er wel af en was hij dood. Dan kon hij in de hemel bij zijn moeder zijn.

Hij hoorde woorden als het ruisen van de wind in de bomen: 'Dan moeten papa en oma het zonder jou stellen. Zou je willen dat papa wegging?'

Hij liet de schommel tot stilstand komen door zijn voeten op de grond te zetten. Wie zei dat? Was het mama, die uit de hemel tot hem sprak? Hij keek om zich heen, maar er was alleen het geluid van ritselende bladeren.

Mike keek naar het stukje blauwe lucht door de bomen. 'Ik mis mijn moeder! Help me, alstublieft, hemelse Vader!' Hij begon weer te huilen.

Plotseling had hij het gevoel dat hij naar mama's rozentuin moest gaan. Hij stond te kijken naar de arme rozenstruiken, half uitgedroogd en met veel onkruid ertussen. Dat zou mama niet leuk vinden! Hij knielde en begon aan het onkruid te trekken. Toen pakte hij de tuinslang vast en besproeide de struiken die hij gewied had. Het zou gauw lente zijn en de rozen zouden in bloei gaan staan, felrood, geel en roze. Hij vroeg zich af of mama ze vanuit de hemel kon zien. Op de een of andere manier voelde hij zich dichterbij haar als hij in haar tuin werkte.

Papa's auto kwam met een vaart de inrit oprijden. Hij sprong uit zijn auto, rende naar Mike toe en drukte hem tegen zich aan. 'Ik ben door de school gebeld.'

'Ik ga morgen weer terug', beloofde Mike. 'Papa, kijk eens naar de rozenstruiken.'

'Mama zou trots op je zijn', zei papa. 'Ik doe even een andere broek aan en dan werken we samen in de tuin.'

Toen Mike naast papa stond te wieden, moest hij aan rozen in bloei denken. Hij kon bijna de lekkere geur ruiken. Als ze in bloei stonden zou hij er een paar voor oma plukken.

Mike keek op en zag Sam en Bill staan. De twee jongens keken naar het onkruid.

'Kunnen we helpen?', vroeg Sam.

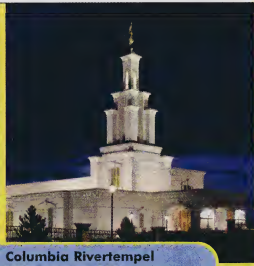
Mike knikte. Langzaam verscheen er een glimlach op zijn gezicht. ●

Tempelkaarten

Elke uitgave in 2003 bevatte tempelkaarten. Sinds die tijd zijn er meer tempels ingewijd. Negen van die tempels staan op deze pagina. Als er weer negen tempels

zijn ingewijd, komt er weer een pagina in het tijdschrift. Haal deze pagina uit het tijdschrift, plak hem op dik papier en knip de kaarten uit. Voeg deze kaarten toe aan de kaarten die al in het tijdschrift zijn verschenen om je te herinneren aan het belang van tempels.

Columbia Rivertempel (Washington, VS)

Op 18 november 2001 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

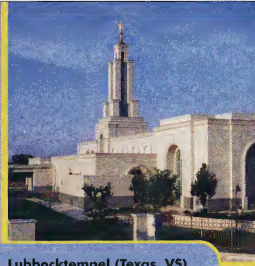
FOTO: HINCKLEY, KIMBALL

Snowflaketempel (Arizona, VS)

Op 3 maart 2002 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

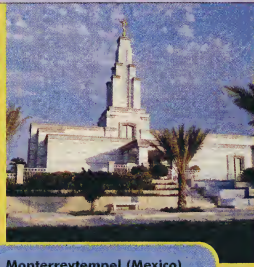
FOTO: WELLS, C. ANDERSON

Lubbocktempel (Texas, VS)

Op 21 april 2002 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTO: WELLS, C. ANDERSON

Monterreytempel (Mexico)

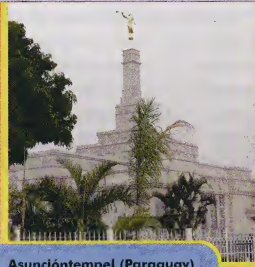
Op 28 april 2002 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTO: ANDRÉS ESTRADA ESCOBEDO

Campinastempel (Brazilië)

Op 17 mei 2002 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

Asuncióntempel (Paraguay)

Op 19 mei 2002 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTO: JUSTIN SWENSON, MET DANK AAN CHURCH NEWS

Nauvootempel (Illinois, VS)

Op 27 juni 2002 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTO: JOHN LAPE

Den Haagtempel (Nederland)

Op 8 september 2002 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

FOTO: JAY CALL, MET DANK AAN CHURCH NEWS

Brisbanetempel (Australië)

Op 15 juni 2003 door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

Ouderling D. Todd Christofferson

Ouderling Christofferson propageert waardering voor heilige zaken

Ouderling D. Todd Christofferson van het Presidium der Zeventig vertelde een wereldwijd publiek hoe ze beter kunnen onderscheiden wat heilig is, en met eerbied kunnen reageren op alles wat heilig is. 'De vraag waarom het belangrijk is om waardering te hebben voor heilige zaken, is eenvoudig: wie geen waardering heeft voor heilige zaken, raakt ze kwijt', zei hij op 7 november 2004 tijdens een haardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen.

Hij noemde vijf gebieden die heiligen der laatste dagen als heilig moeten eerbiedigen:

1. Profeten en Schriftuur

Als we om ons heen kijken, zien we dat veel mensen 'de boodschappers van God en hun boodschappen niet serieus nemen', zei hij. En in onze samenleving wordt God steeds

huis voorstellen – huiskamer, keuken, slaapkamer en zolderkamer. De kinderen gaan van kamer tot kamer om korte activiteiten te doen. In de 'huiskamer' laat u de kinderen een tekstenjacht doen (om te zien wie iedere tekst op eerbiedige wijze het eerst kan vinden) en evangelietradities thuis te herkennen. Gebruik de volgende teksten: *IV 19:38* (bidden), *IV 1:37* (in de Schriften lezen), *John 14:15* (de geboden onderhouden), *Exodus 20:12* (ouders eren), *IV 119* (tiende betalen), en *IV 59:9* (naar de kerk gaan). Wijs erop dat zij ook deel uitmaken van de vereisten voor *Geloof in God*.

In de 'keuken' laat u de kinderen een eenvoudig poppetje maken. (zie *Onderwijzen – geen grotere roeping* [1999], p. 169.) Laat plaatjes van verschillende soorten voedsel en dergelijke zien. Laat de kinderen de mond van de pop opendoen als het voedsel goed voor ze is en de mond dichtdoen als het slecht is. Moedig de kinderen aan om tijdens de gezinsavond over de pop te vertellen.

In de 'slaapkamer' laat u de kinderen aan de hand van het onzeverader bespreken hoe we moeten bidden. (Zie *Mattëus 6:9–13*.) Laat de kinderen de zon en de maan uitknippen om mee naar huis te nemen, zodat ze eraan denken om iedere ochtend en avond te bidden.

In de 'zolderkamer' leert u de oudere kinderen een lied dirigeren. (Zie het boek *Geloof in God*, p. 10.) Leer de jongere kinderen een verhaal uit de Schriften, een lied of een

vingerspel dat ze tijdens de gezinsavond kunnen doen.

3. Leer de kinderen iets over de Kirtlandtempel aan de hand van plaat 500 in de *Evangelieplaten*. Vertel over de komst van Elia in de Kirtlandtempel en over de herstelling van de verzegelbevoegdheid, met gebruik van plaat 417 uit *Evangelieplaten* (Elia herstelt de bevoegdheid om gezinnen voor eeuwig te verzegelen) en de gegevens achterop de plaat. Wat houdt het in om verzegeld te worden? Waar en hoe worden we tegenwoordig verzegeld? Laat een plaat van een tempel zien en leg uit dat we, als we in de tempel trouwen en de verbonden die we daar sluiten ook naleven, na de dood als gezin bij elkaar kunnen blijven. Zing een lied of een lofzang over de tempel. Laat de poster 'Mijn evangelienormen' zien, en vraag de kinderen waarom er een illustratie van de tempel op staat. Neem 'Mijn evangelienormen' door en bespreek dat we, als we ze nu naleven, in staat zullen zijn om naar de tempel te gaan als we ouder zijn.

Geef ieder kind een vel papier dat met een lijn in tweeën is verdeeld. Laat de kinderen op de ene helft een tekening van zichzelf maken terwijl ze een van de evangelienormen naleven, en op de andere helft een tekening van zichzelf bij de tempel. Maak een collage van de tekeningen in het jeugdwerklokaal, of laat ieder kind zijn of haar tekening thuis ophangen. Geef uw getuigenis van de zegeningen van het eeuwige gezin. ■

vaker verworpen. Ouderling Christofferson zei dat we onszelf de volgende vraag moeten stellen: 'Eerbiedig wij de Heilige en hen die Hij heeft gestuurd?'

De woorden die God tot zijn profeten spreekt, zijn heilige Schriftuur. 'We kunnen ons afvragen: "Wat ik hun raad ernstig op, of wat ik die lichtvaardig op?"'

2. Het lichaam

Gods werken verdienen ons respect, zei hij. Het lichaam is de grootste schepping van God. 'Als we waardering voor heilige zaken hebben, schenden we ons lichaam niet met tatoeages en piercings.'

We schenden ons lichaam ook als we onfatsoenlijke kleding dragen of ons met pornografie bezighouden. 'Vaak [is] de ware motivatie die aan onzedelijkheid ten grondslag ligt iemands verlangen naar winst door prikkeling, iemands verlangen naar geld.' Het is een nieuwe vorm van wisselaars die de tempel ontheiligen, zei hij.

3. Heilige plaatsen en gelegenheden

Heiligen der laatste dagen weten dat tempels en kerkgebouwen heilig zijn. Als de leden dat beseffen, zullen ze zich in die gebouwen eerbiedig gedragen en zich gepast kleden, zei ouderling Christofferson. Hij zei dat mensen vroeger altijd hun beste kleding aantrokken als ze naar de kerk gingen. Dat is nu niet altijd gebruikelijk meer. 'Vrijtjidskleding op heilige plaatsen is een indicatie van de

binnenkant van iemand', zei hij. 'Misschien is het hoogmoed, of opstandigheid, of iets anders, maar het zegt op zijn minst (...) "Ik snap het verschil niet tussen wat heilig en werelds is."

4. Taalgebruik

'Jullie weten uit eigen ervaring dat de wereld meer vloekt en meer grove taal gebruikt, maar we mogen ons niet tot dat niveau verlagen' zei hij. 'Vloeken en grove taal bespotten God en Christus.'

5. De vreze Gods

Over het vrezen van God zei hij dat sommige mensen dat uitleggen als liefhebben en eren. Maar soms kan het ook letterlijk vrezen betekenen. 'We zouden Hem zo moeten liefhebben en eerbiedigen dat wij zouden vrezen iets in zijn ogen verkeerd te doen, wat ook de mening

van anderen is, of hoe zij ons ook onder druk zetten', zei ouderling Christofferson.

Tot slot moedigde ouderling Christofferson de leden van de kerk aan om voortdurend manieren te bedenken om hun besef van heilige zaken te verfijnen.

'Met de herstelling van het evangelie, de kerk en het priesterschap van Jezus Christus, hebben wij een bijna niet te bevatten voorraad aan heilige zaken in handen. Het is bijna een te grote zegen dat wij in deze tijd zijn geboren, in een tijd en op een plek waar de enorme zegeningen waarvan profeten uit het verleden hebben gedroomd en waarnaar zij hebben verlangd, in ons leven zouden komen', zei hij. 'Wij kunnen ze niet verwaarlozen of ze ons laten ontglippen.' ■

Duizenden jongevrouwen verzamelen zich voor een historisch kamp in Guatemala

Voor het eerst in de geschiedenis van de kerk in Guatemala kwamen ruim vierduizend jongevrouwen uit 432 wijken en gemeenten in de 40 ringen en 36 districten in Guatemala bij elkaar voor een tweedaags jongevrouwenkamp.

Na ruim twee maanden intensieve planning kwamen ruim 90 bussen vol enthousiaste jongevrouwen naar het kampeerterrein in Santa Catarina Pinula, ongeveer 16 kilometer buiten Guatemala-Stad. Sommige jonge-

vrouwen zaten wel zes uur in de bus.

Een van de jongevrouwen, Paola Fuentes, die met de jongevrouwen uit haar wijk ruim 160 kilometer vanuit San Marcos in het westen van Guatemala moest komen, zei: 'Door dergelijke ervaringen krijgen we meer vertrouwen in onszelf en beseffen we dat we niet alleen staan in onze geloofsovertuiging en onze doelen.'

Het kamp stond onder leiding van priesterschapsleiders uit ringen en

Zo'n vierduizend jongevrouwen uit 432 wijken en gemeenten in Guatemala wonen in november 2004 een landelijk meisjeskamp bij.

wijken. Naast de meisjes en hun jongevrouwenleidsters woonden ruim vijfhonderd priesterschapsleiders het kamp bij. Ze hielpen bij het opzetten van 850 tenten, het serveren van tienduizend maaltijden en het organiseren van vijfhonderd workshops.

Er waren workshops op het gebied van kamperen, oriëntatie, waterzuivering, het bouwen van vluchtelingenkampen, en knopen.

Maritza De Leon, een van de 94 meisjes uit de ring Quetzaltenango-West, zei 'Ik ben blij dat ik nu vriendinnen uit verschillende delen van het land heb die dezelfde normen en waarden hebben. Daarnaast heb ik leren knopen en bouwen, wat ik nog nooit eerder had gedaan. En dat is nuttig voor diegenen onder ons die op het platteland wonen.'

Jenny de Sulecio, een leidster uit de ring Guatemala-Stad-Mariscal, sprak de hoop uit dat de jongevrouwen op het kamp zouden leren samenwerken.

Onder de kampeerders bevond zich een groep indiaanse jongevrouwen uit het gebied Kekchis in de vallei Polochic. Deze jongevrouwen

waren 's nachts om één uur vertrokken. Ze zeiden hoe blij ze waren dat ze naar het kamp konden komen en dat ze dankbaar waren voor de vele leidsters die hen overal bij betrokken, hoewel ze niet dezelfde taal spraken.

Dergelijke gevoelens werden ook onder woorden gebracht door een groep jongevrouwen uit Ixtahuacan, waar de inheemse taal Mam wordt gesproken. De jongevrouwen uit Ixtahuacan hadden tolken nodig om met de andere jongevrouwen te kunnen communiceren, maar ze zeiden dat ze allemaal van het kamp hadden genoten.

Ouderling Spencer V. Jones van de Zeventig, president van het gebied Amerika-Midden, zei tegen de jongevrouwen dat zij bijzondere schepsels van onze hemelse Vader waren en liefdevolle dochters van God. Hij zei dat hun keuzevrijheid een gave van God is waardoor zij, als zij die goed gebruiken, in staat worden gesteld om vooruitgang te maken en bij Hem terug te keren. ■

Aangepast overgenomen uit Church News, 4 december 2004.

Erste instituutsgebouw in het Caraïbisch gebied in de Dominicaanse Republiek geopend

Adam C. Olson,
kerkelijke tijdschriften

Ruim vijfhonderd mensen woon- den de open dagen bij in het eerste instituutsgebouw van de kerk in het Caraïbisch gebied, in Santo Domingo (Dominicaanse Republiek). De vier open dagen in november 2004 maakten niet alleen de leden in de Dominicaanse Republiek erg enthousiast, maar leverden ook veel aandacht op in de plaatselijke en landelijke media.

Het gebouw met drie verdiepingen ligt tegenover de Universidad Autónoma de Santo Domingo, de eerste universiteit die op het westelijke halfmond is gesticht na de komst van Christoffel Columbus. Het gebouw is bestemd voor de ruim vijftienhonderd heiligen der laatste dagen die aan de universiteit studeren. Maar de leden die aan de andere negen universiteiten in Santo Domingo studeren, zullen ook van het gebouw gebruik maken.

In het nieuwe gebouw bevindt zich ook een arbeidsbemiddelingsbureau van de kerk. Het bureau heeft in 2003 ruim tweeduizend

Leden die een rondleiding door het arbeidsbemiddelingsbureau krijgen, kijken naar de computers die ieder jaar door de tweeduizend werkzoekenden worden gebruikt.

mensen aan werk geholpen en had dat aantal ten tijde van de inwijding van het gebouw in november 2004 reeds overschreden.

Het nieuwe gebouw is een belangrijke bron voor de 85 duizend leden

in de Dominicaanse Republiek, want 35 procent van de leden valt qua leeftijd onder het instituut.

Er is parkeergelegenheid op de begane grond, er zijn twee recepties, vier moderne leslokalen met audiovisuele hulpmiddelen, een bibliotheek, een keuken, een recreatiezaal, een werkruimte, een vergaderkamer, computers met internetaansluiting voor werkzoekenden, en kantoorruimte voor medewerkers.

De eerste spade voor het gebouw werd in maart 2003 gestoken door ouderling Gene R. Cook van de Zeventig, toen president van het gebied Noord-Amerika-Zuidoost. ■

Dodelijke stormen teisteren leden in de Filipijnen

In een periode van vier weken in november en december zijn de Filipijnen door vijf tropische stormen getroffen, waardoor het jaar 2004 het ergste jaar sinds 1991 werd. Ruim duizend mensen hebben de stormen niet overleefd, waaronder twee leden van de kerk die tijdens de enorme overstromingen en aardverschuivingen het leven verloren.

Bij het ter perse gaan van dit nieuws waren er nog ruim vijfhonderd mensen vermist, maar geen van de ruim 517 duizend leden van de kerk waren vermist of dood. Velen moesten gered worden tijdens de overstroming, zoals twee zendelingen die van een dak moesten wor-

den gehaald. Alle zendelingen zijn in veiligheid gebracht.

Ruim honderdduizend huizen zijn volledig of gedeeltelijk verwoest, waaronder ook veel huizen van leden. Ruim 800 duizend mensen in negen provincies zijn door de stormen getroffen. Maar de provincie Quezon werd het hardst getroffen. Naast de stortregens waren er windstoten van 270 kilometer per uur en vloedgolven van wel tien meter hoog.

De kerk stuurde onmiddellijk hulp voor de slachtoffers en gebruikte 33 kerkgebouwen als opvangcentra.

De Filipijnen worden jaarlijks door zo'n twintig wervelstormen getroffen. ■

Lid bereikt top, breekt record om behoeftige gezinnen in Mexico te helpen

Er is geen specifieke eigenschap waardoor Carl Haupt ongebruikelijke nieuwswaarde heeft. Veel mensen houden van bergbeklimmen. Hij doet veel voor andere mensen, maar dat doen veel meer mensen op aarde. En hoewel het beklimmen van de berg Kilimanjaro in Tanzania (5.900 meter hoog) opmerkelijk is, bereiken klimmers uit de hele wereld geregeld de top van deze berg.

Maar als we alle bovengenoemde bestanddelen combineren en daarbij vermelden dat broeder Haupt artritispatiënt is, prostaatkanker heeft en tijdens zijn leven (hij is nu 78) dertig operaties heeft ondergaan, dan is dat toch wel bijzonder.

Toen broeder Haupt, lid van de wijk Benson in de ring St. David (Arizona), besloot om de Kilimanjaro, de hoogste berg in Afrika, te beklimmen, was dat niet alleen omdat hij zo van bergbeklimmen hield. Het was ook om arme gezinnen in Agua Prieta (Mexico) te helpen.

In 2003 begon broeder Haupt benodigdheden naar gezinnen in die omgeving te brengen. 'We gingen met z'n tweeën, en we hadden een wagenlading spullen bij ons', zei hij. 'Ik had erover gehoord, maar ik had nog nooit zoveel armoede gezien.'

Carl Haupt staat bovenop de berg Kilimanjaro, die hij heeft beklommen om geld voor arme gezinnen in Mexico in te zamelen.

Toen hij de eenkamerhutjes zag waarin hele gezinnen woonden, en hoe weinig ze te eten hadden, wist broeder Haupt dat hij meer moest doen. In iets meer dan een jaar ging hij bijna 150 keer naar die plaats vlak over de grens van zijn woonplaats Benson. Samen met zijn vrouw richtte hij zelfs een liefdadigheidsorganisatie op: 'The Starfish Difference'. Maar hij had het gevoel dat hij nog meer moest doen.

Broeder Haupt wist dat er veel vrijgevege mensen waren die wel iets wilden betalen om hulp te verlenen. Dus toen hij plannen maakte om de berg te beklimmen, vroeg hij de inwoners van zijn woonplaats om een dollar te doneren voor iedere driehonderd meter die hij zou afleggen.

De klim was niet makkelijk. Een van de grootste problemen was het psychische obstakel – niemand van zijn leeftijd had ooit de top bereikt. De oudste persoon die ooit de top had bereikt was 75. Maar broeder Haupt wist dat iedere stap weer een stuk brood voor een hongerig kind of een dekentje voor een koude baby kon betekenen.

Hij begon op 25 augustus 2004

met klimmen. Aan het eind van de zesde dag had hij zijn doel bereikt – hij had de top bereikt en bijna zesduizend dollar bij elkaar geklommen.

Sindsdien is broeder Haupt doorgegaan met het inzamelen van geld voor Agua Prieta. Hij is nu aan het sparen voor een starcaravan die in het stadje als medisch centrum kan fungeren. ■

In het nieuws

President Hinkley wijdt renovatieproject in

Op 12 december 2004, na een renovatie van veertien maanden, heeft president Gordon B. Hinkley Hale Laa Boulevard ingewijd, de straat die vanaf het strand, langs de Brigham Young University-Hawaiï, naar de Laietempel leidt.

Tijdens de renovatie werden de pijnbomen verwijderd, de leidingen onder de grond gelegd, is er nieuwe straatverlichting aangebracht en zijn er nieuwe trottoirs aangelegd. Ook zijn er langs de boulevard stenen muurtjes in het blauw opgetrokken.

Aan beide kanten van de straat bij

de ingang van de tempel zijn prachtige palmbomen geplant en er is een rotonde aangelegd. Bij het strand, aan de andere kant van de boulevard, is een meditatieve tuin aangelegd. De ingang van de universiteit is landschappelijk aan de nieuwe boulevard aangepast.

Kerk kondigt nieuwe locaties en inwijdingen van tempels aan

De twaalfde tempel in Utah en de derde in de Salt Lake Valley zal in Draper worden gebouwd, een woonplaats in het zuidoosten van de vallei en een van de snelst groeiende in de staat. De tempel wordt op een groot bouwterrein gebouwd, samen met een ringcentrum dat al in aanbouw is.

In een brief aan de plaatselijke leden schrijft het Eerste Presidium dat de tempel 'een zegen zal zijn voor de vele trouwe heiligen in het gebied, dat zich zo snel ontwikkelt', en dat het de overvolle Jordan River-tempel zal ontlasten. Er is nog niet bekend wanneer de eerste spade wordt gestoken.

Het Eerste Presidium heeft ook de open dagen en de inwijding van de nieuwe San Antoniotempel (Texas) aangekondigd. De open dagen worden van 16 april tot en met 2 mei 2005 gehouden. Na een culturele viering op zaterdag 21 mei wordt de tempel op 22 mei gedurende vier dagen ingewijd.

De volgende dag is de tempel al open voor tempelwerk. De tempel was op 24 juni 2001 aangekondigd.

Devotional als introductie van de kerk aan Tasmaanse vrienden

Ruim tweehonderd leden van de kerk en hun vrienden hebben op zondag 26 september 2004 een devotional in het ringcentrum van Hobart (Tasmanië) bijgewoond.

De devotional, met als thema 'Luister, o volk'ren' ging over de vooruitgang die de kerk uit de onbekendheid heeft gebracht en tot een wereldwijd begrip gemaakt. Een ander thema was de voortdurende groei van de kerk in Tasmanië en de waarde van de kerk voor de plaatselijke gemeenschap.

Onder de genodigden bevonden zich regeringsvertegenwoordigers, waaronder de edelachtbare Peg Butt (lid van het Hogerhuis), en leider van GroenLinks in Tasmanië; Harry Quick, (lid van het Huis van Afgevaardigden); en de burgemeesters van de steden Hobart en Glenorchy.

De toespraken gingen over het tevoorschijn komen van de kerk en haar wereldwijde groei. Murray Docking, die in 1951 lid van de kerk is geworden, sprak over de veranderingen in de groei van het aantal leden in Tasmanië en het grotere aantal programma's en gebouwen dat daarvoor nodig is.

Uit een presentatie over de aandacht die de plaatselijke en internationale media onlangs aan de kerk en haar leden hebben besteed, bleek dat de heiligen der laatste dagen nauw betrokken zijn bij hun plaatselijke en internationale samenlevingen.

Leiders in Sierra Leone blij met eerste kerkgebouw

De eerste spade voor het eerste kerkgebouw in Sierra Leone is gestoken. De kerk, die in de stad Bo wordt gebouwd, komt vlakbij het centrum van de stad, in een stadsdeel waar veel leden van de kerk wonen. Overheidsvertegenwoordigers en stamleiders noemden het gebouw een aanwinst voor de omgeving en een symbool van de samenwerking tussen de gemeenschap en de kerk.

De eerstespedesteking werd bijgewoond door districtspresident Mohamed Turay; J. Wander, regionaal voorzitter van de volkspartij van Sierra Leone; Francis Mses Täwer, hoofd van de plaatselijke politie; Dr. Wsu Sannoh, burgemeester van Bo; en andere leiders en leden van de kerk.

'De stad Bo steunt de kerk, begrijpt de normen van de kerk en ziet de voordelen voor de stad als uw leden hun geloofsovertuiging in praktijk brengen', zei burgemeester Sannoh.

President Turay gaf de slottoespraak en sprak aan de hand van de geloofsartikelen over de leerstellingen en overtuigingen van de kerk.

De eerste officiële kerkdienst in Bo werd met vijf kerkleden op 27 juli 1990 gehouden. Ze hielden de dienst in het huis van Sam Rogers, schoonvader van president Turay. Het district Bo bestaat nu uit vijf gemeenten in de stad Bo en een gemeente in Kenama. Er zijn momen-

teel 2.177 leden. Rond de tijd van de eerste kerkdienst in 1990 werden er vier zendingen naar Bo gestuurd. In september 2004 werden er ook twee zendingen naar Kenama gestuurd.

Aangepast overgenomen uit Church News, 6 november 2004.

Naburige kerken erkennen leden in Nigeria

Leiders van negen verschillende kerken die de predikantenraad vormen, een plaatselijke interkerkelijke organisatie, hebben op 23 november 2004 de ring Eket bezocht.

De leiders – predikanten van de Qua Iboe-kerk, de apostolische kerk, de gemeenten van God, de gemeenschappen van christelijke verlossing, de broederschap van kruis en sterren, en de methodistische kerk – kwamen langs om hun waardering uit te spreken voor de kerk, omdat zij duizenden mensen in het gebied tot zegen is geweest door de welzijns- en zendingsprogramma's, vooral in tijden van nood.

In hun toespraak legden zij uit dat de doelen van hun zending zijn om anderen te dienen en verloren zielen tot God te brengen, en dat we ondanks godsdienstige verschillen toch 'één zijn'.

Tijdens het bezoek werd president U.D. Umoh van de ring Eket door de predikantenraad aangewezen als hun woordvoerder.

President Umoh bedankte hen voor hun bezoek en aanvaardde de

Vertegenwoordigers van de predikantenraad, een plaatselijke interkerkelijke organisatie, praten met leden van het presidium van de ring Eket (Nigeria).

benoeming. 'Het is een eer voor God en de leden van onze ring', zei hij.

Hij getuigde dat de kerk 'niet slechts een kerk is, maar het koninkrijk van God dat opnieuw op aarde is

gevestigd voor de verlossing van de ziel van de mens.' Hij vertelde over zijn bekering tot de kerk en getuigde van het priesterschap van God dat de kerk draagt. ■

Nieuw materiaal aangekondigd

Spaanse lofzangen op CD verkrijgbaar

Vanaf maart 2005 zijn er twee nieuwe sets CD's verkrijgbaar met de lofzangen die in de officiële Spaanse lofzangenbundel staan. De sets zijn bestemd voor gebruik door gemeenten, wijken, districten, ringen, gezinnen en personen.

De opnamen omvatten muzikale introducties en alle coupletten van iedere lofzang, gespeeld op piano, strijkinstrumenten en andere instrumenten. Er is ook een set opnamen met gezongen lofzangen verkrijgbaar. Dit nieuwe materiaal kan besteld worden bij het distributiecentrum. U kunt ook contact opnemen met de plaatselijke priesterschapsleiders.

Nieuwe tripelcombinatie in het Nederlands

De kerk heeft een nieuwe editie

van de Nederlandse tripelcombinatie voltooid, die bestaat uit het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden, de Parel van grote waarde en een studiehulp *Gids bij de Schriften* genoemd. De nieuwe tripelcombinatie is verkrijgbaar bij de distributiecentra van de kerk of kan via de mediatheek besteld worden. Ook is het Boek van Mormon apart in het Nederlands verkrijgbaar.

Het Eerste Presidium moedigt de leden aan hun eigen exemplaar van de Schriften aan te schaffen voor individuele studie, studie in gezinsverband, gebruik in kerkbijeenkomsten en bij kerktaken. Het Eerste Presidium heeft in een brief aan gebiedsleiders verklaard: 'Leden die onder gebed de Schriften bestuderen en in hun lessen gebruiken, worden gezegend met een groter getuige-

nis, meer liefde voor het gezin en anderen; ze zullen anderen beter dienen, en ze krijgen de kracht om verleiding te weerstaan en de waarheid en rechtvaardigheid te verdedigen.' ■

De samenleving sterken

Jonge Franse leden maken indruk op dorpsbewoners

Ruim vijftig jongemannen en jongevrouwen uit de ring Lyon hebben opgeteld zo'n 150 manuren gewerkt om tijdens hun jeugdconferentie in oktober 2004 in Tauves stenen muren en een fitnessbaan te repareren, en straten en de dorpsfontein schoon te maken.

Verscheidene dorpsbewoners bleven staan om naar de werkende jongeren te kijken. Ze waren verbasd over het enthousiasme van de tieners. Een van de inwoners zei dat de jongeren in die drie uur wel twee weken werk hadden verzet.

De jongeren en hun dienstbeetonproject maakten ook indruk op de directrice van het centrum Saint-Joseph, waar de jongeren tijdens hun conferentie verbleven. Ze zei dat ze vooral onder de indruk was van het gedrag van de jongeren. Ze stelde verscheidene vragen over de kerk. ■

Aangepast overgenomen uit Church News, 20 november 2004.

In het zendingsveld

■ ARMENIË

Mathea van Drogen
Armenia Yerevan Mission
c/o P.O. Box 30150
Salt Lake City,
UT 84130-0150, USA
(uitsluitend brieven op
briefpapier; geen foto's,
kaarten of andere post)

■ BELGIË/NEDERLAND

Melina Neophytou
Zendingsgebied Brussel:
België/Nederland
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

Stefan Caers
Betty Muntinga
Canada Montreal Mission
1320 Boulevard Graham
Suite 110, Ville Mont-Royal
Quebec H3P 3C8
Canada

■ GIDEON VAN BIEMEN

Canada Toronto West Mission
197 Country Court Blvd.,
Ste 203, Brampton
Ontario L6W4P6, Canada

■ GRIEKENLAND

Mirjam Keuter
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
PO Box 51178
14563 Kifissia, Athene
Griekenland

■ GROOT-BRITANNIË

Jord Riekwel
Richard Stahl
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU
Engeland

Laurence Gfeller
Kjellnd Buysse
Kenny-Boy Verwaard
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds
Yorkshire, LS18 5AZ
Engeland

Patrick Speksnijder
Rik Brouwer
Tim Navarro
England London Mission
64-48 Princes Gate
Exhibition Road
South Kensington

London SW7 2PA, Engeland

Gabriëlle van Biemen
England London South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey RH17 6NB
Engeland

Vincent Looyé
Richard Otto
England Manchester Mission

Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham
Cheshire WA14 1NU
Engeland

Kevin Verdegem
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 55BP
Schotland

■ INDONESIAË

Raymond Ng
Indonesia Jakarta Mission
Jalan Senopati No. 115
Kebayoran Baru
Jakarta 12190, Indonesia

■ IVOORKUST

Rainier Gfeller
Ivory Coast Abidjan Mission
06 B.P. 1077, Abidjan 06
Ivory Coast, West Africa

■ JAPAN

Catherine Kleijweg
Japan Tokyo South Mission
1-7-7 Kichijoji Higashi-Cho
Musashino-shi
Tokyo 180-0002, Japan

■ VERENIGDE STATEN

Christiaan Noot
Arizona Tucson Mission
1840 East River Rd. Ste 102
Tucson, Arizona 85718, USA

Marissa Blom
N. Carolina Charlotte Mission
6425 Idlewild Rd. Ste. 104
Charlotte, NC 28212, USA

Peter Erkamp
Illinois Chicago Mission
3295 N Arlington
Heights Ste 108
Arlington Heights
Illinois, 60004-1588, USA

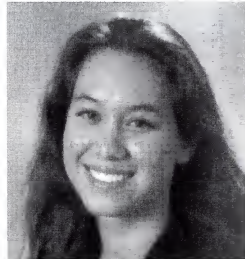
Martin Kleijweg
Utah Provo Mission
2500 N University
Ave Ste 100, Provo
Utah 84604, USA

■ WEST-INDIË

Jan Reijnders
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo
Suriname

Danny Ng
Daniel Witte
West Indies Mission
P.O. Bag 545
Valsayn, Trinidad
West Indies

Nieuwe zending

Naam: Mirjam Irene Keuter
Unit: Den Helder (ring Den Haag)
Aanvang zending: 4 augustus 2004
Zendingsgebied: Griekenland

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingscentrum, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto (als zending gekleed)! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zied die gegevens aan:

Regionaal nieuws Liahona
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een enveloppe of tussen kartonnenetjes opsturen; niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken, niet op foto's schrijven.

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familieleden op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de redactie van Regionaal nieuws. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan. Ook als iemand al van zending terug is, maar nog vermeld staat op deze bladzijde, kunt u dat doorgeven aan de redactie.

Verheug u in de herstelling van het priesterschap en de priesterschapssleutels

Kies met een gebed in uw hart de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Geschiedenis van Joseph Smith

1:69: 'Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik in de naam van de Messias het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden.'

Hoe hebt u de vreugde van het herstelde priesterschap gevoeld?

President Joseph F. Smith

(1838–1918): 'Laten we ons verheugen in de waarheid, in de herstelling van het priesterschap — de macht die aan de mens is gedelegeerd, waardoor de Heer in de hemel kan bekrachtigen wat de mens op aarde doet' (*Gospel Doctrine*, 5e druk [1939], p. 441).

President Gordon B. Hinckley: 'Ik dank mijn eeuwige Vader voor de herstelling van het heilige priesterschap (...). Ik heb de schoonheid en het wonder van dat priesterschap gezien in de leiding van deze opmerkelijke kerk. Ik heb de kracht ervan door mij heen voelen vloeien, tot zegen en genezing van zieken. Ik heb gezien hoe nederige mannen erdoor veredeld werden en tot grote en zware taken

werden geroepen. Ik heb gezien hoe zij spraken met macht en gezag van omhoog, alsof de stem van God door hen sprak.' ('Mijn getuigenis', *De Ster*, januari 1994, p. 53.)

President Heber J. Grant (1856–1945): 'Iedere gave, iedere deugd, iedere macht en iedere begiftiging die door het heilig priesterschap van de levende God in de tijd van de Heiland aanwezig was, [is] ook tegenwoordig beschikbaar. Ik verheug me in het feit dat al deze dingen — de zegeningen, de genezende macht van de almachtige God, de inspiratie van zijn Geest waardoor de mens manifestaties van Hem kan ontvangen (...) — ook tegenwoordig door de heiligen der laatste dagen ervaren kunnen worden' (*Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* [2002], p. 107).

Hoe krijgen wij toegang tot de macht en sleutels van het priesterschap?

LV 84:19–20: 'En dit grotere [Melchizedeks] priesterschap bedient het evangelie en omvat de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, ja, de sleutel van kennis van God. Daarom, in de verordeningen daarvan is de macht der goddelijkheid kenbaar.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'In deze donkere en gekwelde wereld geeft het priesterschap van God licht

aan zijn kinderen. Door middel van het priesterschap kunnen we de gave van de Heilige Geest ontvangen, die ons naar waarheid, getuigenis en openbaring leidt. Deze gave is voor alle mannen, vrouwen en kinderen even toegankelijk' ('De zegeningen van het priesterschap', *De Ster*, januari 1996, p. 28).

Coleen K. Menlove, algemeen jeugdwerkpresidente: 'Rechtschapen priesterschapsleiders bezitten het gezag en de bevoegdheid om het volk van de Heer te leiden en tot zegen te zijn. (...) We kunnen vrouwen zijn van wie de oren zijn afgestemd op de woorden van onze priesterschapsleiders alsof die van de Heer zelf komen. Laten we ons verheugen in de gelegenheid die wij hebben om als zusters in Zion de priesterschapsleiders te assisteren bij het werk om gezinnen tot Christus te brengen' ('Joining in the Mighty Work of God', *Ensign*, oktober 2002, pp. 46, 49). ■

JONGEREN AAN HET WERK OP FIJI

De jonge beiligen spelen een belangrijke rol in de leniging van noden.

ADAM C. OLSON

Kerkelijke tijdschriften

Sikeli Vuli licht als hij zich probeert te herinneren hoeveel keer hij wel niet in de rivier is gevallen. Tot voor kort kwam een onvoorziene zwempartij geregeld voor bij de inwoners van het dorpje Navatuyaba, bij Suva, op Fiji.

Als je naar de stad, school of winkel wilde moest je de rivier oversteken, die langzaam langs het dorp kronkelt, naar de dichtstbijzijnde brug lopen (twee uur), of je zuurverdiende geld uitgeven aan een buskaartje.

'Op een dag stak ik de rivier wel tig keer over', zegt Sikeli (13). 'Mijn vrienden wonen namelijk aan de overkant van de rivier.'

De rivier oversteken was verreweg de beste optie, zelfs als de overtocht per krakke-mikkig vlot ging, dat uit niet meer bestond dan een paar provisorisch samengebonden bamboestokken. En als er dan nogal wat mensen stonden te wachten, was het sneller om je schoolboeken en -tenue boven je hoofd te houden en over te zwemmen in kleren die nat mogen worden, omdat je waarschijnlijk toch van het vlot was afgevallen.

Zo was het tenminste voordat de kerk te hulp schoot en de leden een oplossing voor het probleem vonden. De kerk zorgde voor een boot. Maar je zou haast denken dat het een vliegtuig was, zoals de instelling van de leden een vlucht nam.

'We zijn dankbaar voor de boot', zegt Litiana Delai (12). 'Je bent nu zoveel sneller aan de overkant.'

Blij met de hulp

De boot van de gemeente Navatuyaba is slechts een van de vele projecten in de ring Nausori die de jongeren en andere leden van de kerk ten goede komen. Een baantje vinden is hier voor jongeren bijna onmogelijk. Zelfs voor hun ouders valt het niet mee. Dat maakt het leven er niet eenvoudiger op. De leden, en eigenlijk iedereen op de eilanden, kunnen de touwtjes met moeite aan elkaar vastknopen.

Waarom zijn de leden dan zo blij?

Omdat ze weten dat de Heer ze liefheeft.

Of het nu gaat om varkens boeden of helpen op de welzijnsboerderij (uiterst links), jonge leden zoals Aliereti Suguta (onder), staan hun mannetje.

Werken op de welzijosboerderij draait niet alleen om eten voor de leden in de ring, de jongeren in de gemeente Navatuyaba (boven) zijn ook naar elkaar toegegroeid.

'We weten dat onze hemelse Vader om ons geeft, omdat de kerk veel doet om onze noden te lenigen', zegt Makereta Elder (14).

De ringleiders voelden zich geïnspireerd om een aantal projecten op te starten die de leden ten goede komen, en de jeugd speelt een belangrijke rol in die projecten. Behalve de boot is er een broeikas, een paar nieuwe welzijosboerderijen, en zelfs een bescheiden veestapel. En de jongeren in Navatuyaba steken graag de handen uit de mouwen.

De handen in elkaar slaan

Een geluid dat je niet vaak hoorde in Navatuyaba was het doffe geratel van landbouwmachines. Maar daar is in het dorp door de komst van de tractor die de ring heeft aangeschaft, verandering in gekomen.

De zeventien jongeren in de gemeente zien de tractor als een godsgeschenk. Zonder de tractor zouden de leden in

Navatuyaba bijna één hectare akker met de hand moeten bewerken. Maar de tractor neemt niet al het werk uit handen. De leden slaan de handen ineen bij het planten, wieden en oogsten van gewassen als taro en tapioca.

'We helpen allemaal op de boerderij', zegt Kuli Qaravanua (15). 'De jongeren wieden en planten of voorzien de volwassenen van drinken.'

'Ik werk graag op het land', zegt Maca Baikirewa (14). 'Mijn familie is er op veel manieren door geholpen.'

De zegeningen van de boerderij bestaan niet alleen uit voedsel. De jongeren komen veel te weten over

voedselproductie en hard werken.

'Ik vind dat het werk op de boerderij ons als jongeren dichter bij elkaar brengt', zegt Tulia Tinaimolikula (18). 'We hebben elkaar beter leren kennen.'

Maar, zegt Kuli, 'de tractor en de boerderij maken het leven er een stuk makkelijker op. Ik hoef me geen meer zorgen te maken of ik morgen wel wat te eten heb.'

Stapel op veen

Samen op het land werken mag dan leuk zijn, het verzorgen van de varkens en kippen is een heel ander verhaal voor deze jongeren.

De gemeente is begonnen met 120 kuikens, 64 kippen en vier varkens, maar gaat nu het kippenhok uitbreiden. De dieren zullen worden verdeeld onder de leden van de gemeente en de ring. Sommige worden verkocht, andere geslacht, maar ze zorgen in ieder geval voor heel veel pret.

De kuikentjes zijn schattig en varkens voeden kan leuk zijn, maar de jongeren weten uit ervaring dat het moeilijk is om een varken te vangen dat niet gevangen wil worden.

Het hoofd boven water

Als in sommige landen het welzijnsprogramma van de kerk ter sprake komt, trekken veel jongeren de schouders op, omdat ze denken dat ze er weinig mee te maken hebben. Maar de welzijnszorg van de kerk verandert het leven van de jeugd in Navatuyaba door kippen en varkens, en tractors en oogsten.

'Sommigen mensen lijken op een steen die in een zee van problemen wordt gegooid. Ze

verdrinken er in. Wees een kurk. Als je ondergaat in problemen, zorg er dan voor dat je weer boven komt drijven om weer in vreugde te dienen.'

Zie ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Vreugde in het leven vinden', De Ster, juli 1996, p. 24.

Zelfs de boot is meer dan een manier om veilig naar de overkant te komen. Door een paar cent per passagier te rekenen, kan de gemeente Litiana's ouders betalen voor het onderhoud van de boot. Zij en haar broers en zussen zetten om de beurt de mensen over die aan de overzijde op het fluitje blazen.

'Ons gezin is er door gezegend', zegt Litiana met een glimlach om de mond. 'We hebben nu geld voor schoolspullen en voor eten. En we betalen tiende over wat we verdienen.'

De heiligen in Navatuyaba zijn niet de enigen die hebben geleerd problemen de baas te worden zonder kopje onder te gaan. Door middel van de welzijns- en humanitaire programma's van de kerk weten heel veel mensen in moeilijke tijden hun hoofd boven water te houden. En dan kun je blijven lachen. ■

Deze jongeren zijn anders gaan denken over het welzijnsprogramma van de kerk nu ze inzien dat er in hun basisbehoefte voorzien wordt, doordat de kerk voor een broeikas (boven) en een boot (onder) heeft gezorgd. Ze zien in dat de Heer zo zijn liefde voor hen kenbaar maakt.

Het effectieve ouderlingenquorum

Ringpresidenten en bisschoppen rekenen op hechte ouderlingenquorums om de zending van de kerk uit te voeren.

Dit is het vierde van een reeks artikelen over priesterschapsquorums en hun doelen.

OUDERLING DALE E. MILLER
van de Zeventig

Hedendaagse Schriftuur geeft aan dat er van priesterschapsdragers verwacht wordt dat ze 'Zion terug [...] brengen', naar de profetie van Jesaja (IV 113:8; zie Jesaja 52:1, 8). In de hedendaagse Schriftuur staat ook dat de ouderlingen als 'vaste dienaars' fungeren (IV 124:137). Dat houdt in dat ringpresidenten en bisschoppen rekenen op hechte ouderlingenquorums om de zending van de kerk uit te voeren: ieder uit te nodigen om tot Christus te komen en in Hem te worden vervolmaakt — door het evangelie te verkondigen, de heiligen te vervolmaken en de doden te verlossen.

Een hecht quorum opbouwen is geen sinecure. Een quorum is voortdurend aan verandering onderhevig. Waarschijnlijk zijn er niet genoeg actieve quorumleden om alle gezinnen te kunnen bezoeken. Volwassen mannelijke bekeerlingen verhuizen vaak en laten geen nieuw adres achter. Er zijn vaak meer toekomstige dan actieve ouderlingen. Getrouwe ouderlingen zijn vaak van huis voor hun baan of verhuizen na verloop van tijd weer om elders te gaan studeren. Sommigen

worden hogepriester of krijgen een taak buiten het quorum toegewezen. De vraag is dus hoe een ouderlingenquorum dat voortdurend van samenstelling verandert in kracht kan toenemen.

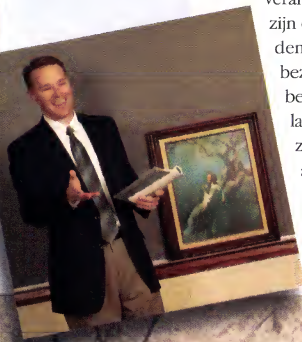
President Stephen L. Richards (1879–1959), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Een priesterschapsquorum is drie dingen: Eén, een klas; twee, een broederschap; drie, een dienstencentrum. In het quorum leren de priesterschapsdragers de beginselen van het evangelie, werken aan ware broederschap, en voeren het werk van Christus uit. Het is een genootschap dat door God is ingesteld, waarbij ze meer baat hebben dan van welk andere instelling in onze samenleving ook. Het belangrijkste doel van een quorum is het individu te sterken en te beschermen.'¹

Volgens de definitie van president Richards ontstaat er dus een hecht quorum door:

1. De broederlijke band onder *alle* quorumleden nauwer aan te halen.
2. In de fundamentele leerstellingen en priesterschapstaken te onderwijzen.
3. Het hele quorum bij naastenzorg te betrekken.

Er volgen nu een paar praktische tips om duidelijk te maken hoe u activiteiten kunt ontplooiën die het quorum hechter zullen maken:

- 1. De broederlijke band onder alle quorumleden nauwer aan te halen**
Betrek alle toegewezen quorumleden bij het quorum. Niemand mag buiten worden

gesloten, hoe hij er ook voor staat. President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'Hij [het quorumlid] mag dan zijn interesse in het quorum hebben verloren, het quorum mag echter nooit interesse in hem verliezen. Het quorum is altijd en permanent verantwoordelijk voor elk quorumlid. Een inactief lid negeren, of geen interesse meer in hem stellen en hem links laten liggen [is als het wegmenen van] zijn rechten als drager van het priesterschap.'¹²

Bezoeken. Bezoeken. Bezoeken. Van quorumpresidiums ouderlingen overal ter wereld krijgen we te horen dat een bezoek aan een quorumlid thuis het beste middel is om iemand weer in het quorum te krijgen. Die bezoeken hebben het meeste effect als duidelijk blijkt dat het quorumpresidium als vrienden komen en oprechte interesse hebben in het quorumlid. Vaak vragen ze het quorumlid op de man af of hij weer actief in het quorum wil worden en knielen ze neer in gebed om een zegen af te smeken.

Wijs elk quorumlid een taak toe. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Elk quorum moet een werkzame broederschap voor elk quorumlid zijn als het zijn doel wil verwezenlijken.'¹³ Dat sluit beslist aan bij zijn aansporing dat iedere

Een hechte band onder de broeders scheppen is een goede manier om een effectief quorum te krijgen.

nieuwe bekeerling (en quorumlid) een taak nodig heeft. Elk lid heeft de aanhoudende geestelijke voeding nodig die komt uit het dienen van iemand die hulp nodig heeft.

2. In de fundamentele leerstellingen en priesterschapstaken te onderwijzen

Leer van hen die leiding geven. Een quorumpresidium behoort zijn quorumleden te onderwijzen in wat hij leert. Doordeeweeks kan hij door de Geest in zijn gemoed en in zijn hart geraakt worden. Hij behoort die instructie op te schrijven. In gezelschap van het ringpresidium, de bisschop, het toegewezen hogeraadslid of in leidersbijeenkomsten, kan hij zich de vraag stellen: 'Wat leer ik hier waarin ik mijn broeders in het quorum kan onderwijzen?' Als hij notities bijhoudt en herschrijft, krijgt hij wellicht later de kans om ze te gebruiken in quorumvergaderingen, priesterschapsgesprekken of in een adviserende hoedanigheid.

In de Schriften staat dat het de taak is van een

Bekend raken met de priesterschapstaken is een interactief proces, zowel in de les als in samenwerking met andere ouderlingen.

OVER PRIESTERSCHAPS- QUORUMS

Het zal een heerlijke dag zijn, broeders (...) wanneer onze priesterschapsquorums een vast anker worden voor elke man die ertoe behoort, wanneer iedere broeder met gepaste trots kan zeggen: "Ik ben lid van een priesterschapsquorum van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik sta klaar om mijn broeders te hulp te schieten bij al hun behoeften, zoals ook zij klaar staan om mij te helpen als ik hulp nodig heb. Al doende zullen we in geestkracht groeien als verbondszonen van God. Al doende zullen we, zonder gêne of angst, staande blijven in elke storm van tegenspoed die woedt, betzij economisch, sociaal of geestelijk."

President Gordon B. Hinckley, "Welfare Responsibilities of the Priesthood Quorums," *Ensign*, november 1977, p. 86.

quorumpresident ouderlingen om 'met hen [de quorumleden] in raadsvergadering bijeen te komen, en hun te leren overeenkomstig de verbonden' (LV 107:89; zie ook LV 20:38-45). In raadsvergadering bijeenkomen kan gebeuren bij een bezoek aan een quorumlid thuis of in een periodiek gesprek, of het kan gebeuren als het quorum vergadert.

Leer van hen die onderwijs geven. Of de quorumleden naar de vergadering komen en enthousiast meedoen, hangt deels af van de kwaliteit van de lessen. Hoewel velen komen uit eerbied voor hun verbonden, komen anderen alleen als de lessen hen aanspreken. De leerkracht behoort lessen voor te bereiden en te geven die aansluiten bij de behoeften en betrokkenheid van de quorumleden. Een leerkracht dient ook met geestelijk gezag en hemelse leiding te onderwijzen, uitgelegd in Leer en Verbonden 50. (Zie de verzen 10-25.) 'Daarom begrijpen hij die predikt en hij die ontvangt elkaar en beiden worden opgebouwd en verblijden zich tezamen.' (LV 50:22.)

3. Het hele quorum bij naastenzorg te betrekken

Werk aan de materiële zelfredzaamheid van de quorumleden. President J. Reuben Clark jr. (1871-1961), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft de raad gegeven dat een 'bisschop ieder behoeftig persoon als een tijdelijk probleem moet zien, aan wie hij hulp biedt totdat hij of zij op eigen benen kan staan; het priesterschapsquorum beziet een behoeftige broeder als een blijvend probleem totdat niet alleen zijn stoffelijke, maar ook zijn geestelijke behoeften zijn gelenigd. Een concreet voorbeeld: een bisschop biedt hulp zo lang de arbeider zonder werk zit en behoeftig is; een priesterschapsquorum gaat met hem op zoek naar een baan en ziet er zoveel mogelijk op toe dat hij zijn weg vindt, totdat hij op eigen benen kan staan en actief zijn priesterschapstaken vervult.'⁴

Zet een werkbaar huisonderwijssysteem op. Ouderling I. Tom Perry van het

Lidmaatschap in het quorum behoort 'een vast anker voor elke man' te zijn. — president Gordon B. Hinckley

Leden uit de wijken Plantation en Davie, ring Fort Lauderdale (Florida, VS) ruimen met een huiseigenaar (met kettingzaag) rommel op na een orkaan.

Quorum der Twaalf Apostelen heeft op 11 januari 2003 waardevol advies gegeven in de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden. Hij sprak over de kleine units in de kerk. Zijn raad geldt ook als er maar weinig huisonderwijzers zijn. De actieve huisonderwijzers worden toegewezen naar de heersende behoeften, met eerste aandacht voor nieuwe bekeerlingen. Soms zal het even duren voordat alle gezinnen huisonderwijs krijgen. De raad van ouderling Perry was: 'Als u, als priesterschapsleiders, de leden alleen maar helpt om zich aan hun verbonden met de Heer te houden, dan hebt u iets heel belangrijks gedaan, iets dat van u verwacht wordt.'⁵

Wellicht heeft president Spencer W. Kimball (1895–1985) de kern van huisonderwijs het beste weergegeven toen hij verklaarde: 'De tijdgeest draait om wereldlijkheid. (...) Maar de Heer heeft een oud programma in een nieuw jasje aangeboden, en de belofte is dat het de wereld kan terugvoeren tot een gezond leven, tot een waar gezinsleven, tot onderlinge afhankelijkheid in het gezin. Het behelst dat de vader weer zijn rechtmatige plek als hoofd van het gezin krijgt, dat de moeder thuiskomt van de werkvloer en het uitgaansleven, en dat de kinderen meer gaan doen dan alleen maar pret en plezier maken. Het huisonderwijsprogramma met zijn kronende bezigheid, de gezinsavond, zal die kwalijke invloeden

tenietdoen als mensen die remedies toepassen.'⁶

Dit zijn maar een paar suggesties om een hecht ouderlingenquorum te krijgen. We hebben de grote zegen dat we voortdurend raad krijgen van de levende apostelen en profeten. President Boyd K. Packer heeft gesproken over de antwoorden die tot ons komen uit de handboeken van de kerk, de Schriften, raad van de levende profeten, en de sleutels en rechten van voortdurende, persoonlijke openbaring.⁷ We maken onze roeping groot en werken ook aan onze eigen persoonlijke geestelijke ontwikkeling, naarmate we de leringen van de levende profeten en onze plaatselijke leiders raadplegen en toepassen.

De ouderlingenquorums verdienen een compliment voor het werk dat ze doen om 'Zion terug te brengen'. Ze laten daarmee een profetie in vervulling gaan om de heiligen voor te bereiden om tot Christus en hun God te kunnen komen. Moge God hun werkzaamheden rijkelijk zegenen. ■

NOTEN

1. In Conference Report, oktober 1938, p. 118.
2. *A Royal Priesthood* (persoonlijke studiegids voor de Melchizedekse priesterschap, 1975), p. 134.
3. 'Welfare Responsibilities of the Priesthood Quorums,' *Ensign*, november 1977, p. 86.
4. Geciteerd in *Ensign*, november 1977, p. 85.
5. Zie 'Basic Unit Program', *First Worldwide Leadership Training Meeting*, 11 januari 2003, pp. 7–10.
6. Conference Report, april 1965, p. 61.
7. Zie 'Restoration', *First Worldwide Leadership Training Meeting*, 11 januari 2003, pp. 1–4.

DANKBAARHEID VOOR EEN OUDERLINGEN-QUORUM

Mijn vader werd lid van de kerk toen hij met mijn moeder verloofd was. Hij werd tot ouderling geordend, maar hij dwaalde niet lang daarna van de kerk af.

Hij had vijftig jaar geen contact met de kerk. Hij verhuisde vaak. En toen hij al 82 jaar oud was, alleen in het zuiden van Californië woonde en gezondheidsproblemen had, klopten er op een zondagmorgen twee mannen bij hem aan. Ze zeiden: 'We komen je ophalen voor de priesterschapsvergadering.'

Hij was zo dankbaar dat er iemand was die belangstelling in hem had. Die mannen namen mijn vader mee naar de kerk — wat zijn drie actieve zoons nooit voor elkaar hadden gekregen, behalve bij bijzondere gelegenheden. Zij waren een goed voorbeeld van hoe quorumleden zich dienen te bekommeren om mensen die hulp nodig hebben. Mijn familie is die mannen uit dat quorum eeuwig dankbaar.

Ouderling Dale E. Miller van de Zeventig.

HET GEZIN VERSTERKEN

WORDT TALRIJK; VERVULT DE AARDE

Een serie artikelen ter ondersteuning van uw studie en gebruik van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld.'

*'Het eerste gebod dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft.'*¹

Waardering voor kinderen neemt af

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft 'een verandering in de houding jegens het doel van het huwelijk [waargenomen]. Te veel mensen zien het huwelijk als 'een relatie die in de emotionele behoeften van de volwassenen moet voorzien, en niet als een instituut om kinderen op te voeden.' (...)

'Een andere verontrustende ontwikkeling voor het gezin', zo zei president Faust, 'is dat kinderen steeds minder gewaardeerd worden. In veel delen van de wereld worden steeds minder kinderen geboren. Abortus is waarschijnlijk het duidelijkste teken dat mensen geen kinderen willen. Ongeveer een kwart van alle zwangerschappen in de hele wereld wordt door abortus beëindigd.'²

Een verderfelijke praktijk

Abortus is een zwaard dat aan twee kanten snijdt. Niet alleen werkt het egoïsme in de hand en het willekeurige gebruik van het voortplantingsvermogen, ook maakt deze wijdverbreide praktijk adoptie voor echtparen

die zelf geen kinderen kunnen krijgen, problematischer.

In 1991 heeft het Eerste Presidium een uitgebreide verklaring uitgegeven inzake abortus. Hoewel het Eerste Presidium erkent dat abortus in bepaalde 'zeldzaam voorkomende gevallen gerechtvaardigd is', onderstreept het dat 'deze gevallen niet automatisch reden voor abortus zijn' en het 'roept iedereen op om af te zien van de verderfelijke praktijk van abortus om persoonlijke of sociale redenen'.¹³

Kinderen nemen is bepaald niet gemakkelij. Vaak gaat het vergezeld van lichamelijke pijn, en vergt het grote offers en onzelfzuchtigheid. Maar de zegeningen die voortkomen uit het gebod om kinderen te nemen zijn de mooste die God te bieden heeft. In veel opzichten biedt het ouderschap ons een voorproefje op godschap.

Buitenechtelijke zwangerschap

Hoe belangrijk het gebod om talrijk te worden en de aarde te vervullen ook is, de Heer heeft duidelijk gesteld dat we daaraan alleen binnen het huwelijk gehoorzaam moeten zijn. Er zijn vele redenen voor deze beperking, maar de twee belangrijkste zijn om seksuele losbandigheid tegen te gaan en een stabiele en gezonde gezinssituatie voor kinderen te scheppen.

In de meeste samenlevingen werd een buitenechtelijke zwangerschap als een schande beschouwd. Maar in de tegenwoordige maatschappij, waarin goed slecht wordt genoemd en slecht goed (zie Jesaja 5:20), is de schande van een buitenechtelijke zwangerschap zo goed als verdwenen. Niet alleen is dit een zonde in de ogen van de hemelen, maar onderzoek heeft uitgewezen dat er bij een buitenechtelijke zwangerschap verschillende risico's voor de baby bestaan. Vergeleken bij kinderen van echtparen is er bij buitenechtelijke kinderen bijvoorbeeld meer kans op wiegendood of dood door letsel. Ook komen meer van die kinderen in de criminaliteit terecht.

Met kinderen van ongehuwde ouders die ter adoptie worden gegeven, gaat het aanmerkelijk beter dan kinderen die niet geadopteerd worden. Ze hebben minder leerproblemen, bereiken meer op professioneel gebied en zullen, wanneer volwassen, waarschijnlijk minder snel op een

Kinderen nemen en grootbrengen op de wijze van de Heer brengt geestelijke en stoffelijke zegeningen mee.

uitkering hoeven terugvallen.⁴ Het is duidelijk dat geestelijke en stoffelijke zegeningen het gevolg zijn als een man en vrouw kinderen nemen en ze op de wijze van de Heer opvoeden.

De aarde vervullen

Nadat de Heer Adam en Eva had geboden om vruchtbaar te zijn en talrijk te worden, gebod Hij hun: 'vervult de aarde en onderwerpt haar' (Genesis 1:28). Al decenia lang worden we gewaarschuwd voor overbevolking en eventuele vernietigende gevolgen daarvan. Hoewel er in sommige werelddelen een negatief effect uitgaat van de dichte bevolkingsgraad, beweegt de wereld zich globaal in tegenovergestelde richting. Onderzoek heeft zelfs uitgewezen dat de wereldbevolking rond het jaar 2040 zijn top bereikt en daarna begint af te nemen.⁵

Een meer relevante kwestie dan de dichte bevolkingsgraad is hoe we omgaan met de bronnen die God ons gegeven heeft om de bevolking nu en in de toekomst in leven te houden. 'Want de aarde is vol', heeft Hij gezegd, 'en er is meer dan genoeg. (...) 'Indien iemand neemt van de overvloed die Ik heb gemaakt, en niet zijn deel, volgens de wet van mijn evangelie, aan de armen en behoeftigen geeft, zal hij, onder kwelling, met de goddelozen, zijn ogen opslaan in de hel' (1V 104:17-18). 'De vijand van het geluk van de mens en de oorzaak van armoede en hongersnood [is] niet de geboorte van kinderen', zegt ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Het is de onkunde van de mens om de aarde zo te verzorgen als God hun zou leren als ze het maar vroegen en dan gehoorzaamden.'⁶ ■

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
2. 'Gevaren die het gezin bedreigen', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leiders*, 10 januari 2004, p. 2, citaat van David Popenoe en Barbara Dafoe Whitehead, 'Marriage and Children: Coming Together Again?' In: *The State of Our Unions 2003: The Social Health of Marriage in America*, National Marriage Project (jaarrapport 2003), pp. 10-11.
3. Zie 'Church Issues Statement on Abortion', *Ensign*, maart 1991, p. 78.
4. Zie Internet, www.heritage.org/research/features/familydatabase/results.cfm?key=463.
5. Zie Nicholas Eberstadt, 'The Problem Isn't Overpopulation and the Future May Be Depopulation', *Marriage and Families*, april 2000, pp. 9-10.
6. 'Het gezin', *Liabona*, oktober 1998, p. 17.

Thuiskomen

Judith A. Deeney

Ik had mij vier jaar geleden laten dopen en was eigenlijk meteen inactief geworden. Ik dronk en rookte en was behoorlijk depressief. Mijn echtgenoot Ian, was op zee, wat inhield dat ik thuis zat met twee kleine kinderen. En nu lag de kapotte onderzeeër waarop hij voer ook nog eens in een droogdok aan de andere kant van het land. Zes weken lang ging elke avond de telefoon en dan zei Ian: 'Als het meezit varen we morgen uit.' Maar het zat nooit mee, en de beloofde afvaart werd keer op keer uitgesteld.

De heldere lichten aan de horizon waren mijn geweldige huisonderwijzers en huisbezoeksters, die geregeld

langskwamen om hun vriendschap te betuigen. Ik moet toegeven dat ik niet altijd even aardig was en soms zelfs gewoon bot. Toch wist ik dat ze altijd voor me klaar zouden staan, mocht de nood aan de man komen. Mijn huisonderwijzers bleven maar volhouden dat Ian zich zou laten dopen als ik maar eerst terug naar de kerk kwam — ik moest het goede voorbeeld geven. Ik voelde er echter niets voor om de proef op de som te nemen. Ik zat geestelijk gezien aan de grond.

Op een avond waarop ik van Ian te

horen had gekregen dat de afvaart weer was uitgesteld, was ik in huilen uitgebarsten. Ik voelde mij door alles en iedereen in de steek gelaten. Toen ben ik gaan bidden, iets wat ik al heel lang niet gedaan had.

Toen ik mij klaarmaakte om naar bed te gaan, werd ik mij bewust van iets wat mij nog niet eerder was opgevallen — een heel sterke, maar niet onaangename, geur. Hij maakte een al lang vergeten herinnering in mij wakker. Ik moest er een tijdje over nadenken, voordat ik besefte dat de geur mij herinnerde aan het kerkgebouw waar ik mij had laten dopen. Toen ik dat besefte, voelde ik een warme, bemoedigende gloed in mij en een sprankje verlangen om terug naar de kerk te gaan.

Toen Ian uiteindelijk thuis was, is hij met mij mee naar de kerk gegaan, zoals bij beloofd had. De zendelingen wachtten hem op.

Ik belde Tony, een van mijn huisonderwijzers. Kort daarna stonden hij en zijn vrouw, Rosie, bij mij voor de deur. We praatte met elkaar zoals we nog nooit met elkaar gepraat hadden. Alle eerdere blokkades waren er niet meer. Ik zou terug naar de kerk gaan.

Ik kon nauwelijks wachten op Ians volgende telefoontje. Dit keer was ik niet depressief,

ik liep over van enthousiasme. Tot mijn grote verbazing zei hij, na naar mijn relax te hebben geluisterd, dat we als hij thuis was maar eens als gezin naar de kerk moesten gaan.

De zondag daarop gingen de kinderen en ik met Tony en Rosie naar de kerk. Ik was verbaasd dat ik een zendeling zag die voor de tweede keer in dit gebied werkzaam was. Hij was bij ons thuis geweest om, als

zoveel anderen, lan of mij ervan te overtuigen om naar de kerk te komen, maar zonder succes. Hij groette mij hartelijk en vertelde mij dat hij naar het gebied was teruggekomen om lan te dopen. Ik was sceptisch en lachte, maar in de volgende week kwam lan eindelijk thuis. Zoals hij beloofd had, ging hij de volgende zondag mee naar de kerk. Ouderling Paskett vroeg lan meteen of hij en zijn collega, ouderling Brown, hem de zendingenlessen mochten geven. Binnen twee weken had lan erin toegestemd om zich te laten dopen. Het hele proces duurde minder dan een maand, en kort daarna werden de zendingen overgeplaatst naar een andere gebied.

In die weken voelde ik een grote uitstorting van liefde door de Geest en van de leden uit onze gemeente. We namen toen het besluit dat als we dan het evangelie gingen naleven, we dat ook helemaal zouden doen. Kort na zijn doop werd lan geroepen als jongemannenpresident en ik werd in het jeugdwerk geroepen. Ons kerkleven werd druk en boeiend. In de jaren daarna kregen we nog drie fijne kinderen. We zijn in 1982 in de Londen-tempel aan elkaar verzegeld. Tony en Rosie waren daar bij aanwezig.

Het evangelie heeft ons leven sinds die tijd in elk opzicht veranderd. We hebben onze ups en downs gehad, maar we hebben nooit spijt gekregen van onze beslissing om de Heer te dienen. We hebben waarlijk een thuis in zijn kerk gevonden. ■

Judith A. Deeney is lid van de gemeente Lerwick, zondingsgebied Edinburg (Schotland).

Ik luisterde niet

Thierry Hotz

Toen ik zeventien was, ging ik op zekere dag met mijn neef naar de film aan de andere kant van de stad. Nadien stelde mijn neef voor dat ik bij hem bleef slapen, maar ik sloeg dat af omdat ik naar huis wilde.

Er was geen straatverlichting, dus liep ik in het donker naar huis. In deze tijd van mijn leven had ik niet veel zelfvertrouwen. Om mezelf een gevoel van veiligheid te geven, begon ik onder het lopen zachtjes te zingen. Hoe verder ik liep, des te banger ik werd.

Toen ik een voetbalstadion passeerde, hoorde ik een zachte stem zeggen: 'Thierry, ga naar de overkant!' Ik hield mijzelf voor dat die stem werd ingegeven door mijn eigen bange gevoelens, dus negeerde ik de stem. Een paar meter verder hoorde ik de stem nog duidelijker: 'Thierry, ga naar de overkant!' Ik bleef volhouden dat het mijn eigen

angst was. Ik bleef aan dezelfde kant van de straat lopen, nee eigenlijk rennen. Plotseling hoorde ik de stem voor de derde keer: 'Thierry, ga nu naar de overkant!' Ik luisterde niet.

Toen zag ik op de volgende hoek vier of vijf mensen staan. Ik rende naar de overkant van de straat, maar het was te laat. Het groepje zag me, ging in de aanval en wilde alles wat ik in mijn zakken had. Ik probeerde me te verdedigen, maar dat haalde niet veel uit. Uiteindelijk viel ik tegen de grond en deed net of ik bewusteloos was. Toen ze weg waren, stond ik kon naar huis toegerend.

Twintig jaar na dit avontuur werk ik nu in de beveiliging. Ik ben in gevaarlijkere situaties geweest dan toen en heb weer de stem gehoord die me zegt wat ik moet doen. Het hoeft geen betoog dat ik nu geen drie keer hoef te worden gewaarschuwd.

Ik weet dat ik door de ervaring die ik als jongeman had, hoewel pijnlijk, geleerd heb om de stem van de Heilige Geest te herkennen. Ik ben nu heel bekend met die stem. ■

Thierry Hotz is lid van de wijk Vitrolles, ring Nice (Frankrijk).

Het huis gebouwd op geloof

José Luis da Silva

Op de avond dat mijn vrouw en ik ons zouden laten dopen — dat was in 1996 — probeerden familie en vrienden dat te voorkomen. We kregen te maken met boze familieleden die ons zwaar bekritiseerden en zeiden dat we onze familie voor de kerk hadden ingeruild en dat ze niet meer van ons konden houden. Uiteindelijk lieten al onze vrienden ons helemaal vallen. Daarna raakte ik mijn baan kwijt en kregen we ook met ziekte te maken.

We gingen ons echter steeds meer thuis voelen in de kerk. We voelden de Geest in elke les steeds sterker. De leden steunden ons. De bisschop kwam bij ons langs en sprak ons moed in. We wisten uit eigen ervaring dat mensen die de kerk kritiseerden het bij het verkeerde eind hadden. De kerk was ons tot zegen. We leerden Jezus Christus kennen. We leerden lief te hebben en te dienen. We kregen een eeuwig perspectief. Hoewel het erop leek dat alles tegen ons was, wisten we heel goed dat we de Heer naar de waarheid van het evangelie hadden gevraagd en dat Hij onze gebeden had verhoord.

Op een keer, niet lang na onze doop, toen we nog bij mijn vader inwoonden, kwam de bisschop ons opzoeken. Mijn vader wees hem de deur. Hij zei dat hij geen lid van de kerk in zijn huis wilde. De bisschop

riep ons kort daarna bij zich. Hij zei dat de leden en de zendingen ons een tijdje niet zouden bezoeken, omdat ze de familie niet tegen de haren in wilden strijken. Hij zei dat we sterk moesten zijn en dat we zeer gezegend zouden worden als we op het rechte en smalle pad bleven.

We konden niet op onszelf gaan wonen, omdat ik geen werk had. Ik kon geen geschikte baan met hetzelfde salaris als mijn vorige vinden. Ik had verschillende niet veel betalende banen, maar het lukte ons wel om onze tiende en gaven te betalen, de kerk te bezoeken en levensmiddelen te kopen. De Heer stortte zijn zegen over ons uit en we waren echt gelukkig.

Op de dag van onze tempelverzegeling, toen ik onze twee zontjes — Luigi, die toen twee was, en Lucas, één jaar oud — de verzegelkamer zag binnenkomen en hun handjes op die van ons zag leggen om die verordening te kunnen voltrekken, huilde ik van geluk. Ik zal dat prachtige tafereel, die heerlijke geest, en het gevoel dat we de juiste beslissing hadden genomen, nooit vergeten.

De beproevingen waren niet ten einde, maar er trad wel verbetering op. Mijn vader en mijn ooms en tantes kritiseerden de kerk niet meer, en onze grootouders respecteerden onze beslissing. We probeerden een voorbeeld te zijn, zodat ze zagen dat de kerk ons veranderde. De steun die we aan elkaar hadden, was heel belangrijk. Toen ik les gaf in het seminarie en werkzaam was als raadgever in

de bisschop, heb ik altijd de steun van mijn vrouw gehad.

In het jaar dat we ons lieten dopen had een vriend van ons een stuk bouwgrond gekocht voor zijn gezin en voor ons, door ons een deel van de koopsom te lenen. We begonnen over ons eigen huis te dromen. Uiteindelijk gaf de Geest ons in om eens uit te rekenen hoeveel de bouw van een huis zou gaan kosten. We kregen het gevoel dat het ons best eens zou kunnen gaan lukken om een huis te bouwen, waarin we onze kinderen in het evangelie konden grootbrengen, zendingswerk konden

doen en leden konden binnenlaten.

Na verloop van tijd kwam ik in contact met broeder Joel, iemand die zich kort daarvoor had laten dopen in onze wijk. Zijn geloof was verbazingwekkend. Toen we op een keer samen aan een serviceproject werkten, zei broeder Joel tegen me: 'José Luis, ik denk dat we je huis kunnen bouwen.' Ik moest er bijna van huilen, maar liet mijn tranen pas de vrije loop toen ik het mijn vrouw vertelde. Het was het antwoord op onze gebeden.

Een paar dagen later zei de vriend die het land voor zichzelf en ons had gekocht dat ik de hele lap

grond kon krijgen en later kon betalen. Ik had echter nog steeds geen baan die mij in staat stelde om het bouwmaterial aan te schaffen, maar ik wist dat de Heer een weg zou bereiden. Een paar weken later kreeg ik een baan bij een groot bedrijf. En daarmee zou het doel om spoedig te beginnen met bouwen, in vervulling gaan.

Voor broeder Joel was het liefdevolk oud papier. Hij deed meer dan een huis bouwen voor mijn gezin. Hij hielp ons op elk denkbare manier. We werkten alleen op zaterdag aan het huis. We hebben er tien maanden over gedaan en ons kerkwerk heeft er niet onder geleden. We kregen ook hulp van andere leden uit de wijk. Mijn vader is een paar keer komen helpen, waardoor hij de leden van de kerk beter leerde kennen. Hij kreeg vooral een goede band met broeder Joel, die

onze huisonderwijzer was geworden.

Op zekere zaterdag maakte mijn vader broeder Joel een compliment dat hij zoveel werk verrichtte.

Ik zei: 'Pa, weet u hoeveel ik hem betaal voor zijn arbeid?'

'Nee', zei hij.

'Geen cent', zei ik. 'Hij doet dit omdat hij van ons gezin houdt. Hij is een goede man.'

Ik zag dat mijn vader een brok in zijn keel had, en hij zei er niets over. Ik vermoedde dat hij zich herinnerde hoe hij de bisschop en de zendelingen behandeld had en zich opgelaten voelde. Hij zag dat de leden van de kerk ons altijd goed hadden behandeld.

De dag dat ons huis klaar kwam, waren er zestien mensen, de meesten lid van de kerk. Mijn kennissen en vrienden die geen lid waren, kwamen die dag heel wat te weten.

Toen het huis in aanbouw was, volgden mijn broer en mijn schoonzus de lessen en besloten te trouwen, zodat ze zich konden laten dopen. Op de dag van hun huwelijk, was ik getuige van weer een wonder: er waren vier zendelingen en veel kerkliden in het huis van mijn vader.

We weten dat dit evangelie waar is. Als we ons geloof oefenen, verzet de Heer bergen voor ons. Nu zie ik de muren van mijn huis als een getuigenis dat de Heer van zijn kinderen houdt en op de hoogte is van hun behoeften. Natuurlijk liggen er nog veel bergen voor ons, maar als we getrouw zijn, zullen we daar ook overheen komen. We moeten nooit vergeten wat de Heer voor ons gedaan heeft. ■

José Luis da Silva is lid van de wijk Jardim Presidente Dutra, ring São Paulo-Guarulbos (Brazilië).

Doordat mijn familie de leden van de wijk leerde kennen die ons huis hielpen bouwen, stonden ze niet meer vijandig tegenover de kerk.

Evenwichtig

Het leven stelt dagelijks veel eisen aan ons, die we in balans moeten zien te houden.

BRENT L. TOP

Een paar jaar geleden, toen we op vakantie waren, kwamen we met panne langs de weg te staan. Tot onze grote opluchting kregen we van de wegenwacht te horen dat het geen ernstig probleem was; alleen de carburateur hoefde maar te worden bijgesteld om het juiste mengsel van benzine en lucht mogelijk te maken.

Sindsdien heb ik meer dan eens gezien hoe belangrijk een goede balans is, niet alleen in machines, maar ook in ons leven. Een periodiek nazicht van onze prioriteiten en een geregelde inspectie van de richting en de gewenste bestemming van ons leven, zorgen ervoor dat we niet materieel, emotioneel of spiritueel instorten.

Het leven stelt dagelijks veel eisen aan ons, die we in balans moeten zien te houden. We hebben het allemaal wel eens dat we in allerlei richtingen worden meegezogen. We kunnen zelfs het getrouw naleven van het evangelie te ver doortrekken, waardoor ons leven uit balans raakt en een wissel trekt op de vrede en harmonie in het gezin.

Dat is mijn vrouw, Wendy, overkomen. Ze heeft jaren op haar tenen gelopen, omdat ze dacht dat ze de volmaakte vrouw en moeder moest zijn, het volmaakte kerklid, de volmaakte buurvrouw en burger. In plaats van zich blij te voelen, voelde ze zich vaak alleen maar incapabel en ontmoedigd. Haar situatie werd er niet beter op toen leiders en vriendinnen, die het allemaal goed bedoelden, haar het gevoel gaven dat ze alles kon bereiken wat ze wilde als ze maar genoeg geloof had. Pas toen ze een zenuwinkling nabij was, begon ze in te zien wat daar de reden van was.

Het was een vervelende tijd, niet alleen voor haar, maar voor het hele gezin. We zijn er sterker door geworden en hebben er veel van geleerd. Maar misschien hadden we ons die pijn kunnen besparen als we eerder hadden ingezien hoe belangrijk het is om ons dagelijkse en geestelijke leven in balans te houden.

Toen ik als bisschop werkzaam was, kwam ik erachter dat de ervaring van mijn vrouw niet uniek was. Ook ouderling Dean L. Larsen, emeritus lid van de Zeventig, heeft het aangestipt: 'Het lijkt erop dat ik onder de leden van de kerk steeds vaker mensen tegenkom die eerlijk proberen zonde uit de weg te gaan, die echt naar beste weten proberen om de beginselen van het evangelie na te leven, maar die desondanks behoorlijk ongelukkig, gefrustreerd en ontgoocheld zijn.'¹

Koning Benjamin heeft zijn volk geadviseerd niet in uitersten te vervallen, zelfs niet in goedgevoel: 'Ziet toe, dat al deze dingen in wijsheid en orde geschieden; want het is niet nodig, dat een mens harder loopt dan zijn kracht hem toelaat' (Mosiah 4:27).

Evenwicht in het dagelijkse leven

De onevenwichtigheid tussen het dagelijkse en het geestelijk leven is een eeuwenoud probleem, dat in onze tijd alleen maar erger lijkt te worden nu het materialisme toeneemt. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf heeft gezegd: 'Waarschijnlijk heeft niemand het beginsel van evenwichtig leven harder nodig dan zij die zich in deze wereld bezighouden met het krijgen van zoveel mogelijk "bezittingen".'² Bovendien zijn er talrijke goede en prijzenswaardige bezigheden die onze tijd en energie opeisen. We spenderen en verteren, vliegen en

leven

draven, komen en gaan, uit zelfzuchtige overwegingen of niet, maar vroeg of laat komen we erachter dat we onze emotionele en geestelijke kracht hebben verkwanseld en ons hart hebben geofferd aan zaken die er uiteindelijk weinig toe doen. De profeet Jakob uit het Boek van Mormon greep de woorden van Jesaja aan om ons te waarschuwen: 'Welnu, besteedt geen geld aan wat geen waarde heeft, noch uw arbeid aan wat niet bevredigen kan' (2 Nephi 9:51; zie Jesaja 55:2).

We kunnen al gauw het idee krijgen dat we voortdurend in de weer moeten zijn — dienen, leiden, adviseren — om onze roeping groot te maken. Het zou echter wel eens kunnen zijn dat we veelzeggender diensten bewijzen en meer spiritualiteit ontwikkelen als we *minder* vergaderingen en activiteiten hebben. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft er bij de heiligen op aangedrongen om terug te keren naar wat hij een 'rustig, gezond leven'³ noemde. Recentelijk nog heeft ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen verklaard: 'Denk eraan, maak het werk dat gedaan moet worden niet groter,

We hebben wellicht allemaal wel eens het gevoel dat er van alle kanten aan ons getrokken wordt, waardoor ons leven uit balans raakt en zijn wissel trekt op de vrede en harmonie in het gezin.

vereenvoudig het.⁴ Ons leven is uit balans als we uiterlijke vlijt onze innerlijke goedheid laten verstikken.

Evenwichtig leven houdt soms in dat we voor moeilijke keuzes worden geplaatst, keuzes tussen vele goede en prijs-waardige zaken. Zo kunnen verschillende educatieve en culturele ervaringen van waarde zijn voor de algemene ontwikkeling van onze kinderen. Ook de serviceprojecten in de kerk en de gemeenschap kunnen ons rijkelijk tot zegen zijn. Maar zelfs bij de afweging van dergelijke nobele doelen en activiteiten, moeten we, om met ouderling Ballard te spreken: 'eraan denken [dat] te veel van wat dan ook ons uit balans kan brengen. Maar te weinig van de belangrijke zaken levert hetzelfde resultaat op.'⁵ Misschien is wel het ergste dat we onze kinderen kunnen aandoen, ze de gelegenheid bieden om nog meer te sporten of aan nog meer muzieklessen mee te doen of andere bezigheden die geld kosten en hen uit het gezinsleven weghalen. Onze kinderen leren hoe ze een 'rustig, gezond' en evenwichtig leven kunnen leiden, is misschien wel het belangrijkste dat we voor ze kunnen doen in deze heftige, laatste dagen.

Soms schrikken we ervan terug om de aanslagen op onze tijd af te weren, omdat we bang zijn dat dat egoïstisch overkomt. Maar zelfs de Heiland ontrokt Zich soms een tijdje aan de dringende behoeften van de scharen. (Zie bijvoorbeeld Lucas 5:16.) Daaruit putte Hij de kracht om anderen beter te dienen.

Om in balans te blijven, zullen we soms nee moeten zeggen tegen activiteiten waarvoor we geen tijd, middelen of energie hebben. We hoeven ons echt niet schuldig te voelen als we zo nu en dan even pas op de plaats maken, want waar kunnen we nu beter nieuwe energie opdoen dan thuis onder dierbaren.

Evenwicht in het geestelijk leven

Net als onevenwichtigheid in ons dagelijks leven funest kan zijn voor onze emotionele en geestelijke gemoedsrust, zo ook kan geestelijke onevenwichtigheid schadelijke gevolgen hebben voor elk ander aspect van ons leven. Om geestelijk in balans te blijven, moeten we beseffen dat de Heer niet van ons verwacht dat we in dit leven al volmaakt worden. Denken dat we in alles wat we doen *bier en nu* volmaakt moeten zijn, is onrealistisch en is in feite nadelig voor onze evangeliebeleving en verstikkend voor onze spiritualiteit. Als we voor ons gevoel tekortschieten, een

gevoel dat we onszelf vaak opleggen, zijn we geneigd om onszelf er ongenadig van langs te geven met onverdiende zelfkritiek en schuldgevoelens of gaan we onszelf over de kop werken om toch nog volmaaktheid te bereiken.

De raad van koning Benjamin om niet harder te lopen dan we kracht hebben, houdt misschien wel meer verband met ons geestelijke leven dan met ons dagelijkse. Het sleutelwoord in de raad van koning Benjamin is 'ijverig'. (Zie Mosiah 4:27.) We moeten bedenken dat geestelijke groei niet plotseling komt, maar met tijd en ervaring. De bemoeidigende boodschap van het evangelie is dat God niet van ons eist dat we sensationele of buitengewone daden verrichten, maar eerder dat we het vandaag beter proberen te doen dan gisteren. Hij is bekend met onze verlangens, ons voornemen, onze richting en onze daden.

Om geestelijk in balans te blijven, moeten we geregeld onze geestelijke vooruitgang onder de loep nemen. Als we in alle eerlijkheid vaststellen wat de verlangens van ons hart zijn en de richting die ons leven opgaat, zullen we kunnen afrekenen met onze onzekerheid. Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft ons deze geïnspireerde raad gegeven:

'We moeten leren onderscheid maken tussen goddelijk misnoegen en duivelse dissonantie, tussen ontevreden zijn over onszelf en pure zelfverachting. Dat eerste hebben we nodig, het tweede moeten we mijden, want als ons geweten ons toeroept bij de volgende hindernis, is dat niet bij voorbaat om kritiek te leveren, maar ook om ons aan te moedigen.

'(...) We moeten overwegen hoe ver we het pad naar perfectie al hebben beklommen; meestal is dat veel verder dan we willen toegeven. (...)

'We moeten rustig maar eerlijk onze sterke punten inventariseren. (...) De meesten van ons zijn oneerlijke boekhouders en hebben bevestiging nodig van "externe verificateurs". Hij die in de eerste staat werd neergeworpen, geniet ervan als we onszelf neerhalen. Zelfverachting is van Satan; in de hemel bestaat zoiets niet. We moeten uiterzaard leren van onze fouten, maar we hoeven ze niet voortdurend af te spelen, alsof de wedstrijd uit niet meer dan herhalingen bestaat.'⁶

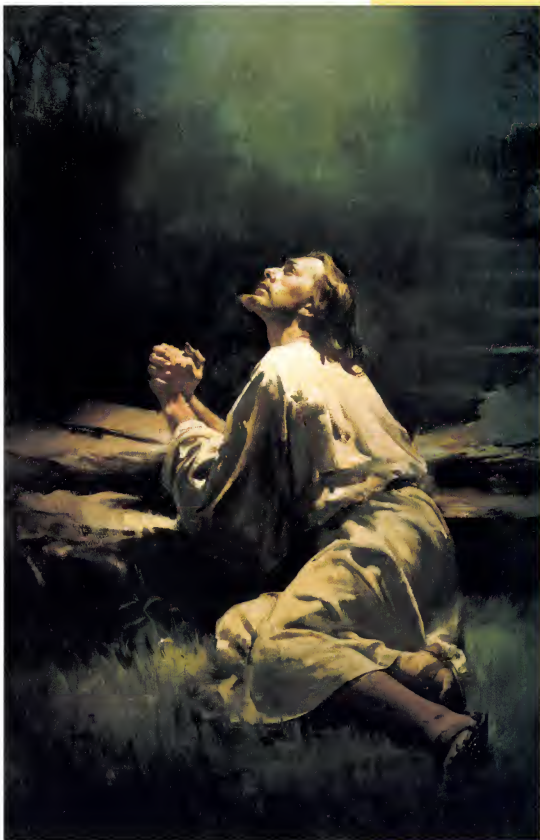
Een van de hinderpalen voor geestelijke evenwichtigheid is 'pseudo-onafhankelijkheid'. Robert L. Millet heeft aangegeven dat het gevaarlijk is om te veel op onze eigen

kracht te vertrouwen. Hij zei dat sommige kerkleden van wie de vooruitgang stagneert, en die zich daar schuldig over voelen, 'proberen hun inspanningen te verbubbelen en harder te werken. Als hun huidige snelheid het probleem niet oplost, besluiten ze om nog harder te gaan lopen. Te vaak is er dan sprake van een verminderde meeropbrengst — uitputting en nog meer frustraties. Het antwoord op alle problemen hoeft niet noodzakelijkerwijs meer en harder werken te zijn, vooral als het gaat om geestelijke zaken. Het antwoord komt vaak neer op het inzien van onze beperkingen en doen wat we kunnen, waarbij we tegelijk de Heer om hulp vragen.'⁷

Toepassing van de verzoening

Terwijl mijn vrouw uit alle macht probeerde uit de draaimolen van goede werken gevolgd door frustratie en ontmoediging te stappen, fluisterde de Geest van de Heer haar in dat wat ze van zichzelf eiste de Heer niet aangenaam was, omdat ze niet toestond dat de verzoening volledig in haar leven werkzaam was. Ons voordeel willen doen met de verzoening is geen teken van zwakte. Het is eerder een teken van moed, geloof en dankbaarheid. Dankzij de verzoening kunnen we ons niet alleen van onze zonden bekeren, maar ook een uitstorting van Jezus' genade krijgen, die ons kracht geeft als we gewoonweg niet de macht hebben om onze menselijke zwaktes te overwinnen. Het stelt de Heiland in staat om te delen in onze lasten en om onze vele tekortkomingen te compenseren. (Zie Matteüs 11:28–30; Ether 12:27.)

Mensen van wie het dagelijkse of geestelijke leven uit balans is, ervaren geen gemoedsrust. Ze laten zich heen en weer slingeren door de winden van ontmoediging en door de stormen van frustratie. Maar net zoals Jezus de storm op het Meer van Galilea stilde (zie Matteüs 8:26), kan Hij ons zegenen met een kalme, troostende en sturende invloed

als we maar vaart minderen, niet harder lopen dan onze krachten toelaten en toch 'standvastig in Christus voorwaarts streven' (2 Nephi 31:20). ■

Brent L. Top is werkzaam als president van het zendingsgebied Peoria (Illinois, VS).

NOTEN

1. 'My Peace I Give unto You', *AMCAP Journal*, 1986, pp. 12–13.
2. 'De balans van het leven', *De Ster*, juli 1987, p. 10.
3. 'Glimpses of Heaven', *Ensign*, december 1971, p. 39.
4. 'Leerstellig fundament van de hulporganisaties', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leiders*, 10 januari 2004, p. 8.
5. *Ensign*, mei 1987, p. 16.
6. 'Notwithstanding My Weakness', *Ensign*, november 1976, p. 14.
7. *Life in Christ* (1990), pp. 47–48.

Dankzij de verzoening kunnen we een uitstorting van Jezus' genade krijgen, die ons kracht geeft als we gewoonweg niet de macht hebben om onze menselijke zwaktes te overwinnen.

DIEPE WORTELS IN KLEINE GEMEENTES

Tina Dobravec is een van de tieners uit Slovenië die meewerken aan de groei van de kerk.

JENIANN JENSEN
Kerkelijke tijdschriften

Loop de bossen in en luister naar de stilte. Zie het gefilterde zonlicht door het dikke baldakijn van bomen. Voel de luister van de scheppingen Gods. Kijk hoe hoog de bomen reiken, hoe stevig en statig ze staan.

In zo een bos is Joseph Smith neergeknield en heeft hij nieuw licht in de wereld gebracht. Hij had een plek nodig waar hij alleen kon zijn, een rustige plek waar hij kon nadenken en antwoord op zijn vragen kon krijgen.

Joseph Smith had zijn eerste visioen in de staat New York in het noordoosten van de Verenigde Staten, maar deze bossen bevinden zich in Kroatië en Slovenië. Hier verzamelen zich jongemannen en jongevrouwen voor een jeugdconferentie. Net als de profeet Joseph bidden deze jongeren om antwoorden en vinden die in het evangelie van Jezus Christus.

Kroatië en Slovenië zijn landen ten oosten van Italië die tot 1991 tot Joegoslavië behoorden. In het begin van de jaren 1990 zijn hier de eerste zendelingen van de kerk gearriveerd. Sindsdien zijn er in Slovenië drie gemeenten gesticht en zeven in Kroatië. De kerk is nog niet zo groot dat er al kerken kunnen worden neergezet, maar het werk gaat gestadig voort. De meeste van die nieuwe leden zijn nog jong, en deze jongemannen en jongevrouwen komen zo vaak bij elkaar als ze kunnen om elkaars getuigenis te versterken.

Alleen

Kerklid zijn in een van deze kleine gemeenten kan eenzaam zijn. Kristina

Mestrov bezoekt de diensten in een gemeente in Split (Kroatië), soms is ze daar alleen met haar moeder en de zendelingen. Maar ze doet haar best om daar verandering in te

FOTO'S: SHULPIN, ANI, WAPVELD, BERNHUISE, WAAK, ANDRIS, ANSGEGEREN; LINKS: FOTO VAN ELZENEN. © PHOTODISC

brenghen. 'Ik probeer de beste zending te zijn die ik maar kan zijn', zegt ze.

Veel jongeren zijn thuis het enige lid van de kerk. Petra Karakljajic uit Zagreb (Kroatië) kijkt uit naar de dag dat haar familie begrijpt waar ze in geloofd. Ze zegt: 'Sommigen zien het niet zitten dat ik op zondag naar de kerk ga en sommige leerstellingen vinden ze ook maar raar.' Maar dan legt Petra uit hoe ze er mee omgaat: 'Bepaal wie je bent en waar je naar op weg bent. Als je het toelaat, zal het evangelie je leven ten goede veranderen. Doe je best en volg Jezus Christus na. Je bent een geliefd kind van de levende God.'

Tina Dobravic is onlangs in Celje (Slovenië) lid van de kerk geworden. Ze heeft sinds haar

bekering positieve veranderingen in haar leven waargenomen. Maar ze geeft toe dat het niet gemakkelijk is om het evangelie na te leven als je van huis uit niet gesteund wordt. 'Bij mij thuis is het moeilijk om voor het eten te bidden of een rustig plekje voor persoonlijk gebed te vinden', zegt ze. 'Maar ik weet dat het de moeite waard is. Ik ben ervan overtuigd dat mijn familie op zekere dag het geluk zal vinden en dat ze het evangelie zullen aannemen.' Tina is activiteitenleidster in haar gemeente.

Veel jongeren staan er ook onder hun vrienden alleen voor. Velen zijn door hun vrienden in de steek gelaten toen ze het evangelie omarmden. Een recente bekeerlinge,

Op een jeugdconferentie in Slovenië (boven) leren jongeren elkaar te vertrouwen. Inzet links: Simon Stevanovic (midden) spreekt met zijn ouders over het evangelie.

Op de jeugdconferentie (boven) spraken niet alle tieners dezelfde taal, maar ze hadden het evangelie gemeen. Ze hopen als de bomen in het bos te zijn: sterk en standvastig.

Lucija Krajnik uit Ljubljana (Slovenië), zegt: 'Vanaf de dag dat ik lid van de kerk werd, heb ik mijn oude vrienden vaarwel moeten zeggen, omdat ze slecht gezelschap waren. Het beste wat ik kon doen was afstand van ze nemen en in contact blijven met de zendelingen en leden.'

Samen

Niet als bomen kracht uit elkaar putten, sterken de jongeren elkaar. Op een onlangs gehouden jeugdconferentie waren 47 jongeren aanwezig, de meesten voor het eerst. Zij begrepen elkaar niet altijd, omdat er Engels, Kroatisch en Sloveens werd gesproken, maar ze hadden wel de taal van het evangelie gemeen.

Petra Karaklajic put kracht uit jeugdconferenties en andere activiteiten met mensen met hetzelfde geloof als zij. 'Als we bij elkaar zijn, zijn we sterker', zegt ze. 'Ik voel mij gezegend dat ik broeders en zusters in de kerk heb.'

Lucija Krajnik beseft dat ze haar vriendinnen in het evangelie nodig heeft. 'Waar zou ik zijn als ik de kerk niet had?', vraagt ze. 'Ik ben dankbaar dat ik lid ben van de kerk en dat ik mijn vrienden en vriendinnen aan mijn zijde heb.'

Deze jongeren weten dat de kerk zal blijven groeien als ze het evangelie aan anderen vertellen. Ze nodigen vaak anderen uit om met hen mee te gaan, zodat ze ook het licht van het evangelie zullen zien.

Simon Stevanovic uit Celje (Slovenië) gelooft stellig dat hij zijn vrienden en familie over het evangelie moet vertellen: 'We moeten onze ouders en vrienden vertellen hoe

'Wij roepen elk lid van de kerk op om nieuwe bekeeringen de band te reiken, uw

armen om hen heen te slaan en ze het gevoel te geven dat ze thuis zijn. Zegen ben met uw vriendschap. Moedig ze aan met uw geloof. Zorg ervoor dat we niemand kwijt raken.'

President Gordon B. Hinckley, 'De staat van de kerk', Liahona, mei 2003, p. 4.

fijn het evangelie is, zodat de kerk zal groeien. We hebben genoeg vrienden. Laten we het evangelie verspreiden.' Simon heeft het met zijn vader over de kerk en kijkt ernaar uit om op een goede dag een voltijdzending te vervullen.

Ava Zupancic uit Ljubljana (Slovenië) begrijpt dat iemand tot de doop brengen slechts het begin is. 'Het

doet mij pijn als ik zie dat iemand zich laat dopen, maar na verloop van tijd niet meer komt', zegt ze. 'Dat gebeurt te vaak. 'We moeten de nieuwe leden helpen!'

Sterk blijven

In deze bossen, zelfs met diepe wortels en de bescherming van de omringende bomen, woedt er soms een storm die schade aanricht. Maar deze jongeren weten dat het de moeite waard is om zich tegen de stormen te verchansen.

'Een doel bereik je alleen', zegt Davor Majc uit Kranj (Slovenië) 'als je weer opstaat, hoeveel keer je ook valt, en weer verder gaat. De mensen die bij de finish staan zullen je toezien.'

Ivona Frcek uit Zagreb (Kroatië), getuigt dat 'al het slechte dat plaatsvindt, voorbij zal gaan. Wees sterk en houd je vast aan de waarheid.'

De jeugd in Kroatië en Slovenië zullen steun bij elkaar blijven zoeken en elkaar helpen om de antwoorden te vinden op belangrijke levensvragen. Ze hopen als de bomen in het bos te zijn: hoog, standvastig, onbuigzaam en sterk. ■

Phillip en Ani Maxfield hebben met dit artikel geboden. Zij vervulden een zending in het zendingsgebied Zagreb (Kroatië) en zijn lid van de wijk Issaquah 5 in de ring Bellevue (Washington, VS).

Wist je?

Het is in april gebeurd

14 april 1832: Brigham Young en zijn vrouw, Miriam, laten zich dopen in een vijver in New York.

April 1853: het zendingswerk vangt aan in Zuid-Afrika.

1 April 1898: Lucy Jane Brimhall en Amanda Inez Knight, de eerste zendelingzusters, worden op zending naar Engeland geroepen.

26 april 1964: ouderling Gordon B. Hinckley, destijds lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, wijdt het eerste kerkgebouw in Azië in.

1-2 april 2000: de algemene conferentie wordt voor het eerst in het bijna voltooide Conferentiecentrum gehouden.

Tip voor leidinggevenden

Jezus hield zich met mensen bezig, Hij verhieft de onderdrukten, schonk hoop aan de ontmoedigden en ging op zoek naar de afgedwaalden. Door zijn daden liet Hij de mensen zien dat Hij ze liefhad, begreep en waardeerde. Hieronder staat hoe we het voorbeeld van de Heiland kunnen volgen door tijdens groepsactiviteiten zorg aan anderen te besteden:

- Zie anderen zoals de Heiland ze ziet.
 - Praat met iedereen, niet alleen met je vrienden.
 - Geef iedereen de kans om mee te doen en zich een deel van de groep te voelen.
 - Doe je best om iemand die je niet zo goed kent, beter te leren kennen.
- Daarvoor zul je vragen moeten stellen en moeten luisteren.
- Vertel anderen positieve ervaringen die je met iemand anders hebt gehad.
 - Spreek mensen bij hun naam aan.
 - Doe je best om anderen zich waardevol te laten voelen door ze oprecht aan te moedigen en je waardering te uiten.

Combineren

'Ik vind het echt geweldig dat ik een vaardigheid leer in het kader van een JV-project en dat ik dat kan combineren met zorg voor een lid van de

'De grootste les die wij in het sterfelijke leven kunnen leren, is dat als God spreekt en de mens geboorzaamt, die persoon altijd gelijk heeft.'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Voorbeelden ter navolging', Liahona, november 2002, p. 61.

Jouw voorbeeld

'Jouw invloed, jouw voorbeeld, kan van beslissend belang zijn voor iemands bekering tot of interesse in de boodschap van de herstelling van het evangelie. Let erop hoe je eruitziet, wat je denkt, zegt of doet.'

Ouderling Charles Didier van het Presidium der Zeventig, 'De macht van het voorbeeld', De Sfer, juni 1980, p. 33.

wijk', zei een van de jongevrouwen uit de wijk Exeter in de ring Plymouth (Engeland). De jongevrouwen maakten een quilt voor zuster Etta Cunningham, een bejaard lid van de wijk dat aan kanker leed. De meisjes vonden het een leuk project, want ze leerden veel over het maken van quilts. Ook kregen ze meer oog voor de noden van bejaarden.

Voordat zuster Cunningham overleed, stuurde ze de meisjes een bedankje, dat ze bewaren in hun JV-gedenkboek.

LINKS: FOTO MET DANK AAN DE JONGEVROUWEN VAN DE WIJK EXETER, RING PLYMOUTH (ENGELAND)

Naar de kerk geleid

Ik ben sinds februari 2002 lid van de kerk, en in mei 2002 hebben ook mijn echtgenoot en mijn zoon zich laten dopen. We zijn zeer dankbaar voor alles wat we sinds onze doop hebben geleerd. We danken de zendingen uit de grond van ons hart!

De *Liabona* is ons tot steun geweest in moeilijke tijden. De tijdschriften zijn voor ons van onschatbare waarde. Elke keer als we een artikel lezen, leren we iets nieuws.

We doen er alles voor om binnenkort naar de tempel te kunnen gaan. We zijn zeer dankbaar dat we naar de kerk zijn geleid.

Lucica Dobre,
gemeente Constanta,
zendingsgebied Boekarest (Roemenië)

Hulp bij de gezinsavond

We zijn elke maand weer blij als de *Liabona* binnenkomt. De artikelen zijn altijd zeer opbouwend en vormen vaak de basis van onze gezinsavonden.

Familie Radeke,
gemeente Kassel,
ring Hammoever (Duitsland)

De huisbezoekboodschap bemoedigt en troost

Ik ben erg dankbaar dat ik de *Liabona* krijg. Ik ben er de beginsselen van het evangelie beter door gaan begrijpen, vooral door wat ik leer van

de leden wereldwijd. Ik hou van de huisbezoekboodschap. Ik vind er bemoediging en troost in.

Siria Cordero,
wijk Alma Rosa,
ring Santo Domingo-Ozama
(Dominicaanse Republiek)

Liabona toepassen op het leven

Ik hou van de *Liabona* omdat het blad mij sterkt in mijn geloof en mij helpt om in het licht van Jezus Christus te wandelen. Vooral de uitgave van oktober 2003 viel in de smaak. Ik heb alle artikelen gelezen en op mijn leven toegepast. Ik ben zeer dankbaar voor de kerk en het tijdschrift dat overal ter wereld mensen tot zegen is.

Tina Sensok,
gemeente Phnom Penh 8,
district Phnom Penh-Noord (Cambodja)

Verdediger van het geloof

Daar ik het druk heb met mijn studie, mijn bijbaantje en mijn kerkroeping, moest ik de tijd vinden om in de *Liabona* te lezen. Ik neem het tijdschrift nu mee naar de universiteit en lees er in zodra ik even tijd heb. Ik beschouw dat als een zegen. Dankzij de artikelen die erin staan, voel ik de leiding van de Heilige Geest sterker in mijn leven. Ook is het gemakkelijker om mijn getuigenis van het herstelde evangelie te geven. Dankzij het blad kan ik een licht voor mijn vrienden zijn. Ook put ik er de kracht uit om een verdediger van het geloof te zijn.

Lebi Spencer Santiago Lastra,
wijk Natividad,
ring Tacna (Peru)

Liefde voor de tempel

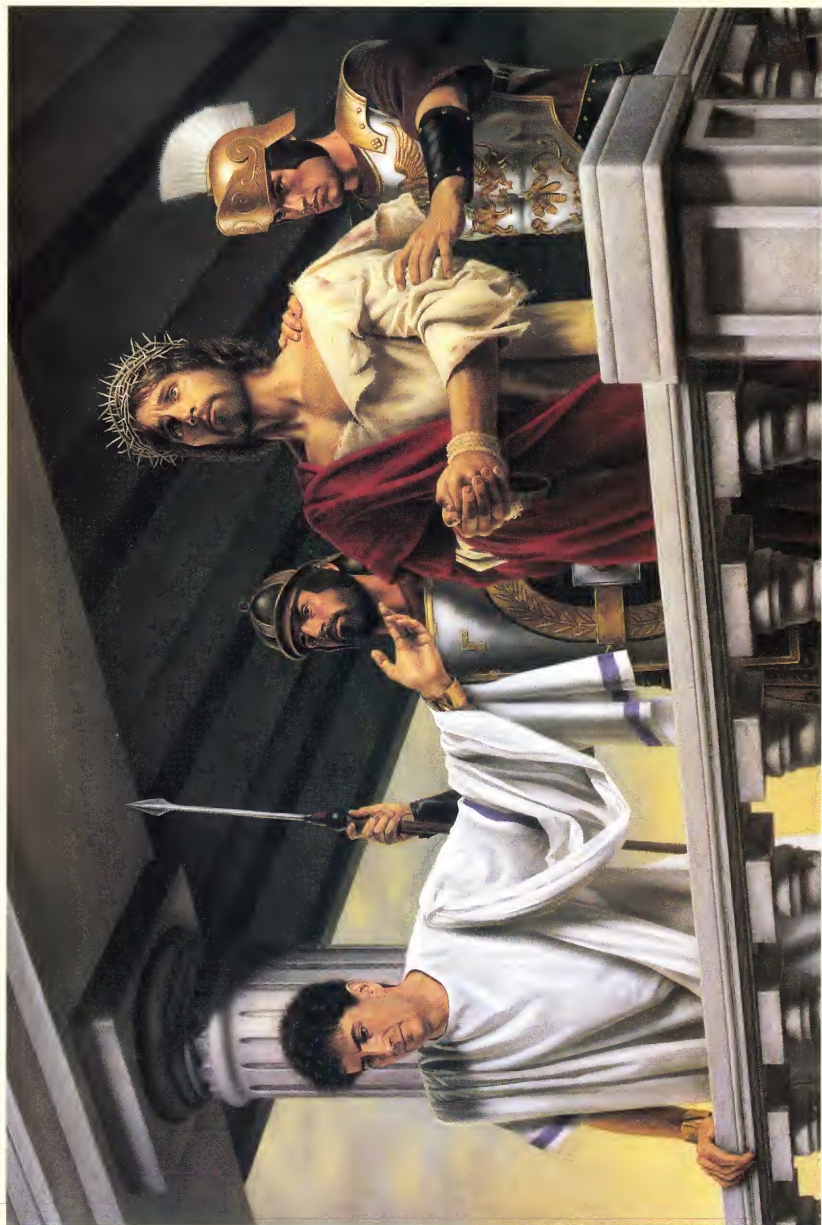
Ik lees de *Liabona* graag, vooral de Kindervriend, en dat geldt ook voor mijn kinderen. Ze hebben genoten van de verhalen uit het de Bijbel en het Boek van Mormon, en ze zijn weg van de platen van de profeten en de tempels. Mijn dochter van zes heeft in het jeugdwerk veel geleerd over de tempel, en ze wil als ze oud genoeg is daar graag naar toe.

Yadira González,
wijk Cincuentenario,
ring Panama-Stad (Panama)

Oproep artikelen voor kinderen

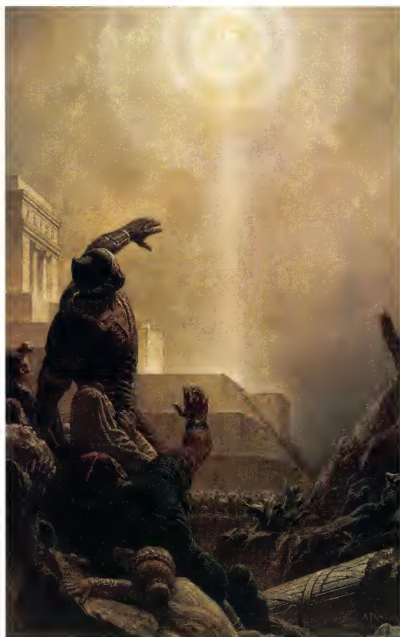
Gelieve ervaringen van kinderen die de leringen van de Heiland proberen na te volgen op te sturen naar Trying to Be like Jesus, *Liabona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of stuur je e-mail naar cur-liabona-imag@ldschurch.org. Vermeld alstublieft uw volledige naam, adres, telefoonnummer, wijk en ring (of gemeente en district) van het kind. Sluit een foto van het kind en, zo mogelijk, anderen in het artikel in.

Simon Dewey, Zie, de mens

'Jezus dan kwam naar buiten met de doornenkroon (...). En Pilatus zeide tot hen: 'Zie, de mens!' Toen dan de overpriesters en hun dienaars Hem zagen, schreeuwden zij en zeiden: 'Kruisigen, kruisigen!' Pilatus zeide tot hen: 'Neemt gij Hem en kruisigij Hem. want ik vind geen schuld in Hem' (Johannes 19:5-6).

Onze berrezen Heiland is aan de mensen op bet westelyk halffrond verschenen. 'Zij zagen een Man uit de bemel neerdalen; en Hij was gekleed in een wit gewaad; en Hij daalde neer en stond in bun midden (...). En bet geschiedde dat Hij zyn hand uitstreckte en tot bet volk sprak, zeggende: Zie, Ik ben Jezus Christus, die volgens bet getuigenis der profeten in de wereld zou komen' (3 Nephi 11:8–10). Zie President Gordon B. Hinckley, 'Het symbool van onze godsdienst', p. 2.